

## ประวัติความเป็นมาของหนังสือ 2 พงศาวดาร

หนังสือ 2 พงศาวดารนี้พรรณนาการปกครองของกษัตริย์ชาโลมอนและอีก 17 รัชกาล อาร์ชบิชอป เจมส์ อาชชัวร์ บอกว่าระยะเวลาของหนังสือเล่มนี้คือ 427 ปี เล่มนี้บันทึกประวัติศาสตร์ของอิสราเอลจนถึงเวลาที่เขาเป็นเชลย

กษัตริย์ชาโลมอนถวายเครื่องบูชาที่กิเบโอน (1 พกษ 3:4)

1 ชาโลมอนโอรสของดาวิดได้สถาปนาราชอาณาจักรของพระองค์ และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ทรงสถิตกับพระองค์ และทรงกระทำให้พระองค์ใหญ่โตอย่างยิ่ง 2 ชาโลมอนตรัสกับอิสราเอลทั้งปวง กับนายพันและนายร้อย ทั้งกับผู้วินิจฉัยและกับเจ้านายทั้งปวงในอิสราเอลทั้งสิ้น ผู้เป็นประมุขของบรรพบุรุษของเขา 3 และชาโลมอนกับชุมนุมชนทั้งปวงที่อยู่กับพระองค์ได้ขึ้นไปบูชาที่บูชานิยสถานสูงซึ่งอยู่ที่กิเบโอน เพราะพลับพลาแห่งชุมนุมของพระเจ้า ซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้สร้างขึ้นในถิ่นทุรกันดาร อยู่ที่นั่น 4 แต่ดาวิดได้ทรงนำทิมของพระเจ้าขึ้นมาจากศิรียาห์เยอาริมถึงสถานที่ซึ่งดาวิดทรงเตรียมไว้ให้ เพราะพระองค์ได้ทรงตั้งเต็นท์ไว้ให้ในกรุงเยรูซาเล็ม 5 ยิ่งกว่านั้น แทนบูชาทองสัมฤทธิ์ ซึ่งเบซาเอลบุตรชายอูรีผู้เป็นบุตรชายเฮอริได้สร้างไว้นั้นก็อยู่ที่หน้าพลับพลาของพระเยโฮวาห์ และชาโลมอนกับชุมนุมชนก็ได้ใช้แทนนั้นเป็นประจำ 6 และชาโลมอนเสด็จขึ้นไปที่นั้นยังแทนบูชาทองสัมฤทธิ์ต่อพระพักตร์

พระเยโฮวาห์ซึ่งอยู่ที่พลับพลาแห่งชุนนุม และทรงถวายเครื่องเผาบูชาหนึ่งพันตัวบนแท่นนั้น

### ซาโลมอนทูลขอสติปัญญา (1 พกษ 3:5-15)

7 ในคืนนั้น พระเจ้าทรงปรากฏแก่ซาโลมอน และตรัสกับพระองค์ว่า □เจ้าอยากให้เราให้อะไรเจ้า ก็จงขอเถิด□  
8 และซาโลมอนทูลพระเจ้าว่า □พระองค์ได้ทรงสำแดงความเมตตายิ่งใหญ่แก่ดาวิดเสด็จพ่อของข้าพระองค์ และทรงกระทำให้ข้าพระองค์ปกครองแทน 9 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า ขอให้พระสัญญาของพระองค์ที่มีต่อดาวิดเสด็จพ่อของข้าพระองค์เป็นจริง ณ บัดนี้ เพราะพระองค์ได้ทรงตั้งให้ข้าพระองค์เป็นกษัตริย์เหนือชนชาติที่มากอย่างผงคลีแห่งแผ่นดินโลก 10 ขอทรงประทานสติปัญญาและความรู้แก่ข้าพระองค์ที่จะเข้าออกในต่อหน้าชนชาตินี้ เพราะผู้ใดเล่าที่จะวินิจฉัยประชาชนของพระองค์ได้ ซึ่งใหญ่โตนัก□ 11 พระเจ้าตรัสตอบซาโลมอนว่า □เพราะว่าสิ่งนี้อยู่ในจิตใจของเจ้า และเจ้ามิได้ขอทรัพย์สมบัติ ความมั่งคั่งและเกียรติ หรือชีวิตของศัตรูเจ้า และทั้งมิได้ขอชีวิตยืนยาว แต่ได้ขอสติปัญญาและความรู้เพื่อตัวตัวเอง เพื่อเจ้าจะวินิจฉัยประชาชนของเรา ผู้ซึ่งเราได้ตั้งเจ้าให้เป็นกษัตริย์เหนือเขานั้น 12 เราประสาทสติปัญญาและความรู้ให้แก่เจ้า เราจะให้ทรัพย์สมบัติ ความมั่งคั่งและเกียรติแก่เจ้าด้วย อย่างที่ไม่มีกษัตริย์องค์ใดผู้มาก่อนเจ้าได้มี และไม่มีผู้ใดภายหลังเจ้าจะมีเหมือน□ 13 ซาโลมอนจึงเสด็จจากปูชนียสถานสูงที่กิเบโอน จากต่อหน้าพลับพลาแห่งชุนนุม ไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และพระองค์ทรงครอบครองอยู่เหนืออิสราเอล 14 ซาโลมอนทรงสะสมธรรบ และพลม้า พระองค์ทรงมีธรรบหนึ่งพันสี่ร้อยคัน และพลม้าหนึ่งหมื่นสองพันคน ซึ่งพระองค์

ทรงให้ประจำอยู่ที่หัวเมืองรถรบ และอยู่กับกษัตริย์ในกรุงเยรูซาเล็ม <sup>15</sup> และกษัตริย์ทรงกระทำให้เงินและทองคำเป็นของสามัญในกรุงเยรูซาเล็มเหมือนก้อนหิน และทรงกระทำให้มีไม้สนสีดาร์มากมายเหมือนไม้มะเดื่อแห่งหุบเขา <sup>16</sup> ม้าอันเป็นสินค้าเข้าของซาโลมอนมาจากอียิปต์ พร้อมด้วยเส้นด้ายสำหรับผ้าปูาน และบรรดาพ่อค้าของกษัตริย์รับเส้นด้ายสำหรับผ้าปูานนั้นมาตามราคา <sup>17</sup> เขาทั้งหลายนำรถรบเข้ามาจากอียิปต์คันหนึ่งเป็นเงินหกร้อยเชเชลเงิน และม้าตัวหนึ่งหนึ่งร้อยห้าสิบ ดังนั้นโดยทางพวกพ่อค้า เขาก็ส่งออกไปยังบรรดากษัตริย์ของคนฮิตไทต์และบรรดากษัตริย์ของคนซีเรีย

## 2

### การเตรียมสร้างพระวิหารของพระเจ้า (1 พกษ 5:1-18)

<sup>1</sup> ฝ่ายซาโลมอนทรงตั้งพระทัยที่จะสร้างพระนิเวศเพื่อพระนามของพระเยโฮวาห์ และสร้างราชวังเพื่อราชอาณาจักรของพระองค์ <sup>2</sup> และซาโลมอนทรงกำหนดให้เจ็ดหมื่นคนเป็นคนขนของ และให้แปดหมื่นคนสกัดหินที่ถิ่นเทือกเขา และให้คนสามพันหกร้อยคนดูแลเขาทั้งหลาย <sup>3</sup> และซาโลมอนทรงส่งราชสารไปยังหุรามกษัตริย์เมืองไทรระว่า ท่านได้กระทำกิจกับดาวิดราชาบิดาของข้าพเจ้า คือได้ส่งไม้สนสีดาร์ให้พระองค์ท่าน เพื่อสร้างวังให้พระองค์ท่านอาศัยอย่างไร ขอท่านได้กระทำแก่ข้าพเจ้าอย่างนั้น <sup>4</sup> ดูเถิด ข้าพเจ้ากำลังจะสร้างพระนิเวศเพื่อพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้า และมอบถวายแด่พระองค์เพื่อเผาเครื่องหอมต่อพระพักตร์พระองค์ และเพื่อขนมบิ้งหน้าพระพักตร์เนื่องนิตย์ และเพื่อเครื่องเผาบูชาทั้งเช้าและเย็น ในวันสะบาโต และในวันข้างขึ้น และวันเทศกาลตามกำหนดของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ซึ่งเป็นกฎตั้งไว้

เป็นนิมิตยสำหรับ อิสราเอล 5 พระนิเวศ ซึ่งข้าพเจ้าจะสร้างนั้นใหญ่โต เพราะว่าพระเจ้าของเราใหญ่ยิ่งกว่าพระหิ้งปวง 6 แต่ผู้ใดเล่าที่จะสามารถสร้างพระนิเวศสำหรับพระองค์ได้ ในเมื่อฟ้าสวรรค์ถึงแม้ว่าฟ้าสวรรค์ที่สูงที่สุดรับรองพระองค์ไว้ไม่ได้ ข้าพเจ้าเป็นผู้ใดเล่าที่จะสร้างพระนิเวศสำหรับพระองค์ นอกจากให้เป็นที่เผาเครื่องบูชาต่อพระพักตร์พระองค์เท่านั้น 7 เพราะฉะนั้น บัดนี้ขอส่งชายคนหนึ่งผู้ชำนาญการช่างทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์และเหล็กและชำนาญในเรื่องผ้าสีม่วง สีแดงเข้มและสีฟ้า ทั้งเป็นผู้ชำนาญในการแกะสลัก เพื่อจะอยู่กับช่างฝีมือผู้อยู่กับข้าพเจ้าในยูดาห์และในเยรูซาเล็ม ผู้ซึ่งดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้าได้จัดหาไว้ 8 ขอท่านส่งไม้สนสีดาร์ ไม้สนสามใบและไม้ประดู่จากเลบานอนให้ข้าพเจ้าด้วย เพราะข้าพเจ้าทราบว่าการตัดไม้ในเลบานอน และดูแลการตัดไม้ในเลบานอนของข้าพเจ้าจะอยู่กับการตัดไม้ในเลบานอน และดูแลการตัดไม้ในเลบานอนของข้าพเจ้าจะอยู่กับการตัดไม้ในเลบานอน 9 เพื่อจัดเตรียมตัวไม้ให้แก่ข้าพเจ้าให้มากมาย เพราะว่าพระนิเวศที่ข้าพเจ้าจะสร้างนี้จะใหญ่โตและแปลกประหลาด 10 และดูแลส่วนราชการของท่าน คือผู้ที่โค่นตัดไม้ นั้น ข้าพเจ้าจะให้ชาวซาสินวดแล้วสองหมื่นโคระ ชาวบาร์เลย์สองหมื่นโคระ น้ำองุ่นสองหมื่นบัท และน้ำมันสองหมื่นบัทแก่เขาทั้งหลาย 11 แล้วหุรามกษัตริย์แห่งเมืองไทระทรงตอบเป็นลายพระหัตถ์ ซึ่งพระองค์ทรงมีไปถึงซาโลมอนว่า 12 เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงรักประชาชนของพระองค์ พระองค์จึงทรงกระทำให้ท่านเป็นกษัตริย์เหนือเขาทั้งหลาย 13 หุรามตรัสอีกว่า 14 สาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ผู้ได้ประทานโอโรสที่ฉลาดคนหนึ่งแก่ดาวิดกอบปรี่ด้วยความเฉลียวฉลาดและ

ความเข้าใจ ผู้ซึ่งจะสร้างพระนิเวศถวายพระเยโฮวาห์ และสร้างพระราชวัง เพื่อราชอาณาจักรของพระองค์ <sup>13</sup> บัดนี้ข้าพเจ้าได้ส่งช่างฝีมือคนหนึ่ง กอปรด้วยความเข้าใจคือหุรามที่ปรึกษาอาวูโส <sup>14</sup> บุตรชายของหญิงคนदान บิดาของเขาเป็นชาวเมืองไทระ เขาชำนาญงานช่างทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ เหล็ก หิน และไม้ และทำงานช่างผ้าสีม่วง สีฟ้า ผ้าปานเนื้อละเอียดและผ้าสีแดงเข้ม และทำการแกะสลักทุกชนิด และสร้างตามแบบลวดลายใดๆที่จะกำหนดให้แก่เขา พร้อมกับช่างฝีมือของท่าน คือช่างฝีมือของดาวิดราชบิดาของท่านผู้เป็นเจ้านายของข้าพเจ้า <sup>15</sup> เพราะฉะนั้นบัดนี้เรื่องข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ น้ำมัน และน้ำองุ่น ซึ่งเจ้านายของข้าพเจ้าได้กล่าวถึงนั้น ขอท่านได้ส่งไปให้พวกเราผู้รับใช้ท่าน <sup>16</sup> และพวกเราจะตัดต้นไม้เท่าที่ท่านต้องการจากเลบานอน และนำมาให้ท่านโดยแพทางทะเลถึงเมืองยัฟฟา เพื่อว่าท่านจะได้นำขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม <sup>17</sup> แล้วชาโลมอนทรงทำบัญญัติสามะโนครวชนต่างตัวทั้งสิ้นผู้อยู่ในแผ่นดินอิสราเอล ภายหลังบัญญัติสามะโนครวซึ่งดาวิดราชบิดาของพระองค์ได้ทรงกระทำไว้ และปรากฏว่ามีคนหนึ่ง แสนห้าหมื่นสามพันหกร้อยคน <sup>18</sup> พระองค์ทรงกำหนดให้เจ็ดหมื่นคนเป็นคนชนของ และให้แปดหมื่นคนสีกัดหินที่ถิ่นเทือกเขา และคนสามพันหกร้อยคนเป็นผู้ดูแลให้ประชาชนทำงาน

### 3

#### การเริ่มสร้างพระวิหารบนภูเขาโมริยาห์

<sup>1</sup> แล้วชาโลมอนทรงเริ่มสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ที่กรุงเยรูซาเล็มบนภูเขาโมริยาห์ ที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรง

ปรากฏแก่ดาวิดราชบิดาของพระองค์ ตรงที่ซึ่งดาวิดทรงกำหนดไว้ที่ลานนวดข้าวของโฮرنันคนเยบส<sup>2</sup> พระองค์ทรงเริ่มสร้างในวันที่สองเดือนที่สองของปีที่สี่แห่งรัชกาลของพระองค์

### ขนาดและวัตถุแห่งพระวิหาร (1 พกษ 6:2-7:51)

<sup>3</sup> ต่อไปนี้เป็นรากฐานซึ่งชาโลมอนทรงวางเพื่อสร้างพระนิเวศของพระเจ้า ส่วนยาวตามศอกโบราณ หกสิบศอก และกว้างยี่สิบศอก <sup>4</sup> มุขด้านหน้าของพระนิเวศนั้นยาวยี่สิบศอก เท่ากับด้านกว้างของพระนิเวศ และส่วนสูงหนึ่งร้อยยี่สิบ พระองค์ทรงบุด้านในด้วยทองคำบริสุทธิ์<sup>5</sup> ห้องโถงพระองค์ทรงบุด้วยไม้สนสามใบ และบุด้วยทองคำเนื้อดี และทำต้นอ่อนทพลัมและลูกโซ่ประดับไว้บนนั้น <sup>6</sup> พระองค์ทรงแต่งพระนิเวศด้วยฝิ่งเพชรพลอยต่างๆเพื่อความสวยงาม ทองคำนั้นเป็นทองคำเมืองพารวยิม <sup>7</sup> พระองค์จึงทรงบุพระนิเวศนั้นด้วยทองคำคือที่คาน ธรณีประตู ผนั่ง ประตุ กับสลักรูปเศรฐไว้บนผนัง <sup>8</sup> และพระองค์ทรงสร้างที่บริสุทธิ์ที่สุด คือความยาวของที่นั้นตามความกว้างของพระนิเวศ เป็นยี่สิบศอก และกว้างยี่สิบศอก พระองค์ทรงบุด้วยทองคำเนื้อดี หักหรือตะลันต์<sup>9</sup> น้ำหนักของตะปูห้าสิบเชเชลทองคำ และพระองค์ทรงบุห้องชั้นบนด้วยทองคำ <sup>10</sup> ในที่บริสุทธิ์ที่สุดนั้น พระองค์ทรงสร้างเศรฐไว้สองรูปด้วยไม้บุทองคำ <sup>11</sup> ปีกของเศรฐทั้งสองนั้นกางออกยี่สิบศอก ปีกข้างหนึ่งของเศรฐรูปหนึ่งยาวห้าศอกจดผนังพระนิเวศ และอีกปีกหนึ่งยาวห้าศอกจดปีกของเศรฐอีกรูปหนึ่ง <sup>12</sup> และของเศรฐอีกรูปหนึ่งปีกข้างหนึ่งห้าศอกจดผนังพระนิเวศ และอีกปีกหนึ่งห้าศอกด้วยติดต่อกับปีกของเศรฐอีกรูปหนึ่ง <sup>13</sup> ปีกของเศ

รูปเหล่านี้กางออกยี่สิบศอก เครูบทั้งสองนั้นยื่นหันหน้าไปทางห้องโถง 14 และพระองค์ทรงสร้างม่าน ด้วยผ้าสีฟ้า สีม่วง และสีแดงเข้ม และผ้าปานเนื้อละเอียด และปักรูปเครูบไว้บนนั้น 15 ข้างหน้าพระนิเวศพระองค์ทรงสร้างเสาสองต้นสูงสามสิบห้าศอก มีบัวคว่ำสูงห้าศอกอยู่บนยอดเสาแต่ละต้น 16 พระองค์ทรงทำลูกโซ่เหมือนในห้องหลังติดไว้ที่ยอดเสา และพระองค์ทรงทำทับทิมหนึ่งร้อยลูกแขวนไว้ที่โซ่ 17 พระองค์ทรงตั้งเสาไว้หน้าพระวิหาร ข้างขวาต้นหนึ่ง อีกต้นหนึ่งข้างซ้าย ต้นข้างขวานั้นพระองค์ทรงขนานนามว่า ยาคิน และต้นข้างซ้ายว่า โบอาส

## 4

### เครื่องติดตั้งสำหรับพระวิหาร

1 พระองค์ทรงสร้างแท่นบูชาด้วยทองสัมฤทธิ์ ยาวยี่สิบศอก กว้างยี่สิบศอก และสูงสิบศอก 2 แล้วพระองค์ทรงสร้างชั้นสาครหล่อ เป็นชั้นกลม วัดจากขอบหนึ่ง ไปถึงอีกขอบหนึ่ง ได้สิบศอก สูงห้าศอก และวัดโดยรอบได้สามสิบศอก 3 ภายใต้ชั้นนี้มีรูปวัวอยู่รอบชั้นสาคร ในระยะหนึ่งศอกมีรูปวัวสิบลูก อยู่รอบชั้นสาคร วัวเหล่านี้เป็นสองแถว หล่อพร้อมๆกับเมื่อหล่อชั้นสาคร 4 ชั้นสาครนั้นวางอยู่บนวัวสิบสองตัวหันหน้าไปทิศเหนือสามตัว หันหน้าไปทิศตะวันตกสามตัว หันหน้าไปทิศใต้สามตัว และหันหน้าไปทิศตะวันออกสามตัว ชั้นสาครนั้นวางอยู่บนวัวนี้ ส่วนเบื้องหลังของมันทั้งสี่อยู่ข้างใน 5 ชั้นสาครหนาหนึ่งคืบ ที่ขอบของมันทำเหมือนขอบถ้วย เหมือนอย่างดอกบัว บรรจุได้สามพันบัท 6 พระองค์ทรงทำชั้นสิบลูก วางอยู่ด้านขวาห้าลูก ด้านซ้ายห้าลูก เพื่อใช้ล้างของในนั้น เขาจะล้างของซึ่งใช้เป็นเครื่อง

เฒาบูชาในนี้ ชั้นสาครนั้นสำหรับให้บุโรหิตล้างในนั้น 7 แล  
 ้วพระองค์ทรงสร้างคันประทีปทองคำสิบคันตามที่กำหนด  
 เกี่ยวกับคันประทีปนั้น และพระองค์ทรงตั้งไว้ในพระวิหาร  
 อยู่ด้านขวาห้าคัน และด้านซ้ายห้าคัน 8 พระองค์ทรงสร้าง  
 โต๊ะสิบตัวด้วย และตั้งไว้ในพระวิหาร อยู่ด้านขวาห้าตัวด้าน  
 ซ้ายห้าตัว และพระองค์ทรงทำชามทองคำหนึ่งร้อยลูก 9  
 พระองค์ทรงสร้างลานแห่งบุโรหิต และลานใหญ่ และประตูลาน  
 และทรงบุประตุนั้นด้วยทองสัมฤทธิ์ 10 และพระองค์  
 ทรงวางชั้นสาครไว้ที่ด้านขวาพระนิเวศทางทิศตะวันออก  
 เฉียงใต้ 11 หุรามได้สร้างหม้อ พลั่ว และชาม ดังนั้นหุราม  
 จึงทำงานซึ่งท่านกระทำให้กษัตริย์ชาโลมอนเรื่องพระนิเวศ  
 ของพระเจ้าสำเร็จ 12 คือ เสาสองต้น คิว และบัวคว่ำซึ่งอยู่  
 บนยอดเสาทั้งสอง และตาข่ายสองผืนซึ่งคลุมคิวทั้งสองของ  
 บัวคว่ำซึ่งอยู่บนยอดเสา 13 และลูกทับทิมสี่ร้อยลูกสำหรับ  
 ตาข่ายทั้งสองผืน ตาข่ายผืนหนึ่งมีลูกทับทิมสองแถว เพื่อ  
 คลุมคิวทั้งสองของบัวคว่ำซึ่งอยู่บนยอดเสา 14 เขาทำแท่น  
 ด้วย และทำชั้นไว้บนแท่น 15 และชั้นสาครลูกหนึ่ง และวัวสิบ  
 สองตัวรองอยู่นั้น 16 หม้อ พลั่ว และขอเกี่ยวเนื้อ และเครื่อง  
 ประกอบทั้งสิ้นนี้ หุรามที่ปรึกษาอาวูโสได้ทำขึ้นด้วยทอง  
 สัมฤทธิ์สุกถวายกษัตริย์ชาโลมอนสำหรับพระนิเวศของพระ  
 เยโฮวาห์ 17 กษัตริย์ทรงหล่อสิ่งเหล่านี้ในที่ราบแม่น้ำจอร์  
 แแดน ในที่ดินเหนียวระหว่างสุคคทกับเศเรดาร์ 18 ชาโลมอน  
 ทรงสร้างเครื่องใช้ทั้งสิ้นนี้เป็นจำนวนมาก จึงมิได้หาน้ำ  
 หนักของทองสัมฤทธิ์ 19 และชาโลมอนจึงทรงกระทำเครื่อง  
 ใช้ทั้งสิ้นซึ่งอยู่ในพระนิเวศของพระเจ้า คือแท่นบูชาทองคำ  
 โต๊ะขนมปังหน้าพระพักตร์ 20 คันประทีปและตะเกียงทำด้วย  
 ทองคำบริสุทธิ์ เพื่อใช้ตามประทีปหน้าห้องหลังตามลักษณะ



21 ดอกไม้ ตะเกียง และตะไกรตัดไม้ตะเกียง ทำด้วยทองคำ คือทองคำบริสุทธิ์ที่สุด 22 ตะไกรตัดไม้ตะเกียง ขาม ช้อน และกระถางไฟ ทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ ส่วนทางเข้าของพระนิเวศคือ ประตูชั้นในของที่บริสุทธิ์ที่สุด และประตูพระวิหารคือประตูห้องโถงทำด้วยทองคำ

## 5

การนำหีบแห่งพระเจ้าเข้าไปในพระวิหาร (1 พกษ 8:1-11)

1 บรรดากิจการซึ่งซาโลมอนทรงกระทำสำหรับพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ก็สำเร็จดังนี้ และซาโลมอนทรงนำบรรดาสิ่งซึ่งดาวิดราชบิดาทรงถวายไว้เข้ามา คือเครื่องเงิน เครื่องทองคำ และเครื่องใช้ต่างๆ และเก็บไว้ในคลังพระนิเวศของพระเจ้า 2 แล้วซาโลมอนทรงประชุมพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอล และบรรดาหัวหน้าของตระกูล และบรรดาประมุขของบรรพบุรุษชนอิสราเอล ในกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อจะนำหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ซึ่งมาจากนครดาวิด คือเมืองศิโยน 3 และผู้ชายทั้งสิ้นของอิสราเอลก็ประชุมต่อพระพักตร์กษัตริย์ ณ การเลี้ยงในเดือนที่เจ็ด 4 พวกผู้ใหญ่ทั้งสิ้นของอิสราเอลมา และคนเลวีก็ยกหีบ 5 และเขาทั้งหลายก็นำหีบ พลับพลาแห่งชุมนุม และเครื่องใช้บริสุทธิ์ทั้งสิ้นซึ่งอยู่ในพลับพลาขึ้นมา ของเหล่านี้บรรดาปุโรหิตและคนเลวีหามขึ้นมา 6 และกษัตริย์ซาโลมอนกับชุมนุมชนอิสราเอลทั้งสิ้นก็ได้ประชุมกันอยู่กับพระองค์ต่อหน้าหีบ ได้ถวายแกะและวัวมากมาย ซึ่งเขาจะนับหรือเอาจำนวนก็ไม่ได้ 7 แล้วปุโรหิตก็นำหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์มายังที่ของหีบ ในที่อยู่ในห้องหลังของพระนิเวศคือในที่บริสุทธิ์ที่สุด ภายใต้ปี

กเศรฐ 8 เพราะว่าเศรฐนั้นกางปีกออกเหนือที่ของหีบ เศรฐ จึงเป็นเครื่องคลุมเหนือหีบและไม้คานของหีบ 9 พวกเขาตั้ง คานหามของหีบนั้นออกบ้าง จึงเห็นปลายคานหามได้จากหีบ นั้น ซึ่งอยู่ข้างหน้าห้องหลัง แต่เขาจะเห็นจากข้างนอกไม่ ได้ และคานหามก็ยังอยู่ที่นั่นจนทุกวันนี้ 10 ไม่มีสิ่งใดในหีบ นอกจากศิลาสองแผ่นซึ่งโมเสสเก็บไว้ ณ ภูเขาโฮเรบ เมื่อ พระเยโฮวาห์ทรงกระทำพันธสัญญากับคนอิสราเอล เมื่อ เขาทั้งหลายออกมาจากอียิปต์ 11 และอยู่มาเมื่อปุโรหิตออกมา จากที่บรีสุทธิ (เพราะปุโรหิตทั้งปวงผู้อยู่ที่นั่นได้ชำระตน ให้บริสุทธิ์แล้ว และไม่คำนึงถึงเวร 12 และบรรดาพวกเลวีที่ เป็นนักร้องทั้งหมด ทั้งอาสาฟ เฮมาน และเยดูธุน ทั้งบุตร ชายและญาติของเขาทั้งหลาย แต่งกายด้วยผ้าปานสีขาว มี ฉาบ พิณใหญ่ และพิณเขาคู่ ยืนอยู่ทางตะวันออกของแท่นบูชา พร้อมกับปุโรหิตเปาแตร์หนึ่งร้อยยี่สิบคน 13 อยู่มาพวก คนเปาแตร์และพวกนักร้องจะทำให้คนได้ยินเขาทั้งหลาย ร้องเพลงสรรเสริญ และเพลงโมทนาพระคุณพระเยโฮวาห์ เป็นเสียงเดียวกัน และเมื่อเขาร้องขึ้นพร้อมกับแตร์และฉาบ กับเครื่องดนตรีอย่างอื่น ในการถวายสรรเสริญแต่พระเย โฮวาห์ว่า ๑ เพราะพระองค์ประเสริฐ เพราะความเมตตาของ พระองค์ดำรงเป็นนิตย์ ๒ พระนิเวศคือพระนิเวศของพระเย โฮวาห์ก็มีเมฆเต็มไปหมด 14 จนปุโรหิตจะยืนปรนนิบัติไม่ ได้ด้วยเหตุเมฆนั้น เพราะสง่าราศีของพระเยโฮวาห์เต็มพระ นิเวศของพระเจ้า

## 6

ชาโลมอนทรงกล่าวกับชุมนุมชน (1 พกษ 8:12-21)

1 แล้วซาโลมอนตรัสว่า □พระเยโฮวาห์ได้ตรัสว่า พระองค์จะประทับในความมีดทับ 2 ข้าพระองค์ได้สร้างพระนิเวศอันเป็นที่ประทับสำหรับพระองค์ เป็นสถานที่เพื่อพระองค์จะทรงสถิตอยู่เป็นนิตย์□ 3 แล้วกษัตริย์ก็ทรงเห็นพระพักตร์มา และทรงให้พรแก่ชุมนุมชนอิสราเอลทั้งปวง ขณะที่ชุมนุมชนอิสราเอลทั้งปวงยืนอยู่ 4 พระองค์ตรัสว่า □สารุการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ทรงกระทำให้สำเร็จด้วยพระหัตถ์ของพระองค์ ตามที่พระองค์ตรัสไว้ด้วยพระโอษฐ์ต่อดาวิดพระราชบิดาของข้าพเจ้าว่า 5 □ตั้งแต่วันที่เรานำประชากรของเราออกจากแผ่นดินอียิปต์ เรามีได้เลือกเมืองหนึ่งเมืองใดในตระกูลอิสราเอลทั้งสิ้น เพื่อจะสร้างพระนิเวศ เพื่อนามของเราจะอยู่ที่นั่น และเรามีได้เลือกชายคนใดให้เป็นเจ้านายเหนืออิสราเอลประชากรของเรา 6 แต่เราได้เลือกเยรูซาเล็มแล้วเพื่อนามของเราจะอยู่ที่นั่น และเราได้เลือกดาวิดแล้ว ให้อยู่เหนืออิสราเอลประชากรของเรา□ 7 ดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้าทรงตั้งพระทัยที่จะสร้างพระนิเวศสำหรับพระนามแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล 8 แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้าว่า □ที่เจ้าตั้งใจสร้างพระนิเวศสำหรับนามของเรานั้น เจ้าก็ทำดีอยู่แล้ว ในเรื่องความตั้งใจของเจ้า 9 อย่างไรก็ตาม เจ้าจะไม่สร้างพระนิเวศ แต่บุตรชายของเจ้าผู้ซึ่งจะออกมาจากบั้นเอวของเจ้าจะสร้างพระนิเวศเพื่อนามของเรา□ 10 บัดนี้พระเยโฮวาห์ทรงให้พระด้าร์สของพระองค์ซึ่งพระองค์ทรงกระทำนั้นสำเร็จ เพราะข้าพเจ้าได้ขึ้นมาแทนดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้า และนั่งอยู่บนบัลลังก์ของอิสราเอล ดังที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงสัญญาไว้ และข้าพเจ้าได้สร้างพระนิเวศสำหรับพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล 11 และข้าพเจ้าได้วางหีบไว้ที่นั่น ซึ่งพันธสัญญา

ของพระเยโฮวาห์อยู่ในนั้น ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำกับชนอิสราเอล□

### การอธิษฐานที่อุทิศถวายพระวิหาร (1 พกษ 8:22-53)

12 แล้วพระองค์ประทับยืนหน้าแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ ต่อหน้าชุมนุมชนอิสราเอลทั้งปวง และกางพระหัตถ์ของพระองค์ออก 13 เพราะซาโลมอนได้ทรงสร้างแท่นทองสัมฤทธิ์ ยาวห้าศอก กว้างห้าศอก สูงสามศอก และทรงตั้งไว้กลางลาน และพระองค์ทรงประทับอยู่บนนั้น แล้วพระองค์ทรงคุกเข่าลงต่อหน้าชุมนุมอิสราเอลทั้งปวง และกางพระหัตถ์ของพระองค์สู่ฟ้าสวรรค์ 14 และพระองค์ทูลว่า □โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ไม่มีพระเจ้าองค์ใดเหมือนพระองค์ ในฟ้าสวรรค์หรือที่แผ่นดินโลก ผู้ทรงรักษาพันธสัญญา และทรงสำแดงความเมตตาแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้ดำเนินอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ด้วยสิ้นสุดใจของเขา 15 พระองค์ได้ทรงกระทำกับดาวิดบิดาของข้าพระองค์ผู้รับใช้ของพระองค์ตามบรรดาสัญญาซึ่งพระองค์ทรงสัญญาไว้แก่ท่าน พระองค์ตรัสด้วยพระโอษฐ์ของพระองค์ และพระองค์ได้ทรงกระทำให้สำเร็จในวันนี้ด้วยพระหัตถ์ของพระองค์ 16 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอทรงรักษาสิ่งที่พระองค์ทรงสัญญาไว้กับดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์ราชบิดาของข้าพระองค์ว่า □ เจ้าจะไม่ขาดชายผู้หนึ่งในสายตาของเราที่จะนั่งบนบัลลังก์แห่งอิสราเอล เพื่อว่าลูกหลานทั้งหลายของเจ้าจะระมัดระวังในวิถีทางของเขา ที่จะดำเนินตามราชบัญญัติของเรา อย่างที่เจ้าได้ดำเนินต่อหน้าเรานั้น □ 17 เพราะฉะนั้น โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ขอพระวอนของพระองค์จงดำรงอยู่ ซึ่งพระองค์ได้ตรัสกับดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์

18 แต่พระเจ้าจะทรงประทับกับมนุษย์ที่แผ่นดิน โลกหรือ  
 ดุสิต ฟาสุวรรณและฟาสุวรรณอันสูงที่สุดยังรับพระองค์อยู่  
 ไม่ได้ พระนิเวศซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างขึ้นจะรับพระองค์ไม่  
 ได้ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด 19 แต่ขอพระองค์ทรงสนพระทัยใน  
 คำอธิษฐานของผู้รับใช้ของพระองค์ และในคำวิงวอนนี้  
 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงสดับ  
 เสียงร้องและคำอธิษฐานซึ่งผู้รับใช้ของพระองค์อธิษฐาน  
 ต่อพระพักตร์พระองค์ 20 เพื่อว่าพระเนตรของพระองค์จะ  
 ทรงลี้มอยู่เหนือพระนิเวศนี้ ทั้งกลางวัน และกลางคืน คือ  
 สถานที่ซึ่งพระองค์ได้ตรัสว่า จะตั้งพระนามของพระองค์  
 ไว้ที่นั่น เพื่อว่าพระองค์จะทรงสดับคำอธิษฐานซึ่งผู้รับใช้  
 ของพระองค์จะได้อธิษฐาน ตรงต่อสถานที่นี้ 21 และขอ  
 พระองค์ทรงสดับคำวิงวอนของผู้รับใช้ของพระองค์ และ  
 ของอิสราเอลประชาชนของพระองค์ เมื่อเขาอธิษฐานตรง  
 ต่อสถานที่นี้ ขอพระองค์ทรงสดับอยู่ในฟาสุวรรณอันเป็นที่  
 'ประทับของพระองค์ และเมื่อพระองค์ทรงสดับแล้ว ก็ขอ  
 พระองค์ทรงประทานอภัย 22 เมื่อชายคนใดกระทำบาปต่อ  
 เพื่อนบ้านของเขาและถูกบังคับให้ทำสัตย์ปฏิญาณ และเขา  
 มาให้คำปฏิญาณต่อหน้าแทนบูชาของพระองค์ในพระนิเวศ  
 นี้ 23 ขอพระองค์ทรงสดับจากฟาสุวรรณและขอทรงกระทำ  
 ขอ ทรงพิพากษา ผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์ ลงโทษผู้  
 กระทำความผิด และทรงนำความประพฤติของเขาให้กล  
 บัตกบนศีรษะของตัวเอง และขอทรงประกาศความบริ  
 สุทธิ์ของผู้ชอบธรรม สนองแก่เขาตามความชอบธรรมของ  
 เขา 24 ถ้าอิสราเอลประชาชนของพระองค์พ่ายแพ้ต่อหน้าศ  
 ตรูเพราะเขาได้กระทำบาปต่อพระองค์ และเขาหันกลับมา  
 หาพระองค์อีก ขอมรับพระนามของพระองค์ และอธิษฐาน  
 และกระทำ การวิงวอน ต่อ พระพักตร์พระองค์ใน พระนิเวศ

นี้ 25 ก็ขอพระองค์ทรงสดับในฟ้าสวรรค์ และประทานอภัยแก่บาปของอิสราเอลประชาชนของพระองค์ และขอทรงนำเขากลับมายังแผ่นดินซึ่งพระองค์ได้พระราชทานแก่เขาทั้งหลาย และบรรพบุรุษของเขา 26 เมื่อฟ้าสวรรค์ปิดอยู่ และไม่มีฝน เพราะเขาทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระองค์ ถ้าเขาทั้งหลายได้อธิษฐานต่อสถานที่นี้ และยอมรับพระนามของพระองค์ และหันกลับเสียจากบาปของเขาทั้งหลาย เมื่อพระองค์ทรงให้ใจเขาทั้งหลาย รับ ความ ทุกข์ใจ 27 ก็ขอพระองค์ทรงสดับในฟ้าสวรรค์ และขอประทานอภัยแก่บาปของผู้รับใช้ของพระองค์ และของอิสราเอลประชาชนของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงสอนทางดีแก่เขาซึ่งเขาควรจะทำาเนิน และขอทรงประทานฝนบนแผ่นดินของพระองค์ ซึ่งพระองค์พระราชทานแก่ประชาชนของพระองค์เป็น มรดก นั้น 28 ถ้ามีการกั้นดารอาหารในแผ่นดิน ถ้ามีโรคระบาด ข้าว ม้า น รากินข้าว หรือตักแตนวัยบิน หรือตักแตนวัยคลาน หรือศัตรูของเขาทั้งหลายล้อมเมือง ในแผ่นดินของเขา ไร่รอบด้าน จะเป็นภัยพิบัติอย่างใด หรือความเจ็บอย่างใดมีขึ้นก็ดี 29 ไม่ว่าคำอธิษฐานอย่างใด หรือคำวิงวอนประการใด ซึ่งประชาชนคนใด หรืออิสราเอลประชาชนของพระองค์ทั้งสิ้นทูล ต่างก็ประจักษ์ในภัยพิบัติและความทุกข์ใจของเขา และได้กางมือของเขาสู่พระนิเวศนี้ 30 ขอพระองค์ทรงสดับในฟ้าสวรรค์อันเป็นที่ประทับของพระองค์ และพระราชทานอภัย และทรงประทานแก่ทุกคนซึ่งพระองค์ทรงทราบจิตใจตาม การประพุดที่ทั้งสิ้นของเขา (เพราะพระองค์เท่านั้นที่ทรงทราบจิตใจแห่งบุตรทั้งหลายของมนุษย์) 31 เพื่อว่าเขาทั้งหลายจะได้ยำเกรงพระองค์ และดำเนิน ใน มรรคาของพระองค์ ตลอดวัน เวลาที่เขา มี ชีวิตอาศัย ใน แผ่นดิน ซึ่งพระองค์พระราชทานแก่บรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลาย

32 ยิ่งกว่านั้นอีก เกี่ยวกับชนต่างด้าว ผู้ซึ่งไม่ใช่อิสราเอล ประชาชนของพระองค์ เมื่อเขามาจากประเทศเมืองไกล เพราะเห็นแก่พระนามใหญ่ยิ่งของพระองค์ พระหัตถ์อันมหิทธี ฤทธิ์ ของพระองค์ และ พระกร ที่เหยียดออกของพระองค์ เมื่อเขามาอธิษฐานตรงต่อพระนิเวศนี้ 33 ก็ขอพระองค์ทรงสถับในฟ้าสวรรค์อันเป็นที่ประทับของพระองค์ และขอทรงกระทำตามทุกสิ่งซึ่งชนต่างด้าวได้ทูลขอต่อพระองค์ เพื่อว่าชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกจะรู้จักพระนามของพระองค์ และยำเกรงพระองค์ ดังอิสราเอล ประชาชนของพระองค์ยำเกรงพระองค์อยู่นั้น และเพื่อเขาทั้งหลายจะทราบ ว่า พระนิเวศนี้ ซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างไว้เขาเรียกกันด้วยพระนามของพระองค์ 34 ถ้าประชาชนของพระองค์ออกไป กระทำ สงคราม ต่อศัตรูของเขาทั้งหลาย จะเป็นโดยทางใดๆที่พระองค์ทรงใช้เขาออกไปก็ตาม และเขาทั้งหลายได้อธิษฐานต่อพระองค์ตรงต่อเมืองนี้ ซึ่งพระองค์ทรงเลือกสรรไว้ และตรงต่อพระนิเวศซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างเพื่อพระนามของพระองค์ 35 แล้วขอพระองค์ทรงสถับคำอธิษฐานของเขาและคำวิงวอนของเขาในฟ้าสวรรค์ และขอทรงให้สิทธิอันชอบธรรมของเขาคงอยู่ 36 ถ้าเขาทั้งหลายกระทำความบาปต่อพระองค์ (เพราะไม่มีมนุษย์สักคนหนึ่งซึ่งมิได้กระทำความบาป) และพระองค์ทรงกริ้วต่อเขา และพระองค์ทรงมอบเขาไว้ต่อหน้าศัตรู เขาจึงถูกจับไปเป็นเชลยยังแผ่นดินหนึ่งไม่ว่า ไกลหรือใกล้ 37 แต่ถ้าเขาสำนึกผิดในใจในแผ่นดินซึ่งเขาได้ถูกจับไปเป็นเชลย และได้กลับใจ และได้อธิษฐานต่อพระองค์ในแผ่นดินที่เขาไปเป็นเชลย ทูลว่า ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำความบาป และได้ประพฤติชั่วร้าย และได้กระทำความชั่ว 38 ถ้าเขาทั้งหลาย

กลับมาหาพระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจของเขาในแผ่นดินที่เขา  
 ไปเป็นเชลยที่ซึ่งศัตรูกวาดเขาไปเป็นเชลย และอธิษฐานต่อ  
 พระองค์ตรงต่อ แผ่นดินของเขา ซึ่งพระองค์พระราชทาน  
 แก่บรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย และต่อเมืองซึ่งพระองค์ได้  
 ทรงเลือกสรรไว้ และต่อพระนิเวศซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างไว้  
 เพื่อพระนามของพระองค์<sup>39</sup> แล้วขอพระองค์ทรงสดับคำ  
 อธิษฐานและคำวิงวอนของเขาในฟ้าสวรรค์อันเป็นที่ประทับ  
 ของพระองค์ และขอทรงให้สิทธิอันชอบธรรมของเขาคง  
 อยู่ และขอทรงประทานอภัยแก่ประชาชนของพระองค์ผู้ได้  
 กระทำบาปต่อพระองค์<sup>40</sup> ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์  
 บัดนี้ขอพระเนตรของพระองค์ทรงลืมอยู่ และขอพระกรรม  
 ของพระองค์สดับคำอธิษฐานแห่งสถานที่นี้<sup>41</sup> โอ ข้าแต่  
 พระเยโฮวาห์พระเจ้า ฉะนั้นบัดนี้ขอทรงลุกขึ้น เสด็จไปยัง  
 ที่พำนักของพระองค์ ทั้งพระองค์และหีบแห่งฤทธานภาพ  
 ของพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า ขอให้ปุโรหิต  
 ของพระองค์สวมความรอด และให้วิสุทธิชนของพระองค์  
 เปรมปรีดีในความประเสริฐของพระองค์<sup>42</sup> โอ ข้าแต่พระ  
 เยโฮวาห์พระเจ้า ขออย่าทรงหันหน้าของผู้ที่พระองค์ทรง  
 เจิมไว้ นั้นไปเสีย ขอพระองค์ทรงระลึกถึงความเมตตาของ  
 พระองค์อันมีอยู่ต่อดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์

## 7

ไฟ อย่าง อัศจรรย์ ลง มา จาก ฟ้า สวรรค์ ส่อง ราศี ของ  
 พระเจ้า

<sup>1</sup> เมื่อซาโลมอนทรงจบคำอธิษฐานของพระองค์แล้ว ไฟ  
 ได้ลงมาจากฟ้าสวรรค์ใหม่เครื่องเผาบูชาและเครื่องสัตว  
 บูชาเสีย และส่องราศีของพระเยโฮวาห์ก็เต็มพระนิเวศ <sup>2</sup> ปุ



โรหิตเข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ไม่ได้ เพราะว่า  
สง่าราศีของพระเยโฮวาห์เต็มพระนิเวศของพระเยโฮวาห์  
<sup>3</sup> เมื่อบรรดาชนอิสราเอลได้เห็นไฟลงมาและสง่าราศีของ  
พระเยโฮวาห์อยู่บนพระนิเวศ เขาทั้งหลายก็กราบซบหน้า  
ลงถึงพื้นหิน และได้นมัสการสรรเสริญพระเยโฮวาห์ว่า  
□ เพราะพระองค์ประเสริฐ เพราะความเมตตาของพระองค์  
ดำรงอยู่เป็นนิตย์ □ <sup>4</sup> แล้วกษัตริย์และบรรดาประชาชนทั้ง  
หลายได้ถวายเครื่องสัตวบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ <sup>5</sup>  
กษัตริย์ซาโลมอนทรงถวายเครื่องสัตวบูชาเป็นวัวสองหมื่น  
สองพันตัว และแกะหนึ่งแสนสองหมื่นตัว ดังนี้แหละ กษัตริย์  
และประชาชนทั้งปวงได้อุทิศถวายพระนิเวศแห่งพระเจ้า  
<sup>6</sup> บรรดาปุโรหิตก็ยืนประจำตำแหน่งของตน ทุกคนเลวีด้วย  
พร้อม กับ เครื่องดนตรีถวายแด่พระเยโฮวาห์ ซึ่ง กษัตริย์  
ดาวิด ได้ทรงกระทำเพื่อสรรเสริญพระเยโฮวาห์ เมื่อดาวิด  
ได้ถวายสารุการด้วยการปรนนิบัติของเขาทั้งหลาย เพราะ  
ความเมตตาของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์ และปุโรหิตก็เป่า  
แตรข้างหน้าเขา และอิสราเอลทั้งปวงยืนอยู่ <sup>7</sup> และซาโลม  
อนทรงทำพิธีชำระส่วนกลางของลานซึ่งอยู่ข้างหน้าพระ  
นิเวศของพระเยโฮวาห์ให้เป็นส่วนบริสุทธิ์ เพราะพระองค์  
ทรงถวายเครื่องเผาบูชาและไขมันของเครื่องสันติบูชาที่นั่น  
เพราะว่าแท่นทองสัมฤทธิ์ซึ่งซาโลมอนทรงสร้างไว้ นั้น ไม่  
พอจุเครื่องเผาบูชา เครื่องธัญบูชาและไขมัน <sup>8</sup> ในครั้ง  
นั้นซาโลมอนทรงถือเทศกาลอยู่เจ็ดวัน และอิสราเอลทั้ง  
ปวงอยู่กับพระองค์ด้วย เป็นชุมนุมชนใหญ่ยิ่งนัก ตั้งแต่ทาง  
เข้าเมืองฮามัทจนถึงแม่น้ำอียิปต์ <sup>9</sup> และในวันที่แปดเขาทั้ง  
หลายมีการประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ เพราะเขาทั้งหลายได้มี  
งานมอบถวายแท่นบูชามาเจ็ดวัน และถือเทศกาลเลี้ยงมา

เจ็ดวันแล้ว 10 เมื่อวันทียี่สิบสามของเดือนที่เจ็ด พระองค์ทรงให้ประชาชนกลับไปเต็นท์ของตน มีใจชื่นบานและยินดีด้วยความดีซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงสำแดงแก่ดาวิด และแก่ซาโลมอน และแก่อิสราเอลประชาชนของพระองค์ 11 ดังนั้นแหละซาโลมอนทรงสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์และพระราชวังเสร็จ คือทุกอย่างซึ่งพระองค์ทรงดำริจะกระทำในเรื่องพระนิเวศของพระเยโฮวาห์และในเรื่องพระราชสำนักของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำให้สำเร็จสิ้น

### พันธสัญญาของพระเจ้ากับซาโลมอน (1 พกษ 9:1-9)

12 แล้วพระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่ซาโลมอนเวลากลางคืนและตรัสกับท่านว่า เราได้ยินคำอธิษฐานของเจ้า และได้เลือกสถานที่นี้สำหรับเราให้เป็นนิเวศแห่งเครื่องสัตวบูชา 13 ถ้าเราปิดฟ้าสวรรค์มิให้ฝนตก หรือเราบัญชาให้ตึกแต่นมากินแผ่นดิน หรือส่งโรคระบาดมาท่ามกลางประชาชนของเรา 14 ถ้าประชาชนของเราผู้ซึ่งเขาเรียกกันโดยนามของเรานั้นจะถ่อมตัวลง และอธิษฐาน และแสวงหาหน้าของเรา และหันเสียจากทางชั่วของเขา เราก็จะฟังจากสวรรค์ และจะให้อภัยแก่บาปของเขา และจะรักษาแผ่นดินของเขาให้หาย 15 บัดนี้ตาของเราจะลิมอยู่และหูของเราจะฟังคำอธิษฐานซึ่งเขาทั้งหลายอธิษฐาน ณ สถานที่นี้ 16 เพราะบัดนี้เราได้เลือกสรรและกระทำให้นิเวศนี้เป็นที่บริสุทธิ์เพื่อนามของเรา จะอยู่ที่นั่น เป็นนิศย์ ตาของเราและใจของเราจะอยู่ที่นั่น ตลอดเวลา 17 ส่วนเจ้า ถ้าเจ้าดำเนินต่อหน้าเราอย่างดาวิด บิดาของเจ้าดำเนินนั้น กระทำตามทุกสิ่งซึ่งเราได้บัญชาแก่เจ้า และรักษากฎเกณฑ์ของเราและคำตัดสินของเรา 18 แล้วเราจะสถาปนาราชบัลลังก์แห่งอาณาจักรของเจ้า ดังที่เรา

ได้กระทำให้พันธสัญญาไว้กับดาวิดบิดาของเจ้าว่า □เจ้าจะไม่ขาดชายผู้หนึ่งที่จะครอบครองเหนืออิสราเอล□

### พระเจ้าทรงเตือนซาโลมอน

19 แต่ถ้ำเจ้าหันไปและทอดทิ้งกฎเกณฑ์ของเราและบัญญัติของเรา ซึ่งเราตั้งไว้ต่อหน้าเจ้า และจะไปปรนนิบัติพระอื่นและนมัสการพระเหล่านั้น 20 แล้วเราจะถอนรากเขาทั้งหลายออกจากแผ่นดินของเรา ซึ่งเราได้ให้แก่เขา และนิเวศซึ่งเราชำระให้บริสุทธิ์เพื่อนามของเรา เราจะเหวี่ยงออกไปจากสายตาของเรา และเราจะทำให้เขาเป็นคำภาษิตและคำครหาท่ามกลางชนชาติทั้งปวง 21 และนิเวศนี้ซึ่งสูงส่ง ทุกคนที่ผ่านไปจะประหลาดใจ และกล่าวว่า □ในนพระเยโฮวาห์จึงทรงกระทำเช่นนี้แก่แผ่นดินนี้และแก่พระนิเวศนี้□ 22 แล้วเขาทั้งหลายจะตอบว่า □เพราะเขาทั้งหลายทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา ผู้ทรงนำเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ และได้ยึดพระอื่น และได้นมัสการพระเหล่านั้นทั้งปรนนิบัติด้วย ฉะนั้นพระองค์จึงได้ทรงนำเหตุร้ายทั้งหมดนี้มาถึงเขาทั้งหลาย□ □

## 8

การขยายราชอาณาจักร กิตติศัพท์แห่งซาโลมอนเลื่องลือไปทั่ว (1 พกษ 9:10-28)

1 และอยู่มา เมื่อ สิ้น ยี่สิบปี ที่ ซา โลมอน ได้ ทรง สร้าง พระนิเวศของ พระเยโฮวาห์ และ พระราชวัง ส่วน พระองค์ 2 ซาโลมอน ได้ทรงเสริมสร้างหัวเมืองซึ่งหุรามได้ถวายแด่พระองค์ แล้วให้คนอิสราเอลอาศัยอยู่ในนั้น 3 และซาโลมอนได้เสด็จไปยังฮามัทโสบาห์ และยึดเมืองนั้นได้ 4 พระองค์ได้ทรงสร้างเมืองหัตโมร์ไว้ในถิ่นทุรกันดาร และหัวเมือง

คลังหลวงทั้งสิ้นซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้ในฮามัท 5 พระองค์ได้ทรงสร้างเมืองเบธโฮโรนบนและเบธโฮโรนล่างด้วยเป็นเมืองที่มั่นคง มีกำแพง ประตูเมือง และดาน 6 และทรงสร้างเมืองบาอาลัทและหัวเมืองคลังหลวงทั้งปวงที่ซาโลมอนทรงมีอยู่ และเมืองทั้งปวงสำหรับบรรดาของพระองค์ และเมืองทั้งปวงสำหรับพลม้าของพระองค์ และสิ่งใดๆซึ่งพระองค์ประสงค์จะสร้างในเยรูซาเล็ม ในเลบานอน และในแผ่นดินทั้งหมดซึ่งอยู่ในครอบครองของพระองค์ 7 ประชาชนทั้งปวงที่เหลืออยู่ในเหล่าคนฮิตไทต์ คนอาโมไรต์ คนเปริสซี คนฮีไวต์ และคนเยบุส ผู้ซึ่งไม่ใช่อิสราเอล 8 จากลูกหลานของชนเหล่านี้ ผู้เหลือต่อมาในแผ่นดิน ผู้ซึ่งประชาชนอิสราเอลมิได้ทำลาย ซาโลมอนได้ทรงกระทำให้ประชาชนเหล่านี้เป็นทาสแรงงานและเขาทั้งหลายก็เป็นอยู่จนทุกวันนี้ 9 แต่ส่วนคนอิสราเอลนั้น ซาโลมอนหาได้ทรงกระทำให้เป็นทาสแรงงานไม่ เขาทั้งหลายเป็นทหารและเป็นนายทหารของพระองค์ เป็นผู้บังคับบัญชาบรรดาของพระองค์ และพลม้าของพระองค์ 10 และคนต่อไปนี้เป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของกษัตริย์ซาโลมอน มีสองร้อยห้าสิบคน เป็นผู้ปกครองประชาชน 11 ซาโลมอนทรงนำริดาของฟาโรห์ขึ้นมาจากนครดาวิดยังพระราชวังซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้ให้พระนาง เพราะพระองค์ตรัสว่า □มเหสีของเราไม่ควรอยู่ในวังของดาวิดกษัตริย์แห่งอิสราเอล เพราะสถานที่ทั้งหลายซึ่งหีบของพระเยโฮวาห์มาถึงเป็นที่บริสุทธิ์□ 12 แล้วซาโลมอนทรงถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์บนแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้ที่หน้ามุข 13 ตามหน้าที่ประจำวันที่ต้องทำเป็นการถวายบูชาตามบัญญัติของโมเสส ในวันสะบาโต ในวันขึ้นค่ำหนึ่ง และในวัน

เทศกาลตามกำหนด ประจำปีสามเทศกาล คือเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ เทศกาลสัปดาห์ และเทศกาลอยู่เพิง<sup>14</sup> ตามพระราชบัญญัติของดาวิดราชบิดาของพระองค์ พระองค์ทรงกำหนดแบ่ง เวิร์โรหิต สำหรับการปรนนิบัติ และแบ่งคนเลวีให้ประจำหน้าที่การสรรเสริญและการปรนนิบัติต่อหน้าปุโรหิต ตามหน้าที่ประจำวันที่ต้องทำ และคนเฝ้าประตูเป็นเฝ้าประตู เพราะดาวิดบุตรของพระเจ้าทรงบัญชาไว้เช่นนั้น<sup>15</sup> และเขาทั้งหลายมิได้หันไปเสียจากสิ่งซึ่งกษัตริย์ได้ทรงบัญชาปุโรหิตและคนเลวีซึ่งเกี่ยวกับเรื่องใดๆ และเกี่ยวกับเรื่องคลัง<sup>16</sup> บรรดาพระราชกิจของซาโลมอนก็ลุกล่วงไปตั้งแต่วันที่วางรากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์จนถึงวันสำเร็จงาน ดังนั้นพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ก็สำเร็จครบถ้วน<sup>17</sup> แล้วซาโลมอนเสด็จไปยังเอซีโอนเกเบอร์และเมืองเอโลทที่ชายทะเลในแผ่นดินเอโดม<sup>18</sup> และหุรามก็ให้ข้าราชการของพระองค์ส่งเรือ และข้าราชการที่คุ้นเคยกับทะเลไปให้ซาโลมอน และเขาทั้งหลายไปถึงเมืองโอฟีร์พร้อมกันข้าราชการของซาโลมอน และนำเอาทองคำจากที่นั่นหนักสิร้อยห้าสิบตะลันต์มายังกษัตริย์ซาโลมอน

## 9

พระราชินีแห่งเชบาทรงเข้าเฝ้ากษัตริย์ซาโลมอน (1 พกษ 10:1-13)

1 เมื่อพระราชินีแห่งเชบาทรงได้ยินกิตติศัพท์แห่งซาโลมอน พระนางก็เสด็จมายังเยรูซาเล็ม เพื่อทดลองพระองค์ด้วยปัญหาต่างๆ พร้อมด้วยข้าราชการบริพารมากมาย กับอูฐบรรทุกเครื่องเทศและทองคำเป็นอันมาก และเพชรพลอยต่างๆ และเมื่อพระนางเสด็จมาถึงซาโลมอนแล้ว พระนางทูลเรื่องในใจของพระนางทุกประการ<sup>2</sup> และซาโลมอนตรัส

ตอบปัญหาของพระนางทั้งสิ้น ไม่มีสิ่งใดที่ซ่อนเร้นอยู่พัน  
 ชาโลมอนซึ่งพระองค์จะทรงอธิบายแก่พระนางไม่ได้<sup>3</sup> และ  
 เมื่อพระราชินีแห่งเซบาทรงเห็นพระสติปัญญาของชาโลม  
 อน และพระราชวังที่พระองค์ทรงสร้าง<sup>4</sup> ทั้งอาหารที่โต๊ะ  
 เสวย ก็กับการเข้าเฝ้าของบรรดาข้าราชการ และการปรนนิบ  
 ติรับใช้ของมหาดเล็กตลอดทั้ง ภูเขาอาภรณ์ของเขา และ  
 พนักงานเชิญถ้วย ของพระองค์ตลอดทั้ง ภูเขาอาภรณ์ของ  
 เขา และการที่พระองค์เสด็จขึ้นไปในพระนิเวศของพระ  
 เยโฮวาห์ พระทัยของพระนางก็สลดลงทีเดียว<sup>5</sup> พระนาง  
 ทูลกษัตริย์ว่า ข้าพชราวซึ่งหม่อมฉัน ได้ยินในประเทศของ  
 หม่อมฉัน ถึงพระราชกิจ และพระสติปัญญาของพระองค์  
 เป็นความจริง<sup>6</sup> แต่หม่อมฉันมิได้เชื่อถ้อยคำนั้น จนหม่อม  
 ฉันมาเฝ้า และตาของหม่อมฉัน ได้เห็นเอง และดูเถิด ที่เขา  
 บอกแก่หม่อมฉันก็ไม่ถึงครึ่งหนึ่งแห่งพระสติปัญญาใหญ่ยิ่ง  
 ของพระองค์ พระองค์เลิศล้ำยิ่งไปกว่าข้าพชราวที่หม่อมฉัน  
 ได้ยิน<sup>7</sup> บรรดาคนของพระองค์ก็เป็นสุข บรรดาข้าราชการ  
 เหล่านี้ของพระองค์ ผู้ปฏิบัติงานประจำต่อพระพักตร์พระองค์  
 และฟังพระสติปัญญาของพระองค์ก็เป็นสุข<sup>8</sup> สาธุการแต่  
 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ ผู้ทรงพอพระทัยใน  
 พระองค์และทรงแต่งตั้งพระองค์ไว้บนบัลลังก์ เป็นกษัตริย์  
 เพื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ เพราะพระเจ้าของ  
 พระองค์ทรงรักอิสราเอล และจะสถาปนาเขาไว้เป็นนิตย์  
 พระองค์จึงได้ทรงแต่งตั้งให้พระองค์เป็นกษัตริย์เหนือเขา  
 ทั้งหมด เพื่อพระองค์จะทรงอำนาจอบายยุติธรรมและความ  
 เทียงธรรม<sup>9</sup> แล้วพระนางก็ถวายทองคำหนึ่งร้อยยี่สิบตะลัน  
 ต์แก่กษัตริย์ ทั้งเครื่องเทศเป็นจำนวนมาก และเพชรพลอย  
 ต่างๆ ไม่มีเครื่องเทศใดๆเหมือนอย่างที่พระราชินีแห่งเมือง  
 เซบาถวายแต่กษัตริย์ชาโลมอน<sup>10</sup> ยิ่งกว่านั้นอีก ข้าพชรา

การของหุรามและข้าราชการของซาโลมอนผู้นำทองคำมาจากโอพีร์ ได้นำไม้ประดู่และเพชรพลอยต่างๆมา 11 แล้ว กษัตริย์ทรงใช้ไม้ประดู่ทำชั้นบันไดพระนิเวศของพระเยโฮวาห์และพระราชวัง ทั้งทำพินเขาคู่ และพินใหญ่ให้แก่เครื่อง ซึ่งไม่เคยเห็นมีอย่างนั้นแต่ก่อนในแผ่นดินยูดาห์ 12 กษัตริย์ซาโลมอนพระราชทานทุกอย่างแก่พระราชินีแห่งเซบาตามที่พระนางทรงมีพระประสงค์ไม่ว่าพระนางจะทูลขอสิ่งใด นอกเหนือไปจากสิ่งที่พระนางนำมาถวายกษัตริย์ ดังนั้นพระนางก็เสด็จกลับไปยังแผ่นดินของพระนาง พร้อมกับข้าราชการของพระนาง

### ทรัพย์สินสมบัติและความเจริญรุ่งเรืองของซาโลมอน (1 พกษ 10:14-29)

13 นำหนักทองคำที่นำมาส่งซาโลมอน ในปีหนึ่งนั้น เป็นทองคำหกร้อยหกสิบหกตะลันต์ 14 นอกเหนือจากทองคำซึ่งนักการค้าและพ่อค้าได้นำมา และกษัตริย์ทั้งปวงของประเทศอาระเบีย และบรรดาเจ้าเมืองแห่งแผ่นดินได้นำทองคำและเงินมายังซาโลมอน 15 กษัตริย์ซาโลมอนทรงสร้างโล่ใหญ่สองร้อยอันด้วยทองคำทาบ โล่อันหนึ่งใช้ทองคำทาบหกร้อยเซเชล 16 และพระองค์ทรงสร้างโล่สามร้อยอันด้วยทองคำทาบ โล่อันหนึ่งใช้ทองคำสามร้อยเซเชล และกษัตริย์ก็ทรงเก็บ โล่ไว้ในพระตำหนักพนาเลบานอน 17 กษัตริย์ทรงกระทำพระที่นั่งงาช้างขนาดใหญ่ด้วย และทรงบุด้วยทองคำบริสุทธิ์ 18 พระที่นั่งนั้นมีบันไดหกชั้น กับที่รองพระบาททำด้วยทองคำ ซึ่งติดอยู่กับพระที่นั่ง ทั้งสองข้างของพระที่นั่งมีที่วางพระหัตถ์ และสิงโตสองตัวยืนอยู่ข้างๆที่วางพระหัตถ์ 19 มีสิงโตอีกสิบสองตัวยืนอยู่ที่นั้นบนบันไดหกชั้นทั้งสองข้าง เขาไม่เคยทำในราชอาณาจักรใดๆเหมือนอย่างนี้ 20 ภาชนะทั้งสิ้นสำหรับเครื่องดื่มของกษัตริย์

ตรีชชา โลมอน ทำด้วยทองคำ และภาชนะทั้ง สิ้น ของพระ  
 ตำนักราชเลบานอน ทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ ไม่มีที่ทำด้วย  
 เงินเลย เงินนั้น ถือว่าเป็นของ ไม่มีค่าอะไร ในสมัยของซา  
 โลมอน <sup>21</sup> เพราะเรือของกษัตริย์แล่น ไปยังทาร์ซิชพร้อมกับ  
 ข้าราชการของหุราม กำปั่นทาร์ซิชนำทองคำ เงิน งาช้าง  
 ลิง และนกยูง มาสามปีต่อครั้ง <sup>22</sup> ดังนั้นแหละ กษัตริย์ซา  
 โลมอนจึงได้เปรียบว่ากษัตริย์อื่นๆแห่งแผ่นดินโลกในเรื่อง  
 สมบัติและสติปัญญา <sup>23</sup> และกษัตริย์ทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินโลกก็  
 แสวงหาที่จะเข้าเฝ้าซาโลมอน เพื่อจะฟังพระสติปัญญาซึ่ง  
 พระเจ้าพระราชทานไว้ ในใจของท่าน <sup>24</sup> ทุกคนก็นำเครื่อง  
 บรรณาการของเขามา เป็นเครื่องทำด้วยเงิน เครื่องทำด้วย  
 ทองคำ และเครื่องแต่งกาย เครื่องอาวุธ เครื่องเทศ ม้า และ  
 ล่อ ตามจำนวนกำหนดทุกๆปี <sup>25</sup> และซาโลมอนทรงมีโรงช่อง  
 ม้าสี่พันช่องสำหรับม้าและรถรบ และมีพลม้าหนึ่งหมื่นสอง  
 พันคน ซึ่งพระองค์ทรงให้ประจำอยู่ในหัวเมืองรถรบและอยู่  
 กับกษัตริย์ที่กรุงเยรูซาเล็ม <sup>26</sup> และพระองค์ทรงครอบครอง  
 เหนือ กษัตริย์ทั้งปวง ตั้งแต่แม่น้ำ ถึง แผ่นดิน ของคนฟีลิส  
 เตีย และถึงพรมแดนของอียิปต์ <sup>27</sup> และกษัตริย์ทรงกระทำ  
 เงินนั้นเป็นของสามัญ ในกรุงเยรูซาเล็มเหมือนก้อนหิน และ  
 กระทำให้มีไม้สนสีดาร์มากมายเหมือนไม้มะเดื่อแห่งหุบเขา  
<sup>28</sup> และเขานำม้าเข้ามาถวายซาโลมอนจากอียิปต์ และจาก  
 แผ่นดินทั้งปวง

### การสิ้นพระชนม์ของซาโลมอน (1 พกษ 11:41-43)

<sup>29</sup> ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของซาโลมอน ตั้งแต่ต้นจน  
 ปลาย มิได้บันทึกไว้ในหนังสือของนาอันผู้พยากรณ์ และใน  
 คำพยากรณ์ของอาหิยาห์ชาวซีโลห์ และในนิมิตของอิดโด  
 ผู้ทำนายเกี่ยวกับเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทหรือ <sup>30</sup> ซาโลม



อนทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มเหนืออิสราเอลทั้งปวง  
สี่สิบปี<sup>31</sup> และซาโลมอนล่องกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของ  
พระองค์ และเขาฝังพระศพไว้ในนครดาวิดราชบิดาของ  
พระองค์ และเรโหโบอัมโอรสของพระองค์ครอบครองแทน  
พระองค์

## 10

เรโหโบอัมปกครองแทนซาโลมอน ความโง่เขลาของ  
เรโหโบอัม (1 พกษ 12:1-15)

1 เรโหโบอัมได้ไปยังเมืองเซเคม เพราะอิสราเอลทั้งปวง  
ได้มายังเซเคมเพื่อจะตั้งท่านให้เป็นกษัตริย์<sup>2</sup> และอยู่มาเมื่อ  
เยโรโบอัมบุตรชายเนบัทได้ยินเรื่องนั้น เพราะท่านยังอยู่ใน  
อียิปต์ที่ซึ่งท่านหนีไปจากพระพักตร์กษัตริย์ซาโลมอน แล  
เวโรโบอัมกลับจากอียิปต์<sup>3</sup> เขาทั้งหลายก็ใช้คนไปเรียน  
ท่าน และเยโรโบอัมกับอิสราเอลทั้งหมดได้มาและทูลเรโห  
โบอัมว่า<sup>4</sup> □พระราชบิดาของพระองค์ได้กระทำให้แอกของ  
ข้าพระองค์ทุกซหนัก เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอทรงผ่อนการปรน  
นิบัติอย่างทุกซหนักของพระราชบิดาของพระองค์ และแอก  
อันหนักของพระองค์เหนือข้าพระองค์ทั้งหลายให้เบาลงเสีย  
และข้าพระองค์ทั้งหลายจะปรนนิบัติพระองค์ □<sup>5</sup> พระองค์  
ตรัสกับเขาว่า □สิ้นสามวันจงกลับมาหาเราอีก □ ประชาชนจึง  
กลับไปเสีย<sup>6</sup> แล้วกษัตริย์เรโหโบอัมก็ทรงปรึกษากับบรรดา  
ผู้เฒ่า ผู้อยู่งานประจำซาโลมอนราชบิดาของพระองค์ขณะ  
เมื่อพระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่ว่า □ท่านทั้งหลายจะแนะนำ  
เราให้ตอบประชาชนนี้อย่างไร □<sup>7</sup> เขาทั้งหลายทูลพระองค์  
ว่า □ถ้าพระองค์ทรงเมตตาแก่ประชาชนนี้และให้เขาพอใจ  
และตรัสตอบคำดีแก่เขา เขาทั้งหลายจะเป็นผู้รับใช้ของ  
พระองค์เป็นนิตย์ □<sup>8</sup> แต่พระองค์ทรงทอดทิ้งคำปรึกษาซึ่งผู้

เผ่าถายนั้นเสีย และไปปรึกษากับคนหนุ่มซึ่งเติบโตขึ้นมาพร้อมกับพระองค์และอยู่งานประจำพระองค์<sup>9</sup> และพระองค์ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า □ท่านจะแนะนำเราอย่างไร เพื่อพวกเราจะตอบประชาชนนี้ผู้ที่ทูลเราว่า □ขอทรงผ่อนแอกซึ่งพระราชบิดาของพระองค์วางอยู่เหนือข้าพระองค์ทั้งหลาย ให้เบาลง□ □ <sup>10</sup> และคนหนุ่มเหล่านั้นก็ได้เติบโตมาพร้อมกับพระองค์ทูลพระองค์ว่า □พระองค์จงตรัสดังนี้แก่ประชาชนนี้ ผู้ทูลพระองค์ว่า □พระราชบิดาของพระองค์ได้ทรงกระทำให้แอกของข้าพระองค์ทั้งหลายทุกซั่หนัก แต่ขอพระองค์ทรงผ่อนแอกข้าพระองค์ให้เบาลง□ นั้น พระองค์จงตรัสแก่เขาทั้งหลายอย่างนี้ว่า □นิ้วก้อยของเราก็หนักกว่าเอวแห่งราชบิดาของเรา <sup>11</sup> ที่พระราชบิดาของเราวางแอกหนักบนท่านทั้งหลายก็ดีแล้ว เราจะเพิ่มแอกให้แก่ท่านทั้งหลายอีก พระราชบิดาของเราดีสอนท่านทั้งหลายด้วยไม้เรียว แต่เราจะดีสอนท่านทั้งหลายด้วยแส้แมลงป่อง□ □

### อาณาจักรได้แยกกัน เยโรโบอัมปกครองเหนืออิสราเอล (1 พกษ 12:16-24)

<sup>12</sup> เยโรโบอัมกับประชาชนทั้งปวงจึงเข้ามาเฝ้าเรโหโบอัมในวันที่สาม ดังที่กษัตริย์รับสั่งว่า □จงมาหาเราอีกในวันที่สาม□ <sup>13</sup> และกษัตริย์ตรัสตอบเขาทั้งหลายอย่างดุดัน กษัตริย์เรโหโบอัมทรงทอดทิ้งคำปรึกษาของผู้เผ่าเสีย <sup>14</sup> และตรัสกับเขาทั้งหลายตามคำแนะนำของพวกคนหนุ่มว่า □พระราชบิดาของเราทำแอกของท่านทั้งหลายให้หนัก แต่เราจะเพิ่มให้แก่แอกนั้น พระราชบิดาของเราดีสอนท่านทั้งหลายด้วยไม้เรียว แต่เราจะดีสอนท่านทั้งหลายด้วยแส้แมลงป่อง□ <sup>15</sup> กษัตริย์จึงมิได้ทรงฟังเสียงประชาชน เพราะเหตุการณ์นี้เป็นมาแต่พระเจ้า เพื่อพระเยโฮวาห์จะทรงให้พระวณะ

ของพระองค์ได้สำเร็จ ซึ่งพระองค์ตรัสโดยอาหิยาห์ชาวซีโลห์แก่เยโรโบอัมบุตรชายเนบัท<sup>16</sup> และเมื่ออิสราเอลทั้งปวงเห็นว่ากษัตริย์มิได้ทรงฟังเขาทั้งหลาย ประชาชนก็ทูลตอบกษัตริย์ว่า ข้าพระองค์ทั้งหลายมีส่วนอะไรในดาวิด ข้าพระองค์ทั้งหลายไม่มีส่วนมรดกในบุตรเจสซี โอ อิสราเอลเอ๋ย กลับไปเต็นท์ของตนแต่ละคนเถิด ข้าแต่ดาวิด จงดูแลราชวงศ์ของพระองค์เองเถิด อิสราเอลทั้งปวงจึงไปยังเต็นท์ของเขาทั้งหลาย<sup>17</sup> แต่เรโหโบอัมทรงปกครองเหนือประชาชนอิสราเอลผู้อาศัยอยู่ในหัวเมืองยูดาห์<sup>18</sup> แล้วกษัตริย์เรโหโบอัมทรงใช้ฮาโดรัมนางงานเหนือแรงงานเกณฑ์ไป และประชาชนอิสราเอลก็เอาหินขว้างทำนถึงตาย แล้วกษัตริย์เรโหโบอัมก็ทรงรีบขึ้นรถรบของพระองค์ ทรงหนีไปกรุงเยรูซาเล็ม<sup>19</sup> อิสราเอลจึงกบฏต่อราชวงศ์ของดาวิดถึงทุกวันนี้

## 11

พระเจ้าทรงเตือนเรโหโบอัมไม่ให้สู้รบกับอิสราเอลสิบตระกูล

<sup>1</sup> เมื่อเรโหโบอัมมายังกรุงเยรูซาเล็มแล้ว พระองค์ได้ทรงรวบรวมวงศ์วานยูดาห์และเบนยามิน เป็นนักรบที่คัดเลือกแล้วหนึ่งแสนแปดหมื่นคน เพื่อจะสู้รบกับอิสราเอล หมายถึงเอาราชอาณาจักรคืนมาให้แก่เรโหโบอัม<sup>2</sup> แต่พระวามะของพระเยโฮวาห์มายังเซไมอาห์คนของพระเจ้าว่า<sup>3</sup> ข้าพเจ้าไปทูลเรโหโบอัมโอรสของซาโลมอนกษัตริย์แห่งยูดาห์ และบอกแก่อิสราเอลทั้งปวงในยูดาห์และเบนยามินว่า<sup>4</sup> ข้าพเจ้าเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เจ้าอย่าขึ้นไปสู้รบกับพี่น้องของเจ้า จงกลับไปบ้านของตนทุกคนเถิด เพราะสิ่งนี้เป็นมาจากเรา ข้า

ทั้งหลายก็เชื่อฟังพระวามะของพระเยโฮวาห์ และกลับไป  
ไม่ได้สู้รบกับเยโรโบอัม

### การสร้างหัวเมืองเพื่อป้องกัน

<sup>5</sup> และเรโหโบอัมประทับในกรุงเยรูซาเล็ม และพระองค์  
ทรงสร้างหัวเมืองเพื่อป้องกันในยูดาห์ <sup>6</sup> พระองค์ทรงสร้าง  
เมืองเบธเลเฮม เอตตาม เทโคอา <sup>7</sup> เบธซูร์ โสโค อุดุลลัม  
<sup>8</sup> กัท มาเรซาห์ และศิฟ <sup>9</sup> อาโดราอิม ลาคีซ และอาเซ  
คาห์ <sup>10</sup> โศราห์ อัยยาโลน และเฮโบรน หัวเมืองซึ่งมีป้อม  
ที่อยู่ในยูดาห์และในเบนยามิน <sup>11</sup> พระองค์ทรงเสริมป้อม  
ปราการให้แข็งแรง และส่งผู้บังคับบัญชาไปประจำการใน  
ป้อมเหล่านั้น และทรงสะสมเสบียงอาหาร น้ำมัน และน้ำองุ่น  
<sup>12</sup> และพระองค์ทรงเก็บโล่และหอกไว้ในหัวเมืองทั้งปวง และ  
กระทำให้หัวเมืองเหล่านั้นแข็งแรงมาก พระองค์จึงทรงยึด  
ยูดาห์และเบนยามิน ไว้ได้ <sup>13</sup> และปฏิเสธกับคนเลวีซึ่งอยู่  
ในอิสราเอลทั้งสิ้นได้เข้ามาหาพระองค์จากเขตแดนซึ่งเขา  
อาศัยอยู่

### เยโรโบอัมได้ขับไล่พวกปฏิเสธกับคนเลวีออก

<sup>14</sup> เพราะ คน เลวี ละทิ้ง ฟุ้ง หย้า และที่บ้าน ซึ่ง เขา ยึดถือ  
เป็นกรรมสิทธิ์และมายังยูดาห์และเยรูซาเล็ม เพราะเยโรโบ  
อัม และโอรสของพระองค์ได้ขับไล่ เขาทั้งหลายออกจาก  
ตำแหน่งปฏิเสธของพระเยโฮวาห์ <sup>15</sup> และพระองค์ทรงแต่งตั้ง  
ปฏิเสธของพระองค์ขึ้นสำหรับปุชนียสถานสูงทั้งหลาย  
และสำหรับเมฆปีศาจ และสำหรับรูปลูกวัวซึ่งพระองค์ทรง  
สร้างขึ้น <sup>16</sup> และบรรดาผู้ที่ปีกใจ แสวงหา พระเยโฮวาห์  
พระเจ้าของอิสราเอลก็ติดตามเขาทั้งหลายมาจากตระกูล  
ทั้งปวงของอิสราเอลยังเยรูซาเล็ม เพื่อถวายสัตวบูชาต่อพระ

เยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย 17 เขาทั้งหลายได้เสริมกำลังให้ราชอาณาจักรของยูดาห์ และได้กระทำให้เรโหโบอัมโอรสของซาโลมอนเข้มแข็งอยู่ได้สามปี เพราะเขาทั้งหลายดำเนินอยู่สามปีในวิถีของดาวิดและซาโลมอน

### ราชวงศ์ของเรโหโบอัม

18 เรโหโบอัมทรงรับมาหะลัทธิดาของเยรีโมทโอรสของดาวิดเป็นมเหสี และอาบียาฮิลบุตรสาวของเอลีอับบุตรชายเจสซี 19 และพระนางก็ประสูติโอรสให้พระองค์คือ เยอูชเชมาริยาห์ และศายัม 20 ภายหลังพระองค์ก็ทรงรับมาอาคาคธิดาของอับซาโลม ผู้ซึ่งประสูติ อาบียาห์ อัททัย ศีศา และเซโลมิท ให้พระองค์ 21 เรโหโบอัมทรงรักมาอาคาคธิดาของอับซาโลมมากกว่ามเหสีและนางสนมของพระองค์ทั้งสิ้น (พระองค์มีมเหสีสิบแปดองค์และนางสนมหกสิบคน และให้กำเนิดโอรสยี่สิบแปดองค์และธิดาหกสิบองค์) 22 และเรโหโบอัมทรงแต่งตั้งให้อาบียาห์โอรสของมาอาคาคเป็นโอรสองค์ใหญ่ ให้เป็นประมุขท่ามกลางพี่น้องของตน เพราะพระองค์ทรงตั้งพระทัยจะให้ท่านเป็นกษัตริย์ 23 และพระองค์ทรงจัดการอย่างฉลาด และแจกจ่ายบรรดาโอรสของพระองค์ไปทั่วแผ่นดินทั้งสิ้นของยูดาห์และของเบนยามิน ในหัวเมืองที่มีป้อมทั้งสิ้น และพระองค์ประทานเสบียงอาหารให้อย่างอุดม และพระองค์ทรงประสงคัมเหสีมากมาย

## 12

### เรโหโบอัมทรงทอดทิ้งพระเจ้า (1 พกษ 14:21-24)

1 ต่อมาเมื่อราชอาณาจักรของเรโหโบอัมตั้งมั่นคงและแข็งแรงแล้ว พระองค์ทรงทอดทิ้งพระราชบัญญัติของพระ

เยโฮวาห์เสียด และอิสราเอล ทั้งปวงก็ทิ้งพร้อมกับพระองค์ด้วย

**ชิซั๊ก กษัตริย์แห่งอียิปต์บุกรุกกรุงเยรูซาเล็ม (1 พกษ 14:25-28)**

2 อยู่มาในปีที่ห้าแห่งกษัตริย์เรโหโบอัม เพราะเขาทั้งหลายได้ละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ ชิซั๊ก กษัตริย์แห่งอียิปต์เสด็จขึ้นมาสู้รบเยรูซาเล็ม 3 มีรถรบหนึ่งพันสองร้อยคันและพลม้าหกหมื่นคน และพลผู้มากับพระองค์จากอียิปต์นับไม่ถ้วนคือชาวลิบนี คนสุคีอิม และคนเอธิโอเปีย 4 และพระองค์ทรงยึดหัวเมืองที่มีป้อมของยูดาห์และมายังเยรูซาเล็ม 5 แล้วเขาไม่อาห์ผู้พยากรณ์ได้มาเฝ้าเรโหโบอัมและบรรดาเจ้านายแห่งยูดาห์ ผู้มาประชุมกันอยู่ที่เยรูซาเล็มด้วยเรื่องชิซั๊ก และกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า □พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าได้ละทิ้งเรา เราจึงได้ละทิ้งเจ้าให้อยู่ในมือของชิซั๊ก□ 6 แล้วเจ้านายแห่งอิสราเอลและกษัตริย์ได้ถ่อมตนลงและกล่าวว่า □พระเยโฮวาห์ทรงชอบธรรมแล้ว□ 7 เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงเห็นว่าเขาทั้งหลายถ่อมตัวลง พระวจนะของพระเยโฮวาห์ได้มาถึงเขาไม่อาห์ว่า □เขาทั้งหลายได้ถ่อมตัวลงแล้ว เราจึงจะไม่ทำลายเขา แต่เราจะประสาทการช่วยให้พ้นแก่เขาบ้าง และพระพิโรธของเราจะไม่เทลงมาเหนือเยรูซาเล็มโดยมือของชิซั๊ก 8 อย่างไรก็ตามก็ดีเขาทั้งหลายต้องเป็นผู้รับใช้ของชิซั๊ก เพื่อเขาทั้งหลายจะได้ทราบความแตกต่างระหว่างการรับใช้เราและรับใช้ราชอาณาจักรทั้งหลายของแผ่นดินโลก□ 9 ชิซั๊ก กษัตริย์แห่งอียิปต์จึงขึ้นมาต่อสู้เยรูซาเล็ม พระองค์ทรงเก็บเอาทรัพย์สินแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และทรัพย์สมบัติในพระราชวัง พระองค์ทรงเก็บเอาไปทุกอย่าง พระองค์ทรงเก็บเอา โล่ทองคำซึ่งซาโลมอนทรงสร้างไว้ นั้นไปด้วย 10 และกษัตริย์เรโหโบอัมทรงทำโล่ทองสัมฤทธิ์

ขึ้นแทน และได้มอบไว้ในมือของทหารรักษาพระองค์ ผู้เฝ้าทวารพระราชวัง <sup>11</sup> และกษัตริย์เสด็จเข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์เมื่อไร ทหารรักษาพระองค์ก็มาถือโล่นั้นแล้วนำกลับไปเก็บไว้ในห้องทหารรักษาพระองค์ตามเดิม <sup>12</sup> และเมื่อพระองค์ทรงถ่อมพระองค์ลง พระพิโรธของพระเยโฮวาห์ก็หันไปเสียจากพระองค์ มิได้ทำลายพระองค์อย่างสิ้นเชิง ยิ่งกว่านั้นอีกสภาพการณ์ก็ยังดีอยู่ในยูดาห์

### การสิ้นพระชนม์ของเรโหโบอัม (1 พกษ 14:31)

<sup>13</sup> กษัตริย์เรโหโบอัม จึง สถาปนา พระองค์ ขึ้น ใน กรุงเยรูซาเล็มและทรงครอบครอง เมื่อเรโหโบอัมทรงเริ่มครอบครองนั้นมี พระชนมายุ สิบเอ็ดพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองสิบเจ็ดปีในกรุงเยรูซาเล็ม อันเป็นเมืองซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงเลือกสรรไว้จากตระกูลต่างๆ ทั้งสิ้นของอิสราเอล เพื่อจะ ตั้ง พระนาม ของ พระองค์ไว้ที่นั่น พระมารดา ของ พระองค์ ทรง พระนาม ว่า นา อามัท คน อัม โมน <sup>14</sup> และพระองค์ได้ ทรง กระทำ การ ชั่ว ร้าย เพราะ พระองค์ไม่ตั้ง พระทัยของพระองค์ที่จะแสวงหาพระเยโฮวาห์ <sup>15</sup> ส่วนพระราชกิจของเรโหโบอัม ตั้งแต่ต้นจนสุดท้าย มิได้บันทึกไว้ในหนังสือของเซไมอาห์ผู้พยากรณ์ และของอิดโดผู้ทำนายตามแบบพงศาวดารหรือ มีสงครามเรื่อยไปอยู่ระหว่างเรโหโบอัมและเยโรโบอัม <sup>16</sup> และเรโหโบอัมก็สว่างกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาก็ฝังพระศพไว้ในนครดาวิด และอาบิยาห์ราชโอรสของพระองค์ได้ขึ้นครอบครองแทนพระองค์

## 13

อาบิยาห์ครอบครองเหนือยูดาห์ (1 พกษ 15:1-2)

1 ในปีที่สิบแปดแห่งรัชกาลของกษัตริย์เยโรโบอัม อาบียาห์ได้เริ่มครอบครองเหนือประเทศยูดาห์ 2 พระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็ม สามปี พระชนนีของพระองค์มีพระนามว่ามีคายาห์ธิดาของอูรีเอลแห่งกิเบอาห์ มีสงครามระหว่างอาบียาห์และเยโรโบอัม 3 อาบียาห์เสด็จออกทำสงคราม มีกองทัพทหารชำนาญศึกเป็นคนคัดเลือกแล้วสี่แสนคน และเยโรโบอัมได้ตั้งแนวรบสู้กับพระองค์ด้วยคนคัดเลือกแล้วเป็นทศกัณฐ์ทหารแปดแสนคน 4 และอาบียาห์ทรงลুকียืนอยู่บนภูเขาเศมาราอิมซึ่งอยู่ในถิ่นเทือกเขาเอฟราอิม และตรัสว่า ข้าแต่เยโรโบอัมและอิสราเอลทั้งปวง ขอฟังข้าพเจ้า 5 ไม่ควรหรือที่ท่านทั้งหลายจะรู้ว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลพระราชทานตำแหน่งกษัตริย์เหนืออิสราเอลเป็นนิตย์แก่ดาวิด และลูกหลานของพระองค์โดยพันธสัญญาเกลือ 6 ถึงกระนั้นเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทข้าราชการของซาโลมอนโอรสของดาวิด ได้ลุกขึ้นกบฏต่อเจ้านายของตน 7 และมีคนถอยคนอันธพาลบางคนมั่วสุมกันกับเขาและชนสู้กับเรโหโบอัมโอรสของซาโลมอน เมื่อเรโหโบอัมยังเด็กอยู่และใจอ่อนแอต้านทานไม่ไหว 8 และบัดนี้ท่านคิดว่าจะต่อต้านราชอาณาจักรของพระเยโฮวาห์ซึ่งอยู่ในมือของลูกหลานของดาวิด เพราะท่านทั้งหลายเป็นคนหมู่มากและมีลูกวัวทองคำซึ่งเยโรโบอัมสร้างไว้ให้ท่านเป็นพระ 9 ท่านทั้งหลายมิได้ขับไล่ปุโรหิตของพระเยโฮวาห์ ลูกหลานของอาโรน และคนเลวออกไป และตั้งปุโรหิตสำหรับตนเองอย่างชนชาติทั้งหลายหรือ ผู้ใดที่นำวัวหนุ่มและแกะผู้เจ็ดตัวมาชำระตัวให้บริสุทธิ์ไว้ จะได้เป็นปุโรหิตของสิ่งที่ไม่ใช่พระ 10 แต่สำหรับเราทั้งหลาย พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าของเราทั้งหลาย และเราทั้งหลายมิได้ทอด



ทั้งพระองค์ เรามีปุโรหิตผู้ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ เป็นลูกหลานของอาโรน ทั้งมีคนเลวีทำงานหน้าที่ของเขาทั้งหลาย 11 เขาถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ทุกเช้าทุกเย็น ทั้งเครื่องหอม ตั้งขนมปังหน้าพระพักตร์บนโต๊ะบริสุทธิ์ และดูแลคันประทีปทองคำพร้อมทั้งตะเกียง เพื่อให้ประทีปลุกอยู่ทุกเย็น เพราะเราได้รักษาพระบัญชาคำสั่งของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา แต่ท่านได้ทอดทิ้งพระองค์เสีย 12 และดูเถิด พระเจ้าทรงอยู่กับเรา ทรงเป็นผู้บังคับบัญชาของเรา และปุโรหิตของพระองค์พร้อม กับ แตร คีลปพร้อม ที่จะเป่าเรียกทำสงครามต่อสู้กับท่าน โอ ข้าแต่ประชาชนอิสราเอล ขออย่าต่อสู้กับพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่าน เพราะท่านจะชนะไม่ได้ 13 เยโรโบอัมได้สั่งสมผู้คนไว้เพื่อจะอ้อมมาหาเขาจากเบื้องหลัง ดังนั้นกองทหารของท่านจึงอยู่ข้างหน้ายูดาห์ และกองซุ่มก็อยู่ข้างหลังเขา 14 และเมื่อยูดาห์มองดูข้างหลัง ดูเถิด การศึกก็อยู่ข้างหน้าและข้างหลังเขา และเขาทั้งหลายก็ร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ และบรรดาปุโรหิตก็เป่าแตร 15 แล้วคนของยูดาห์ก็ตะเบ็งเสียงร้องทำนองศึกและเมื่อคนยูดาห์ตะโกน อยู่มาพระเจ้าทรงให้เยโรโบอัมและอิสราเอลทั้งปวงพ่ายแพ้ไปต่ออาบียาห์และยูดาห์ 16 คนอิสราเอลได้เห็นต่อหน้ายูดาห์ และพระเจ้าทรงมอบเขาไว้ในมือของเขาทั้งหลาย 17 อาบียาห์และประชาชนของพระองค์ก็ฆ่าเขาเสียมากมาย คนอิสราเอลที่คัดเลือกแล้วจึงล้มตายห้าแสนคน 18 นี่แหละคนอิสราเอลก็ถูกปราบปรามในครั้งนั้น และคนยูดาห์ก็ชนะ เพราะเขาพึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา 19 และอาบียาห์ได้ติดตามเยโรโบอัม และยึดเอาหัวเมืองจากพระองค์ คือเมืองเบธเอลกับชนบทของเมืองนั้น และเยชานาห์กับชนบทของเมือง

นั้น และเอโฟรนกับชนบทของเมืองนั้น

### การสิ้นพระชนม์ของเยโรโบอัม (1 พกษ 14:19-20)

20 เยโรโบอัมมิได้พินอำนาจของพระองค์ในรัชสมัยของอาบียาห์ และพระเยโฮวาห์ทรงประหารพระองค์ พระองค์ก็สิ้นพระชนม์

### ครอบครัวของอาบียาห์

21 แต่อาบียาห์ก็มีอำนาจยิ่งขึ้น และมีมเหสีสิบสี่องค์ ให้กำเนิดโอรสยี่สิบสององค์ และธิดาสิบหกองค์<sup>22</sup> ราชกิจนอกนั้นของอาบียาห์ วิธีการและพระดำรัสของพระองค์ได้บันทึกไว้ในหนังสือของผู้พยากรณ์อีดโด

## 14

### การสิ้นพระชนม์ของอาบียาห์ อาสาขึ้นครองแทน (1 พกษ 15:7-10)

1 อาบียาห์จึงล่วงลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ เขาก็ฝังพระศพไว้ในนครดาวิด และอาสาโอรสของพระองค์ได้ขึ้นครองแทนพระองค์ ในรัชกาลของอาสาแผ่นดินได้สงบอยู่สิบปี<sup>2</sup> และอาสาทรงกระทำสิ่งที่ดีและชอบในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์<sup>3</sup> พระองค์ทรงกำจัดแท่นบูชาพระต่างด้าว และปูชนียสถานสูงทั้งหลาย และพังเสา ศักดิ์สิทธิ์ ลง และได้โค่นเสา รูปเคารพ เสีย<sup>4</sup> และทรงบัญชาให้ยูดาห์แสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของตน และให้รักษาพระราชบัญญัติ และพระบัญญัติ<sup>5</sup> พระองค์ทรงกำจัดปูชนียสถานสูงและแท่นเครื่องหอมออกเสียจากหัวเมืองทั้งสิ้นของยูดาห์ด้วย และราชอาณาจักรก็ได้สงบอยู่ภายใต้พระองค์<sup>6</sup> พระองค์ทรงสร้างหัวเมืองที่มีป้อมในยูดาห์ เพราะแผ่นดินก็สงบ พระองค์มิได้

ทำสงครามในปีเหล่านั้น เพราะพระเยโฮวาห์ทรงประทานการหยุดพักสงบแก่พระองค์<sup>7</sup> และพระองค์ตรัสกับยูดาห์ว่า □ให้เราทั้งหลายสร้างหัวเมืองเหล่านี้ ล้อมด้วยกำแพง หอคอย ประตูเมือง และदान แผ่นดินยังเป็นของเรา เพราะเราได้แสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา เราได้แสวงหาพระองค์ และพระองค์ได้ทรงประทานการหยุดพักสงบทุกด้าน□ เขาทั้งหลายจึงสร้างและจำริญขึ้น<sup>8</sup> และอาสาทรงมีกองทัพสรรพด้วยโล่ใหญ่และหอกจากยูดาห์สามแสนคน และจากเบนยามินซึ่งถือโล่และโก่งธนูสองแสนแปดหมื่นคนทั้งสิ้นเป็นทแกล้วทหาร

### การชนะยิ่งใหญ่ของอาสาเหนือเศอราห์ (2 พศต 16:8)

<sup>9</sup> เศอราห์ชาวเอธิโอเปียได้ออกมาต่อสู้กับ เขาทั้งหลายด้วยกองทัพหนึ่งล้านคน และรถรบสามร้อยคันมาถึงเมืองมาเรซาห์<sup>10</sup> และอาสาทรงยกออกไปปะทะกับเขา และเขาทั้งหลายก็ตั้งแนวรบในหุบเขาเศฟาธาห์ที่มาเรซาห์<sup>11</sup> และอาสาร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ว่า □ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ไม่มีผู้ใดช่วยได้อย่างพระองค์ ในการสู้รบกันระหว่างผู้ที่มีกำลังกับผู้ที่ไม่มีความกล้า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงช่วยพวกข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายพึ่งพระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายมาต่อสู้กับชนหมู่ใหญ่ในพระนามของพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขออย่าให้มนุษย์ชนะพระองค์□<sup>12</sup> พระเยโฮวาห์จึงทรงให้ชาวเอธิโอเปียพ่ายแพ้ต่ออาสาและต่อยูดาห์ และชาวเอธิโอเปียก็หนีไป<sup>13</sup> อาสาและพลที่อยู่กับพระองค์ก็ไล่ตามเขาไปถึงเมืองเกอราห์ และชาวเอธิโอเปียล้มตายมากจนไม่เหลือสักชีวิตเดียว เพราะเขาได้แตกพ่ายต่อพระพิภคร์พระเยโฮวาห์และกองทัพของพระองค์ คนยูดาห์

ได้เก็บของที่ริบได้มากมายนักหนา <sup>14</sup> และเขาก็โจมตีบรรดาหัวเมืองรอบเมืองเยรูซาเลม เพราะว่าความกลัวพระเยโฮวาห์นั้นมาครอบเขาทั้งหลาย เขาได้ปล้นหัวเมืองทั้งสิ้น เพราะมีของที่ริบได้ในนั้นมาก <sup>15</sup> และเขาได้โจมตีเต็นท์ของผู้ที่มีวัว และเอาแกะไปมากมายและอูฐด้วย แล้วเขาก็กลับไปยังเยรูซาเลม

## 15

### ผู้พยากรณ์อาซาริยาห์เตือนอาสา

<sup>1</sup> พระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จมาสถิตกับอาซาริยาห์บุตรชาย ไอเดด <sup>2</sup> และท่านออกไปเฝ้าอาสาทูลพระองค์ว่า ข้าแต่อาสา และยูดาห์กับเบนยามินทั้งปวง ขอจงฟังข้าพเจ้า พระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับท่านทั้งหลาย ต่อเมื่อท่านทั้งหลายอยู่กับพระองค์ ถ้าท่านทั้งหลายแสวงหาพระองค์ ท่านก็จะพบพระองค์ แต่ถ้าท่านทั้งหลายทอดทิ้งพระองค์ พระองค์จะทรงทอดทิ้งท่านทั้งหลาย <sup>3</sup> อิสราเอลอยู่ปราศจากพระเจ้าเที่ยงแท้เป็นเวลานาน และไม่มีปุโรหิตผู้สั่งสอน และไม่มีพระราชบัญญัติ <sup>4</sup> แต่เมื่อถึงคราวเขาทุกข์ยากลำบาก เขาหันมาหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลและแสวงหาพระองค์ เขาทั้งหลายก็พบพระองค์ <sup>5</sup> ในสมัยนั้น ไม่มีสันติภาพแก่ผู้ที่ออกไปหรือผู้ที่เข้ามา เพราะมีการวุ่นวายอยู่มากมายרבกันชาวเมืองทั้งหลายนั้น <sup>6</sup> เขาแตกแยกกันเป็นพวกๆ ประชาชาติต่อประชาชาติและเมืองต่อเมือง เพราะพระเจ้าทรงรบกันเขาด้วยความทุกข์ยากทุกอย่าง <sup>7</sup> แต่ท่านทั้งหลายจงกล้าหาญ อย่าให้มือของท่านอ่อนลง เพราะว่ากิจการของท่านจะได้รับการบำเหน็จ

อาสาทำการปฏิรูปและการฟื้นฟูใหม่มาสู่ประเทศ

8 เมื่ออาสาทรงสดับถ้อยคำเหล่านี้ คือคำพยากรณ์ของโอเดดผู้พยากรณ์ พระองค์ก็ทรงมีพระทัยกล้าขึ้น ทรงกำจัดสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนจากแผ่นดินยูดาห์และเบนยามินสัน และจากหัวเมืองซึ่งพระองค์ยึดมาได้จากถิ่นเทือกเขาเอเฟราอิม และพระองค์ทรงซ่อมแซมแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ ซึ่งอยู่หน้า मुख พระนิเวศของพระเยโฮวาห์<sup>9</sup> และพระองค์ทรงรวบรวมยูดาห์และเบนยามินทั้งปวง และคนเหล่านั้นจากเอเฟราอิม มนัสเสห์ และจากสิเมโอน ผู้อาศัยอยู่กับเขาทั้งหลาย เพราะคนเป็นจำนวนมากได้หลบหนีมาหาพระองค์จากอิสราเอล เมื่อเขาเห็นว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์สถิตกับพระองค์<sup>10</sup> เขาทั้งหลายชุมนุมกันที่เยรูซาเล็มในเดือนที่สามของปีที่สิบห้าในรัชกาลของอาสา<sup>11</sup> เขาทั้งหลายถวายสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์ในวันนั้น จากข้าวของที่เขาได้รับมา มีวัวผู้เจ็ดร้อยตัวและแกะเจ็ดพันตัว<sup>12</sup> และเขาก็เข้าทำพันธสัญญาที่จะแสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขาด้วยสุดจิตสุดใจของเขา<sup>13</sup> และว่าผู้ใดที่ไม่แสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลควรจะมีโทษถึงตาย ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ ชายหรือหญิง<sup>14</sup> เขาทั้งหลายได้กระทำสัตย์ปฏิญาณต่อพระเยโฮวาห์ด้วยเสียงอันดัง และด้วยเสียงโห่ร้อง และด้วยเสียงแตรและแตรทองเหลืองขนาดเล็ก<sup>15</sup> และยูดาห์ทั้งปวงก็เปรมปรีดี เพราะสัตย์ปฏิญาณนั้น เพราะเขาทั้งหลายได้ปฏิญาณด้วยสุดใจของเขา และได้แสวงหาพระองค์ด้วยความปรารถนาของเขา และเขาทั้งหลายก็พบพระองค์และพระเยโฮวาห์ทรงประทานให้เขาหยุดพักสงบรอบด้าน<sup>16</sup> แม้ว่ามาอาคาห์พระมารดาของกษัตริย์อาสา พระองค์ก็ทรงถอดเสียจากเป็นพระราชชนนี เพราะพระนางได้กระทำรูป

เศราพอนนำเกลียดน่าชังในเสารูปเศราพ อาสาทรงโค่นรูปเศราพของพระนางลง และบดและเผาเสียที่ลัธารซิดโรน<sup>17</sup> แต่ยังมีได้กำจัดปุชนียสถานสูงออกเสียจากอิสราเอลอย่างไรก็ดี พระทัยของอาสา ก็บริสุทธิ์ตลอดรัชสมัยของพระองค์<sup>18</sup> และพระองค์ทรงนำของอุทิศถวายของราชบิดาของพระองค์และข้าวของที่พระองค์เองทรงอุทิศถวาย มีเงินและทองคำ และเครื่องใช้เข้าไปในพระนิเวศของพระเจ้า<sup>19</sup> และไม่มีสงครามอีกจนปีที่สามสิบห้าในรัชกาลของอาสา

## 16

### สงครามระหว่างอาสากับบาอาซา (1 พกษ 15:16-22)

<sup>1</sup> ในปีที่สามสิบหกแห่งรัชกาลอาสา บาอาซาทหารียแห่งอิสราเอลขึ้นมาต่อสู้กับยูดาห์และได้สร้างเมืองรามัทเพื่อว่าพระองค์จะมีทรงให้คนหนึ่งคนใดออกไปหรือเข้ามาหาอาสาทหารียของยูดาห์<sup>2</sup> แล้วอาสาทรงเอาเงินและทองคำจากคลังของพระนิเวศของพระเยโฮวาห์และราชสำนัก และส่งไปให้เบนฮาดัดกษัตริย์แห่งซีเรียผู้ประทับในเมืองดามัสกัสว่า <sup>3</sup> ขอให้มีสัญญาไมตรีระหว่างข้าพเจ้าและท่านตั้งที่มีอยู่กับพระชนกของข้าพเจ้าและพระชนกของท่าน ดูกฎิดข้าพเจ้าได้ส่งเงินและทองคำมายังท่าน ขอเสด็จไปทำลายสัญญาไมตรีของท่านซึ่งมีกับบาอาซาทหารียแห่งอิสราเอลเพื่อเขาจะถอยทัพไปจากข้าพเจ้า<sup>4</sup> และเบนฮาดัดทรงเชื่อฟังกษัตริย์อาสา และส่งผู้บังคับบัญชากองทัพของพระองค์ไปต่อสู้กับหัวเมืองของอิสราเอล และเขาทั้งหลายโจมตีเมืองอิโยน ดาน เอเบลมาอิม และหัวเมืองคลังหลวงทั้งสิ้นของนัฟทาลี<sup>5</sup> และต่อมาเมื่อบาอาซาทรงได้ยินเรื่องนั้น พระองค์ทรงหยุดสร้างเมืองรามัท และให้พระราชกิจของพระองค์หยุดยั้ง<sup>6</sup> แล้วกษัตริย์อาสาทรงนำยูดาห์ทั้งสิ้น และเขาทั้ง

หลายชนหินของเมืองรามาห์และเครื่องไม้ของเมืองนั้น ซึ่งบาอาซาใช้สร้างอยู่นั้น และเอามาสร้างเมืองเกบาและเมืองมิสปาห์

### พระเจ้าทรงติเตียนอาซาเรื่องการประนีประนอม

7 ครั้งนั้นฮานานีผู้ทำนายได้มาเฝ้าอาซากษัตริย์ของยูดาห์ และทูลพระองค์ว่า □ เพราะท่านฟังกษัตริย์ของซีเรีย และมีได้ฟังพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน เพราะฉะนั้นกองทัพของกษัตริย์ซีเรียจึงได้หลุดพ้นมือท่าน ไป 8 คนเอธิโอเปียและชาวลิบนีไม่เป็นกองทัพมาหิมา มีรถรบและพลม้ามากเหลือหลายหรือ แต่เพราะท่านฟังพระเยโฮวาห์พระองค์ทรงมอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของท่าน 9 เพราะว่าพระเนตรของพระเยโฮวาห์ไปมาอยู่เหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น เพื่อสำแดงฤทธานุภาพของพระองค์โดยเห็นแก่ผู้เหล่านั้นที่มีใจจริงต่อพระองค์ในเรื่องนี้ท่านได้กระทำการอย่างโง่เขลา เพราะตั้งแต่นี้ไปท่านจะมีการศึกสงคราม □ 10 และอาซากษัตริย์ก็ทรงกริ้วต่อผู้ทำนายนั้น และจับเขาจำไว้ในคุก เพราะพระองค์ทรงเกรี้ยวกราดแก่เขาในเรื่องนี้ และอาสาทรงข่มเหงประชาชนบางคนในเวลาเดียวกันนั้นด้วย 11 และดูเถิด พระราชกิจของอาซา ตั้งแต่ต้นจนสุดท้าย ได้บันทึกไว้ในหนังสือของกษัตริย์แห่งยูดาห์และอิสราเอล

### การสิ้นพระชนม์ของอาซา (1 พกษ 15:23-24)

12 ในปีที่สามสิบเก้าแห่งรัชกาลของพระองค์ อาสาทรงเป็นโรคที่พระบาทของพระองค์ และโรคของพระองค์ก็ร้ายแรง แม้เป็นโรคอยู่พระองค์ก็ได้ทรงแสวงหาพระเยโฮวาห์ แต่ได้แสวงหาความช่วยเหลือจากแพทย์ 13 และอาสาทรงล่องหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ สิ้นพระชนม์ในปีที่สี่สิบเอ็ดแห่งรัชกาลของพระองค์ 14 เขาทั้งหลายฝัง

พระศพไว้ในอุโมงค์ของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้สกัดออกเพื่อพระองค์ในนครดาวิด เขาวางพระศพของพระองค์ไว้บนแท่นซึ่งมีเครื่องหอมต่างๆเต็มไปหมด ซึ่งช่างปรังเครื่องหอมได้ปรังไว้ และเขาทั้งหลายก็ก่อเพลิงใหญ่โตถวายพระเกียรติพระองค์

## 17

### เยโฮชาฟัทครอบครองแทนอาสา (1 พกษ 15:24)

<sup>1</sup> เยโฮชาฟัทโอรสของพระองค์ครอบครองแทนพระองค์ และทรงเสริมกำลังพลต่อสู้อิสราเอล <sup>2</sup> พระองค์ทรงวางกำลังพลไว้ในหัวเมืองที่มีป้อมทั้งปวงของยูดาห์ และทรงตั้งทหารประจำป้อมในแผ่นดินยูดาห์ และในหัวเมืองเอฟราอิม ซึ่งอาสาราชบิดาของพระองค์ได้ยึดไว้ <sup>3</sup> พระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับเยโฮชาฟัท เพราะพระองค์ทรงดำเนินในทางเบื้องต้นๆของดาวิดราชบิดาของพระองค์ พระองค์มิได้ทรงแสวงหาพระบาอัล <sup>4</sup> แต่ได้แสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระราชบิดาของพระองค์ และดำเนินในพระบัญญัติของพระองค์ มิได้ทรงดำเนินตามการกระทำของอิสราเอล <sup>5</sup> เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์ทรงสถาปนาราชอาณาจักรไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ และสิ้นทั้งยูดาห์ก็นำเครื่องบรรณาการมาถวายเยโฮชาฟัท พระองค์จึงมีทรัพย์มั่งคั่งอย่างยิ่งและมีเกียรติมาก

### การฟื้นฟูกันใหม่ในสมัยเยโฮชาฟัท

<sup>6</sup> พระทัยของพระองค์เข้มแข็งขึ้นในพระมรรคาของพระเยโฮวาห์ พระองค์จึงทรงกำจัดปุชนียสถานสูงและบรรดาเสารูปเคารพเสียจากยูดาห์ <sup>7</sup> ในปีที่สามแห่งรัชกาลของพระองค์ พระองค์ทรงใช้เจ้านายของพระองค์คือ เบนฮาอิล



โอบาดีห์ เศคาริยาห์ เนอันเอล และมีคายาห์ไปสั่งสอนในหัวเมืองของยูดาห์<sup>8</sup> และคนเลวีไปกับเขาด้วยคือ เซไมอาห์ เนธานียาห์ เศบาดียาห์ อาสาเฮล เขมิราโมท เยโฮนาธัน อาโดเนียห์ โทบิยาห์ และโทบาโดเนียห์ คนเลวี และพร้อมกับคนเหล่านี้มี เอลีชามา และเยโฮรัม ผู้เป็นปุโรหิต<sup>9</sup> และเขาทั้งหลายได้สั่งสอนในยูดาห์ มีหนังสือพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์ไปกับเขาด้วย เขาเที่ยวไปทั่วหัวเมืองทั้งสิ้นแห่งยูดาห์ และได้สั่งสอนประชาชน

### พระเจ้าทรงเสริมกำลังให้เยโฮชาฟัท

<sup>10</sup> ความหวาดกลัวอันมาจากพระเยโฮวาห์ตกอยู่เหนือบรรดาราชาอาณาจักรแห่งแผ่นดินต่างๆที่อยู่รอบยูดาห์ และเขาทั้งหลายมิได้ทำสงครามกับเยโฮชาฟัท <sup>11</sup> คนฟีลิสเตียบางพวก ได้นำของกำนัลมาถวายเยโฮชาฟัท และนำเงินมาเป็นบรรณาการ และพวกอาระเบีย ได้นำฝูงแพะแกะ คือแกะผู้เจ็ดพันเจ็ดร้อยตัว และแพะผู้เจ็ดพันเจ็ดร้อยตัวมาถวายพระองค์<sup>12</sup> และเยโฮชาฟัททรงเจริญใหญ่ยิ่งขึ้นเป็นลำดับ พระองค์ทรงสร้างป้อมและหัวเมืองคลังหลวงไว้ในยูดาห์<sup>13</sup> และพระองค์ทรงมีพระราชกิจมากมายในหัวเมืองของยูดาห์ พระองค์ทรงมีทหารเป็นทแกล้วทหารในกรุงเยรูซาเล็ม <sup>14</sup> ต่อไปนี้เป็นจำนวนตามเรือนบรรพบุรุษของเขาคือ ของยูดาห์ ผู้บังคับบัญชากองพันมี อัดนาห์ผู้บังคับบัญชา พร้อมกับทแกล้วทหารสามแสนคน <sup>15</sup> ถัดเขาไปคือ เยโฮฮานัน ผู้บังคับบัญชาพร้อมกับสองแสนแปดหมื่นคน <sup>16</sup> และถัดเขาไปคือ อามัสยาห์ บุตรชายศิครี เป็นคนอาสาสมัครเพื่อการปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พร้อมกับทแกล้วทหารสองแสนคน <sup>17</sup> ของเบนยามินคือ เอลียาตา ทแกล้วทหารพร้อมกับคนสองแสนสรรพด้วยธนูและโล่ <sup>18</sup> และถัดเขาไปคือ เยโฮชา

บาด พร้อมกับคนติดอาวุธหนึ่งแสนแปดหมื่นคน 19 เหล่านี้เป็นข้าราชการของกษัตริย์ นอกเหนือจากผู้ที่กษัตริย์ทรงวางไว้ในหัวเมืองที่มีป้อมทั่วตลอดแผ่นดินยูดาห์

## 18

เยโฮชาฟัททรงเป็นพันธมิตรกับอาหับ (1 พกษ 22:2)

1 ฝ่ายเยโฮชาฟัททรงมีทรัพย์มั่งคั่ง และเกียรติใหญ่ยิ่ง และพระองค์ทรงกระทำให้เป็นทองแผ่นเดียวกันกับอาหับ 2 ครั้นล่วงมาหลายปีพระองค์เสด็จลงไปเฝ้าอาหับในสะมาเรีย และอาหับทรงฆ่าแกะและวัวมากมายสำหรับพระองค์ และสำหรับพลที่มากับพระองค์ และทรงชักชวนพระองค์ให้ขึ้นไปต่อสู้กับราโมทกิเลอาด 3 อาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสกับเยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า □ท่านจะไปกับข้าพเจ้ายังราโมทกิเลอาดหรือ□ พระองค์ทูลตอบพระองค์ว่า □ข้าพเจ้าก็เป็นอย่างที่ท่านเป็น ประชาชนของข้าพเจ้าก็เป็นดังประชาชนของท่าน เราจะอยู่กับท่านในการสงคราม□ 4 และเยโฮชาฟัทตรัสกับกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า □ขอสอบถามดูพระด้ารัสของพระเยโฮวาห์วันนี้เสียก่อน□ 5 แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลก็เรียกประชุมพวกผู้พยากรณ์ประมาณสี่ร้อยคนตรัสกับเขาว่า □ควรที่เราจะไปตีราโมทกิเลอาดหรือ หรือเราไม่ควรไป□ และเขาทั้งหลายทูลตอบว่า □ขอเชิญเสด็จขึ้นไปเถิด เพราะพระเจ้าจะทรงมอบไว้ในพระหัตถ์ของกษัตริย์□ 6 แต่เยโฮชาฟัททูลว่า □ที่นี่ไม่มีผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์อีกสักคนหนึ่งหรือซึ่งเราจะสอบถามได้□ 7 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลทูลเยโฮชาฟัทว่า □ยังมีชายอีกคนหนึ่ง ซึ่งเราจะให้ทูลถามพระเยโฮวาห์ได้ แต่ข้าพเจ้าชังเขา เพราะเขาพยากรณ์แต่ความร้ายเสมอ ไม่

เคยพยากรณ์ความดีเกี่ยวกับข้าพเจ้าเลย คนนั้นคือมีคายาห์ บุตรอิมลาห์<sup>๘</sup> และเยโฮชาฟัททูลว่า ข้าพเจ้าขอขัตริย์อย่าตรัสตั้ง นั้นเลย<sup>๘</sup> แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงเรียกมหาดเล็กคนหนึ่งเข้ามาและตรัสสั่งว่า ข้าพเจ้าไปพามีคายาห์บุตรอิมลาห์มาเร็วๆ<sup>๙</sup> ฝ่ายกษัตริย์แห่งอิสราเอลและเยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ ต่างประทับบนพระที่นั่ง ทรงฉลองพระองค์ ณ ที่ว่างตรงทางเข้าประตูเมืองสะมาเรีย และผู้พยากรณ์ทั้งปวงก็พยากรณ์ถวายอยู่<sup>๑๐</sup> และเศเดคียาห์บุตรชายเคนาอะนาห์ จึงเอาเหล็กทำเป็นเขา และพูดว่า ข้าพเจ้าเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ข้าพเจ้าด้วยสิ่งเหล่านี้ เจ้าจะปลักคนซีเรียไปจนเขาทั้งหลายถูกทำลาย<sup>๑๑</sup> และบรรดาผู้พยากรณ์ก็พยากรณ์อย่างนั้น ทูลว่า ข้าพเจ้าขอเสด็จขึ้นไปราโมทกิเลอาดเถิด และจะมีชัยชนะ เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงมอบเมืองนั้นไว้ในพระหัตถ์ของกษัตริย์<sup>๑๒</sup>

ผู้พยากรณ์มีคายาห์พยากรณ์ถึงการสิ้นพระชนม์ของอาหับ (1 พกษ 22:13-28)

<sup>12</sup> และผู้สื่อสารผู้ไปตามมีคายาห์ได้บอกท่านว่า ข้าพเจ้าเกิดถ้อยคำของบรรดาผู้พยากรณ์ก็พูดสิ่งที่ดีแก่กษัตริย์ดุจปากเดียวกัน ขอให้ถ้อยคำของท่านเหมือนอย่างถ้อยคำของคนหนึ่งในพวกนั้น และพูดแต่สิ่งที่ดี<sup>๑๓</sup> แต่มีคายาห์ตอบว่า ข้าพเจ้าเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด พระเจ้าของข้าพเจ้าตรัสว่าอย่างไร ข้าพเจ้าจะพูดอย่างนั้น<sup>๑๔</sup> และเมื่อท่านมาเผ่ากษัตริย์ กษัตริย์ตรัสถามท่านว่า ข้าพเจ้ามีคายาห์ ควรที่เราจะไปตีราโมทกิเลอาดหรือ หรือเราไม่ควรไป<sup>๑๕</sup> และท่านทูลตอบพระองค์ว่า ข้าพเจ้าขอเสด็จขึ้นไปและจะมีชัยชนะ เขาทั้งหลายจะถูกมอบไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์<sup>๑๖</sup> แต่กษัตริย์ตรัสกับท่านว่า ข้าพเจ้าได้ให้เจ้าปฏิญาณก็ครั้งแล้ว

ว่า เจ้าจะพูดกับเราแต่ความจริงในพระนามของพระเยโฮวาห์ 16 และท่านทูลว่า ข้าพระองค์ได้เห็นคนอิสราเอลทั้งปวงกระจัดกระจายอยู่บนภูเขา อย่างแคะที่ไม่มีผู้เลี้ยง และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า คนเหล่านี้ไม่มีนาย ให้เขาต่างกลับยังเรือนของตนโดยสันติภาพเถิด 17 กษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงทูลเยโฮชาฟัทว่า ข้าพเจ้ามิได้บอกท่านแล้วหรือว่าเขาจะไม่พยากรณ์สิ่งดีเกี่ยวกับข้าพเจ้าเลย แต่สิ่งชั่วร้ายต่างหาก 18 และมีคายาห์ทูลว่า ฉะนั้นขอสดับพระวจนะของพระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ได้เห็นพระเยโฮวาห์ประทับบนพระที่นั่งของพระองค์ และบรรดาบริวารแห่งฟ้าสวรรค์ยืนข้างๆพระองค์ข้างขวาพระหัตถ์และข้างซ้าย 19 และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า ผู้ใดจะเกลี้ยกล่อมอาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอล เพื่อเขาจะขึ้นไปและล้มลงที่ราโมทกิเลอาด บ้างก็ทูลอย่างนี้ บ้างก็ทูลอย่างนั้น 20 แล้วมีวิญญาณดวงหนึ่งมาข้างหน้าเฝ้าต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ทูลว่า ข้าพระองค์จะเกลี้ยกล่อมเขาเอง และพระเยโฮวาห์ตรัสกับเขาว่า จะทำอะไร 21 และเขาทูลว่า ข้าพระองค์จะออกไปและจะเป็นวิญญาณนุสาอยู่ในปากของผู้พยากรณ์ของเขาทุกคน และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า เจ้าไปเกลี้ยกล่อมเขาได้ และเจ้าจะทำได้สำเร็จ จงไปทำเช่นนั้นเถิด 22 เพราะฉะนั้นบัดนี้ดูเถิด พระเยโฮวาห์ทรงใส่วิญญาณนุสาในปากของเหล่าผู้พยากรณ์ของพระองค์ พระเยโฮวาห์ทรงล้นพระวาจาเป็นความร้ายเกี่ยวกับพระองค์ 23 แล้วเศเดคียาห์บุตรชายเคนาอะนาห์ได้เข้ามาใกล้และตบแก้มมีคายาห์พูดว่า พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ไปจากข้าพูดกับเจ้าได้อย่างไร 24 และมีคายาห์ตอบว่า ดูเถิด เจ้าจะเห็นในวันนั้น เมื่อเจ้าเข้าไปในห้องชั้นในเพื่อจะซ่อนตัวเจ้า 25 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสว่า ฉงจันมีคายาห์พาเขากลับไปมอบให้อา

โมนผู้ว่าราชการเมือง และแกโยอาชราซโฮรส<sup>26</sup> และว่า □ กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า เอาคนนี้จำคุกเสีย ให้อาหารแห่งความทุกข์กับน้ำแห่งความทุกข์ จนกว่าเราจะกลับมาโดยสันติภาพ □ □<sup>27</sup> และมีคายาห์ทูลว่า □ ถ้าพระองค์เสด็จกลับมาโดยสันติภาพ พระเยโฮวาห์ก็มีไ้ด้ตรัสโดยข้าพระองค์ □ และท่านกล่าวว่า □ บรรดาชนชาติทั้งหลายเอ๋ย ขอจงฟังเถิด □

### การ สงครามที่ราโมทกิเลอาด อาหับ ถูกฆ่า (1 พกษ 22:29-40)

<sup>28</sup> กษัตริย์แห่งอิสราเอลกับเยโฮซาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ จึงเสด็จขึ้นไปยังราโมทกิเลอาด<sup>29</sup> และกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสกับเยโฮซาฟัทว่า □ ข้าพเจ้าจะปลอมตัวเข้าทำศึก แต่ท่านจงสวมเครื่องทรงของท่าน □ และกษัตริย์แห่งอิสราเอลก็ทรงปลอมพระองค์ แล้วทั้งสองพระองค์เข้าทำสงคราม<sup>30</sup> ฝ่ายกษัตริย์ประเทศซีเรียทรงบัญชาบรรดาผู้บัญชาการรถรบของพระองค์ว่า □ อย่ารบกับทหารน้อยหรือใหญ่ แต่มุ่งเฉพาะกษัตริย์แห่งอิสราเอล □<sup>31</sup> และอยู่มาเมื่อผู้บัญชาการรถรบแลเห็นเยโฮซาฟัท เขาทั้งหลายก็ว่า □ เป็นกษัตริย์อิสราเอลแล้ว □ เขาจึงหันเข้าไปจะสู้รบกับพระองค์ และเยโฮซาฟัททรงร้องขึ้น และพระเยโฮวาห์ทรงช่วยพระองค์ พระเจ้าทรงให้เขาทั้งหลายออกไปเสียจากพระองค์<sup>32</sup> และอยู่มาเมื่อผู้บัญชาการรถรบเห็นว่าไม่ใช่กษัตริย์อิสราเอล ก็หันรถกลับจากไล่ตามพระองค์<sup>33</sup> แต่มีชายคนหนึ่งโง่งงธูยิงเดาไป ถูกกษัตริย์แห่งอิสราเอลเข้าระหว่างเกล็ดเกราะและแผ่นบังพระอุระ พระองค์จึงรับสั่งคนขับรถรบว่า □ หันกลับเถอะ พาเราออกจากการรบ เพราะเราบาดเจ็บแล้ว □<sup>34</sup> วันนั้นการรบก็เดือดดาลขึ้น และกษัตริย์อิสราเอลก็พุงพระองค์เองขึ้นไปในรถรบของพระองค์ หันพระพักตร์เข้าสู่ชนซีเรีย

จนถึงเวลาเย็น แล้วประมาณเวลาดวงอาทิตย์ตกพระองค์ก็  
สิ้นพระชนม์

## 19

ผู้พยากรณ์เยชูตีเดียนเยโฮซาฟัท

1 เยโฮซาฟัททษัตริย์แห่งยูดาห์เสด็จกลับไปโดยสวัสดิ  
ภาพถึงพระราชวังของพระองค์ในกรุงเยรูซาเล็ม 2 แต่เยชู  
บุตรชายฮานานีผู้ทำนายได้ออกไปเฝ้าพระองค์ ทูลทษัตริ  
ย์เยโฮซาฟัทว่า □ควรที่พระองค์จะช่วยคนอธรรมและรักผู้ที่  
เกลียดชังพระเยโฮวาห์หรือ เพราะเรื่องนี้พระพิโรธของพระ  
เยโฮวาห์ได้ออกมาถึงพระองค์ 3 อย่างไรก็ตามก็ดีพระองค์ทรง  
พบความดีในพระองค์บ้าง เพราะพระองค์ได้ทำลายบรรดา  
เสารูปเคารพเสียจากแผ่นดิน และได้มุ่งพระทัยแสวงหา  
พระเจ้า□

เยโฮซาฟัททรงตั้งผู้วินิจฉัยและคนเลวีในแผ่นดิน

4 เยโฮซาฟัทประทับที่เยรูซาเล็ม และพระองค์ทรงออกไป  
ท่ามกลางประชาชนอีก ตั้งแต่เบเออร์เชบาถึงถิ่นเทือกเขาเอ  
ฟราอิม และนำเขาทั้งหลายกลับมายังพระเยโฮวาห์พระเจ้า  
แห่งบรรพบุรุษของเขา 5 พระองค์ทรงตั้งผู้วินิจฉัยในแผ่นดิน  
นั้น ในหัวเมืองที่มีป้อมทั้งสิ้นของยูดาห์ ที่ละหัวเมือง  
6 และตรัสกับผู้วินิจฉัยเหล่านั้นว่า □จงพิจารณาสิ่งที่ท่าน  
ทั้งหลายจะกระทำ เพราะท่านมิได้พิพากษาเพื่อมนุษย์แต่  
เพื่อพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงสถิตกับท่านในการพิพากษา  
7 ฉะนั้นจงให้ความยำเกรงพระเยโฮวาห์อยู่เหนือท่าน จง  
ระมัดระวังสิ่งที่ท่านกระทำ เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ  
เราไม่มีความชั่วช้า ไม่เห็นแก่หน้าคนใด และไม่มีกรับ  
สินบน□ 8 ยิ่งกว่านั้นอีก ในเยรูซาเล็ม เยโฮซาฟัททรงตั้งคน

เลวี และปุโรหิตบ้าง กับประมุขของบรรพบุรุษแห่งอิสราเอลบ้าง เพื่อจะให้การศึกษาแห่งพระเยโฮวาห์ และวินิจฉัยคดีที่ได้แย้งกัน เขาทั้งหลายมีตำแหน่งในเยรูซาเล็ม <sup>9</sup> และพระองค์ทรงกำชับเขาทั้งหลายว่า □ท่านทั้งหลายจงกระทำการนี้ด้วยความยำเกรงพระเยโฮวาห์ ด้วยความสัตย์ซื่อ และด้วยสิ้นสุดใจของท่าน <sup>10</sup> เมื่อมีคดีมาถึงท่านจากพี่น้องของท่าน ผู้อาศัยอยู่ในหัวเมืองของเขาทั้งหลาย เกี่ยวกับเรื่องฆ่าฟันกัน พระราชบัญญัติหรือพระบัญญัติ กฎเกณฑ์หรือคำตัดสิน ท่านทั้งหลายก็ควรจะต้องเตือนเขา เพื่อเขาจะไม่ละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ พระพิโรธจึงจะไม่มาเหนือท่านและพี่น้องของท่าน ท่านจงกระทำเช่นนี้ และท่านจะไม่ละเมิด <sup>11</sup> และดูเถิด อมาริยาห์ปุโรหิตใหญ่ก็อยู่เหนือท่านในสรรพกิจของพระเยโฮวาห์ และเศบาดียาห์บุตรชายอิซมาเอลเจ้านายของวงศ์วานยูดาห์ก็อยู่เหนือท่าน ในสรรพกิจของษัตริย์ และเลวีจะเป็นเจ้าหน้าที่ปรนนิบัติท่าน จงประกอบกิจอย่างแกลั๊กล่า และขอพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับผู้เที่ยงธรรม□

## 20

### คนโมอับบุกฤษฎูดาห์

<sup>1</sup> และอยู่มาภายหลัง คนโมอับและคนอัมโมน และพร้อม กับเขามีคนอื่น นอกจากคนอัมโมนนั้น ได้ขึ้นมาทำสงครามกับเยโฮชาฟัท <sup>2</sup> มีคนมาทูลเยโฮชาฟัทว่า □มีคนหมู่มาก มาสู้รบกับพระองค์จากซีเรียข้างนี้ จากฟากทะเลข้างโน้น และดูเถิด เขาทั้งหลายอยู่ในฮาซาโชนทามาร์ คือเอนกาดี□ <sup>3</sup> และเยโฮชาฟัทก็กลัว และมุ่งแสวงหาพระเยโฮวาห์ และได้ทรงประกาศให้อุดอาหารทัวยูดาห์ <sup>4</sup> และยูดาห์ได้ชุมนุม

มกันแสวงหาความช่วยเหลือจากพระเยโฮวาห์ เขาทั้งหลาย  
 พากันมาจากหัวเมืองทั้งสิ้นแห่งยูดาห์เพื่อแสวงหาพระเยโฮ  
 วาห์<sup>5</sup> และเยโฮชาฟัทประทับยืนอยู่ในที่ประชุมของยูดาห์  
 และเยรูซาเล็ม ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ข้างหน้าลาน  
 ใหม่<sup>6</sup> และตรัสทูลว่า โอ้อ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่ง  
 บรรพบุรุษของข้าพเจ้าทั้งหลาย พระองค์มิได้เป็นพระเจ้า  
 ในฟ้าสวรรค์หรือ พระองค์มิได้ปกครองเหนือบรรดาราช  
 อาณาจักรของประชาชาติหรือ ในพระหัตถ์ของพระองค์มี  
 ฤทธิและอำนาจ จึงไม่มีผู้ใดต่อต้านพระองค์ได้<sup>7</sup> พระองค์  
 เป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลายมิใช่หรือ ผู้ทรงขับไล่  
 ชาวแผ่นดินนี้ออกไปเสียให้พ้นหน้าอิสราเอลประชาชนของ  
 พระองค์ และทรงมอบไว้แก่เชื้อสายของอับราฮัมมิตรสหาย  
 ของพระองค์เป็นนิตย์<sup>8</sup> และเขาทั้งหลายได้อาศัยอยู่ในนั้น  
 และได้สร้างสถานบริสุทธิ์แห่งหนึ่งในนั้นถวายพระองค์ เพื่อ  
 พระนามของพระองค์ ทูลว่า<sup>9</sup> ถ้าเหตุชั่วร้ายขึ้นมาเหนือข้า  
 พระองค์ทั้งหลาย จะเป็นดาบ การพิพากษา หรือโรคระบาด  
 หรือการกัณดารอาหาร ข้าพระองค์ทั้งหลายจะยืนอยู่ต่อหน้า  
 พระนิเวศนี้ และต่อพระพักตร์พระองค์ (เพราะพระนามของ  
 พระองค์อยู่ในพระนิเวศนี้) และร้องทูลต่อพระองค์ในความ  
 ทุกข์ใจของข้าพระองค์ทั้งหลาย และพระองค์จะทรงฟังและ  
 ช่วยให้รอด<sup>10</sup> ดูกูเถิด บัดนี้คนอัมโมนและโมอับ และภูเข  
 เสอีร์ ผู้ซึ่งพระองค์ไม่ทรงยอมให้คนอิสราเอลบุกรุก เมื่อเขา  
 มาจากแผ่นดินอียิปต์ และผู้ซึ่งเขาได้หลีกไปมิได้ทำลายเสีย  
<sup>11</sup> ดูกูเถิด เขาทั้งหลายได้ให้บำเหน็จแก่เราอย่างไร ด้วยมาขับ  
 เราออกเสียจากแผ่นดินกรรมสิทธิ์ของพระองค์ ซึ่งพระองค์  
 ประทานให้แก่ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นมรดก<sup>12</sup> โอ ข้าแต่  
 พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย พระองค์จะไม่ทรงกระทำ



การพิพากษาเหนือเขาหรือ เพราะว่าข้าพระองค์ทั้งหลายไม่มีฤทธิ์ที่จะต่อสู้คนหมุ่มหีมานี้ซึ่งกำลังมาต่อสู้กับข้าพระองค์ทั้งหลาย ข้าพระองค์ทั้งหลายไม่ทราบว่าจะกระทำประการใด แต่ดวงตาของข้าพระองค์ทั้งหลายเพ่งที่พระองค์<sup>๑๓</sup> ในระหว่างนั้นคนทั้งปวงของยูดาห์ก็ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พร้อมกับภรรยาและลูกหลานของเขา

### ผู้พยากรณ์ของพระเจ้าคือยาฮาซีเอลให้คำตอบ

<sup>14</sup> และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์เสด็จมาสถิตกับยาฮาซีเอลบุตรชายเศคาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายเบไนยาห์ ผู้เป็นบุตรชายเยอีเอล ผู้เป็นบุตรชายมีทาเนียห์ เป็นคนเลวี ลูกหลานของอาสาฟ เมื่อท่านอยู่ท่ามกลางที่ประชุมชนนั้น <sup>15</sup> และเขาได้พูดว่า <sup>๑๕</sup> ยูดาห์ทั้งปวง และชาวเยรูซาเล็มทั้งหลาย กับกษัตริย์เยโฮชาฟัทของจงฟัง พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แก่ท่านทั้งหลายว่า <sup>๑๖</sup> อย่ากลัวเลย และอย่าท้อถอยด้วยคนหมุ่มหีมานี้เลย เพราะว่าการสงครามนั้นไม่ใช่ของท่าน แต่เป็นของพระเจ้า <sup>16</sup> พຽງนี้ท่านทั้งหลายจงลงไปต่อสู้กับเขา ดูเถิด เขาจะขึ้นมาทางขึ้นที่ตำบลคิส ท่านจะพบเขาที่ปลายลำธาร ข้างหน้าถิ่นทุรกันดารเยรูเอล <sup>17</sup> ไม่จำเป็นที่ 'ท่านจะต้องสู้รบในสงครามครั้งนี้ โอ ยูดาห์และเยรูซาเล็ม จงเข้าประจำที่ ยืนนิ่งอยู่และดูชัยชนะของพระเยโฮวาห์เพื่อท่าน<sup>๑๗</sup> อย่ากลัวเลย อย่าท้อถอย พຽງนี้จงออกไปสู้กับเขา เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงสถิตอยู่กับท่าน<sup>๑๘</sup> แล้วเยโฮชาฟัท โน้มพระเศียรก้มพระพักตร์ของพระองค์ลงถึงดิน และยูดาห์ทั้งปวงกับชาวเยรูซาเล็มได้กราบลงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ นมัสการพระเยโฮวาห์ <sup>19</sup> และคนเลวี จากลูกหลานคน

โคฮาท และลูกหลานคนโคราห์ ได้ยืนขึ้นถวายสรรเสริญแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลด้วยเสียงอันดังในที่สูง

### พระเจ้าทรงประหารพวกทหารที่บุกรุกอิสราเอล

20 และเขาทั้งหลายได้ลุกขึ้นแต่เช้า และออกไปในถิ่นทุรกันดารแห่งเทโคอา และเมื่อเขาออกไป เยโฮชาฟัทประทับยืน และตรัสว่า □ โอ ยูดาห์และชาวเยรูซาเล็ม เอ๋ย จงฟังข้าพเจ้า จงเชื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และท่านจะตั้งมั่นคงอยู่ จงเชื่อบรรดาผู้พยากรณ์ของพระองค์ และท่านจะสำเร็จผล □ 21 และเมื่อพระองค์ได้ปรึกษากับประชาชนแล้ว พระองค์ได้ทรงแต่งตั้งบรรดาผู้ที่จจะร้องเพลงถวายพระเยโฮวาห์ ให้สรรเสริญพระองค์ด้วยเครื่องประดับแห่งความบริสุทธิ์ ขณะเมื่อเขาเดินออกไปหน้าศัตรู และว่า □ จงถวายโมทนาแด่พระเยโฮวาห์ เพราะความเมตตาของพระองค์ ดำรงอยู่เป็นนิตย์ □ 22 และเมื่อเขาทั้งหลายตั้งต้นร้องเพลงสรรเสริญ พระเยโฮวาห์ทรงจัดกองข่มคอยต่อสู้กับคนอัมโมน โมอับ และชาวภูเขาเสอีร์ ผู้ได้เข้ามาต่อสู้กับยูดาห์ ดังนั้นเขาทั้งหลายจึงแตกพ่ายไป 23 เพราะว่าคนของอัมโมน และของโมอับ ได้ลุกขึ้นต่อสู้กับชาวภูเขาเสอีร์ ทำลายเขาเสียอย่างสิ้นเชิง และเมื่อเขาทั้งหลายทำลายชาวเสอีร์หมดแล้ว เขาทั้งสินช่วยกันทำลายซึ่งกันและกัน 24 เมื่อยูดาห์ขึ้นไปอยู่ที่หอคอยที่ในถิ่นทุรกันดาร เขามองตรงไปที่คนหมู่นั้น และดูเถิด มีแต่ศพนอนอยู่บนแผ่นดิน ไม่มีสักคนเดียวที่รอดไปได้ 25 เมื่อเยโฮชาฟัทและประชาชนของพระองค์มาเก็บของที่รีบจากเขาทั้งหลาย พร้อมกับศพทั้งหลายนั้นเขาพบสิ่งของเป็นจำนวนมาก ทั้งทรัพย์สมบัติและเพชรพลอยต่างๆ ซึ่งเขาเก็บมามากสำหรับตัวจนขนไปไม่

ไหว เขาเก็บของที่รีบได้เหล่านั้นสามวัน เพราะมากเหลือเกิน

### เยโฮชาฟัทเสด็จกลับไปยังเยรูซาเล็มอย่างมีชัย

26 ในวันที่สี่เขาทั้งหลายได้ชุมนุมกันที่หุบเขาเบราคาห์ ด้วยที่นั่นเขาสรรเสริญพระเยโฮวาห์ เพราะฉะนั้นเขาจึงเรียกที่นั่นว่า หุบเขาเบราคาห์ จนถึงทุกวันนี้ 27 แล้วเขาทั้งหลายกลับไปคนยูดาห์และเยรูซาเล็มทุกคน และเยโฮชาฟัททรงนำหน้ากลับไปยังเยรูซาเล็มด้วยความชื่นบาน เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำให้เขาเปรมปรีดี เย้ยศัตรูของเขา 28 เขาทั้งหลายมายังเยรูซาเล็มด้วยพิณใหญ่ พิณเขาคู่ และแตร ยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ 29 และความกลัวพระเจ้ามาอยู่เหนือบรรดาราชอาณาจักรของประเทศทั้งปวง เมื่อเขาได้ยินว่าพระเยโฮวาห์ทรงต่อสู้ศัตรูของอิสราเอล 30 แดนดินของเยโฮชาฟัทจึงสงบเงียบ เพราะว่าพระเจ้าของพระองค์ทรงประทานให้พระองค์มีการหยุดพักสงบอยู่รอบด้าน 31 ดังนี้แหละ เยโฮชาฟัททรงครอบครองอยู่เหนือยูดาห์ เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุสามสิบห้าพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มยี่สิบห้าปี พระราชมารดาของพระองค์ทรงพระนามว่า อาซุบาห์ บุตรสาวซิลทิ 32 พระองค์ทรงดำเนินตามมรรคาของอูซาราชบิดาของพระองค์ และมีได้ทรงพรากไปจากทางนั้น พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ 33 อย่างไรก็ตามก็ดี ปุชนิยสถานสูง ยังไม่ได้ถูกกำจัดออกไป ประชาชนยังมิได้ปิกใจในพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของตน 34 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโฮชาฟัท ตั้งแต่ต้นจนถึงที่สุด ดูเถิด ได้มีบันทึกไว้ในหนังสือ

ของเยชูบุตรชายฮานานี ซึ่งรวมเข้าในหนังสือของกษัตริย์แห่งอิสราเอล

เยโฮชาฟัททรงเป็นพันธมิตรกับอาหัสยาห์กษัตริย์ของอิสราเอลที่ชั่ว (1 พกษ 22:47-49)

<sup>35</sup> ต่อมาภายหลัง เยโฮชาฟัทกษัตริย์ของยูดาห์ได้ทรงร่วมงานกับอาหัสยาห์กษัตริย์ของอิสราเอลผู้ทรงกระทำการอย่างชั่วร้ายมาก <sup>36</sup> พระองค์ทรงร่วมงานในเรื่องการสร้างเรือไปยังเมืองทารซิช และเขาทั้งหลายสร้างเรือในเอซีโอนเกเบอร์ <sup>37</sup> แล้วเอลีเยเซอร์บุตรชายโดดาวาหุแห่งเมืองมาเรซาห์ได้พยากรณ์ถึงเยโฮชาฟัทว่า □ เพราะพระองค์ทรงร่วมงานกับอาหัสยาห์ พระเยโฮวาห์จะทรงทำลายสิ่งที่ท่านกระทำ□ เรือก็แตกไม่สามารถไปเมืองทารซิชได้

## 21

เยโฮรัมครอบครองเหนือยูดาห์

<sup>1</sup> เยโฮชาฟัทก็ล่วงลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังพระศพไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด และเยโฮรัมโอรสของพระองค์ครอบครองแทนพระองค์ <sup>2</sup> พระองค์ทรงมีพระอนุชา ผู้เป็นโอรสของเยโฮชาฟัท คือ อาซาริยาห์ เยฮีเอลู เศคาริยาห์ อาซาริยาห์ มีคาเอล เซฟาทิยาห์ เหล่านี้ทั้งสี่เป็นโอรสของเยโฮชาฟัทกษัตริย์ของอิสราเอล <sup>3</sup> พระราชบิดาของเขาทั้งหลายประทานเงินทองคำ และของอันมีค่ามากมาย พร้อมกับหัวเมืองที่มีป้อมในยูดาห์ แต่พระองค์ประทานราชอาณาจักรแก่เยโฮรัม เพราะว่าท่านเป็นโอรสหัวปี <sup>4</sup> เมื่อเยโฮรัมได้ขึ้นครอบครองราชอาณาจักรของราชบิดาของพระองค์ และได้สถาปนาไว้แล้ว พระองค์ทรงประหารพระอนุชาของพระองค์เสียหมดด้วยดาบ ทั้งเจ้านายบางคนของอิสราเอลด้วย <sup>5</sup> เมื่อเย

โฮรัมทรงเริ่มครอบครองนั้น พระองค์มีพระชนมายุสามสิบสองพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มแปดปี<sup>6</sup> และพระองค์ทรงดำเนินตามมรรคาของกษัตริย์ทั้งหลายแห่งอิสราเอล ตามอย่างที่ว่าราชวงศ์อาหับกระทำ เพราะว่าการบิดาของอาหับเป็นนมเหสีของพระองค์ และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์<sup>7</sup> อย่างไรก็ดีพระเยโฮวาห์จะไม่ทรงทำลายราชวงศ์ของดาวิด เพราะเหตุพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงกระทำไว้กับดาวิด และเหตุที่พระองค์ทรงสัญญาว่าจะประทานพระที่นั่งแก่ดาวิดและแก่ลูกหลานของพระองค์เป็นนิตย์

### คนเอโดมได้ก่อการกบฏ (2 พกษ 8:20-22)

<sup>8</sup> ในรัชกาลของพระองค์เอโดมได้กบฏออกห่างจากการปกครองของยูดาห์ และตั้งกษัตริย์ขึ้นเหนือตน<sup>9</sup> แล้วเยโฮรัมก็เสด็จออกไปพร้อมกับบรรดาเจ้านายและรถรบทั้งสิ้นของพระองค์ และพระองค์ทรงลุกขึ้นในกลางคืนโจมตีคนเอโดมซึ่งมาล้อมพระองค์และผู้บังคับบัญชารถรบไว้<sup>10</sup> เอโดมจึงได้กบฏออกห่างจากการปกครองของยูดาห์จนทุกวันนี้ ครั้นนั้นลิบนาก็ได้กบฏออกห่างจากการปกครองของพระองค์ด้วย เพราะว่าพระองค์ได้ทรงทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพระองค์<sup>11</sup> ยิ่งกว่านั้นอีก พระองค์ทรงสร้างปุษนียสถานสูงในถิ่นเทือกเขาของยูดาห์ และทรงนำชาวเยรูซาเล็มไปทำการผิดประเวณี และทรงกระทำให้ยูดาห์ทำเช่นกัน

ก่อนเอลียาห์ขึ้นสวรรค์ท่านได้เขียนคำพยากรณ์ถึงเยโฮรัม

<sup>12</sup> และจดหมายฉบับหนึ่ง มาถึงพระองค์จากเอลียาห์ผู้พยากรณ์ว่า □พระเยโฮวาห์พระเจ้าของดาวิดบรรพบุรุษ

ของพระองค์ ตรัสดังนี้ว่า □ เพราะเจ้ามิได้ดำเนินในบรรดามรรคาของเยโฮชาฟัทบิดาของเจ้า หรือในบรรดามรรคาของอาสาหัสตรียของยูดาห์<sup>13</sup> แต่ได้เดินในมรรคาของบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอล และได้นำยูดาห์กับชาวเยรูซาเล็มในการแพศยา อย่างกับการแพศยาแห่งราชวงศ์อาหับ และเจ้าได้ฆ่าพวกน้องชายของเจ้าเสียด้วย ผู้เป็นเช็อวงศบิดาของเจ้า และพวกเขาดีกว่าเจ้า<sup>14</sup> ดูเถิด พระเยโฮวาห์จะทรงนำภัยพิบัติอันยิ่งใหญ่มาเหนือชนชาติของเจ้า ลูกหลานของเจ้า เมียของเจ้า และข้าวของทั้งสิ้นของเจ้า<sup>15</sup> และตัวเจ้าเอง จะมีความเจ็บป่วยสาหัสด้วยโรคลำไส้ของเจ้า จนกว่าลำไส้ของเจ้าจะออกมาเพราะเหตุโรคนั้นวันแล้ววันเล่า □ □<sup>16</sup> ยิ่งกว่านั้น พระเยโฮวาห์ทรงให้เราให้ความโกรธของคนฟิลิสเตีย และของคนอาระเบีย ผู้อยู่ใกล้กับคนเอธิโอเปีย มีต่อเยโฮรัม<sup>17</sup> และเขาทั้งหลายยกมาต่อสู้กับยูดาห์ และบุกรุกเข้าไปในนั้น และชนข้าวของทั้งสิ้นซึ่งมีในราชสำนัก ทั้งบรรดาโอรสและมเหสีของพระองค์ จึงไม่มีโอรสเหลือไว้ให้แก่พระองค์ นอกจากเยโฮอาหาสโอรสองค์สุดท้ายของพระองค์

### เยโฮรัมเป็นโรคซึ่งรักษาไม่ได้

<sup>18</sup> ภายหลังเรื่องเหล่านี้ พระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้ลำไส้ของเยโฮรัมเป็นโรคซึ่งรักษาไม่ได้<sup>19</sup> ต่อมาเป็นเวลาสิ้นสองปี ลำไส้ของพระองค์ก็ออกมาเพราะโรคนั้น และพระองค์ก็สิ้นพระชนม์ด้วยความทรมานทุกรายอย่างยิ่ง ประชาชนของพระองค์มิได้ก่อเพลิงถวายเกียรติแก่พระองค์ อย่างกับก่อเพลิงให้กับบรรพบุรุษของพระองค์<sup>20</sup> เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้น พระองค์มีพระชนมายุสามสิบสอง พรรษา และทรงครอบครองในเยรูซาเล็มแปดปี และพระองค์ได้ทรงจากไปโดยไม่มีใครอาลัย เขาก็ฝังพระศพไว้ในนครดาวิด แต่ไม่ใช่ในอุโมงค์ของบรรดากษัตริย์

## 22

### อาหัสยาห์เป็นกษัตริย์เหนือยูดาห์ (2 พกษ 8:24-26)

1 และชาวเยรูซาเล็ม ได้ให้อาหัสยาห์โอรสองค์สุดท้ายของพระองค์เป็นกษัตริย์แทนพระองค์ เพราะคนหนุ่มนั้นมาถึงค่ายกับคนอาระเบียได้ฆ่าโอรสผู้พี่เสียทั้งหมด ดังนั้นอาหัสยาห์โอรสของเยโฮรัมกษัตริย์ของยูดาห์จึงครอบครอง

2 เมื่ออาหัสยาห์เริ่มครอบครองนั้น พระองค์มีพระชนมายุสี่สิบสองพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มหนึ่งปี พระมารดาของพระองค์ทรงพระนามว่า อาธาเลียห์หลานหญิงของอมรี

3 พระองค์ทรงดำเนินในทางทั้งหลายของราชวงศ์ของอาหับด้วย เพราะว่าพระมารดาของพระองค์เป็นที่ปรึกษาในการกระทำความชั่วร้ายของพระองค์

4 ดังนั้นพระองค์จึงทรงกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์อย่างราชวงศ์ของอาหับ ได้กระทำ เพราะว่าหลังจากราชบิดาของพระองค์สิ้นพระชนม์แล้ว เขาทั้งหลายเป็นที่ปรึกษาของพระองค์ นำไปสู่ความพินาศของพระองค์

### อาหัสยาห์เข้าร่วมกับเยโฮรัมในการสู้รบที่เมืองราโมทกิเลอาด (2 พกษ 8:28)

5 พระองค์ทรงดำเนินตามคำปรึกษาของเขาทั้งหลายด้วย และเสด็จไปกับเยโฮรัมโอรสของอาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอล เพื่อทำสงครามกับฮาซาเอลกษัตริย์ของซีเรียที่เมืองราโมทกิเลอาด และคนซีเรียได้กระทำให้โยรัมบาดเจ็บ

6 และพระองค์ทรงกลับมาที่ยิสเรเอลเพื่อรักษาบาดแผลซึ่งพระองค์ได้รับที่เมืองรามัท เมื่อพระองค์ทรงต่อสู้กับฮาซาเอลกษัตริย์ของซีเรีย และอาหัสยาห์โอรสของเยโฮรัมกษัตริย์ของยูดาห์เสด็จลงไปเฝ้าเยโฮรัม โอรสของอาหับในเมืองยิสเรเอล เพราะว่าพระองค์ประชวร

7 แต่พระเจ้าทรงกำหนดไว้เสียแล้วว่า ความล่มจมของอาหัสยาห์จะมาโดยที่

พระองค์เสด็จลงไปเยี่ยมโยรัม เพราะเมื่อพระองค์เสด็จไปที่นั่น พระองค์เสด็จออกไปกับเยโฮรัมเพื่อจะปะทะกับเยฮูบุตรชายนิมิซี ผู้ซึ่งพระเยโฮวาคือได้ทรงเจิมตั้งให้ตัดราชวงศ์ของอาหับออกเสีย<sup>8</sup> และอยู่มาเมื่อเยฮูกำลังสำเร็จโทษราชวงศ์ของอาหับ ท่านได้พบเจ้านายของยูดาห์ และบรรดาโอรสพระเชษฐาของอาหับสยาห์ ผู้มาปรนนิบัติอาหับสยาห์ และท่านก็ได้ประหารเขาทั้งหลายเสีย<sup>9</sup> ท่านได้ค้นหาอาหับสยาห์ และพระองค์ก็ถูกจับ (เมื่อช่อนพระองค์อยู่ในสระมาเรีย<sup>10</sup> และเขาพาพระองค์มาหาเยฮู และประหารชีวิตพระองค์เสีย เขาทั้งหลายก็ฝังพระศพไว้ เพราะเขาทั้งหลายกล่าวว่า <sup>11</sup>พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าหลานเธอของเยโฮชาฟัท ผู้แสวงหาพระเยโฮวาคือด้วยสิ้นสุดพระทัยของพระองค์<sup>12</sup> และราชวงศ์ของอาหับสยาห์ไม่มีผู้ใดสามารถปกครองราชอาณาจักรได้

**เชื้อพระวงศ์แห่งยูดาห์ถูกทำลายเสียสิ้นวันแต่โยอาช (2 พกษ 11:1-3)**

<sup>10</sup> เมื่ออาธาเลียห้พระมารดาของอาหับสยาห์เห็นว่าโอรสของพระนางสิ้นพระชนม์แล้ว พระนางก็ลุกขึ้นทำลายเชื้อพระวงศ์แห่งราชวงศ์ของยูดาห์เสียสิ้น<sup>11</sup> แต่พระนางเยโฮชาเบอาทิดาของกษัตริย์ได้นำโยอาชโอรสของอาหับสยาห์ลักพาไปเสียจากท่ามกลางบรรดาโอรสของกษัตริย์ ผู้ซึ่งจะต้องถูกประหาร และพระนางก็เก็บเธอและพี่เลี้ยงของเธอไว้ในห้องบรรทม ดังนั้นแหละเยโฮชาเบอาทิดาของกษัตริย์เยโฮรัม และภรรยาของเยโฮยาดาปุโรหิต (เพราะว่าพระนางเป็นพระชนิษฐาของอาหับสยาห์<sup>12</sup>) ได้ช่อนเธอให้พ้นพระนางอาธาเลียห้ เพื่อมิให้พระนางประหารเธอได้<sup>13</sup> และเธอได้อยู่กับเขาในพระนิเวศของพระเจ้าช่อนตัวอยู่หกปี ฝ่ายพระนางอาธาเลียห้ก็ได้ครอบครองแผ่นดิน



## 23

### โยอาชเป็นกษัตริย์เหนือยูดาห์ (2 พกษ 11:4-12)

1 แต่ในปีที่เจ็ดเยโฮยาดาได้กล้าแข็งขึ้น และให้พวกนายร้อยกระทำพันธสัญญากับท่าน มีอาซาริยาห์บุตรชายเยโรฮัม อิซมาเอลบุตรชายเยโฮฮานัน อาซาริยาห์บุตรชายโอเบด มาอาเสอาห์บุตรชายอาดายาห์ และเอลีซาฟัทบุตรชายศิครี 2 และเขาทั้งหลายเที่ยวไปทั่วยูดาห์และรวบรวมคนเลวีมาจากทุกหัวเมืองของยูดาห์ ทั้งบรรดาหัวประมุขของบรรพบุรุษของอิสราเอล และเขาทั้งหลายมายังเยรูซาเล็ม 3 และบรรดาหนุ่มชนทั้งสิ้นก็ทำพันธสัญญากับกษัตริย์ในพระนิเวศของพระเจ้า และเยโฮยาดากล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า ๓ ดูเถิด โอรัสของกษัตริย์จะครอบครองตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับบรรดาโอรัสของดาวิด 4 ท่านทั้งหลายจงกระทำอย่างนี้ คือท่านผู้เป็นปุโรหิตและคนเลวี ผู้ออกเวรในวันสะบาโตหนึ่งในสาม ให้เป็นคนเฝ้าประตู 5 และหนึ่งในสามให้อยู่ที่พระราชสำนัก และหนึ่งในสามให้อยู่ที่ประตูเชิงราก และให้ประชาชนทั้งปวงอยู่ในลานพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ 6 แต่อย่าให้สักคนหนึ่งเข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ นอกจากปุโรหิตและคนเลวีที่ปรนนิบัติอยู่ เขาทั้งหลายเข้าไปได้ เพราะเขาทั้งหลายบริสุทธิ์ แต่ประชาชนทั้งปวงจะต้องรักษาการบังคับบัญชาของพระเยโฮวาห์ 7 ให้คนเลวี ล้อมกษัตริย์ไว้ แต่ละคนให้ถืออาวุธ และผู้ใดเข้าไปในพระนิเวศนั้น จะต้อง ถูก ประหาร จงอยู่กับกษัตริย์เมื่อพระองค์เสด็จเข้ามา และเมื่อพระองค์เสด็จออกไป 8 คนเลวีและคนยูดาห์ทั้งปวงได้กระทำทุกสิ่งที่เยโฮยาดาปุโรหิตได้บัญชาไว้ เขาทั้งหลายต่างก็นำคนของเขามา คือทั้งคนที่

ออกเเวรในวันสะบาโต และบรรดาคนเหล่านั้นที่จะเข้าเเวรในวันสะบาโต เพราะเยโฮยาดาปุโรหิตมิได้ปล่อยกองเเวร<sup>9</sup> และเยโฮยาดาปุโรหิตได้มอบหอกกับดั่งและโล่ซึ่งเป็นของกษัตริย์ดาวิดนั้น ซึ่งอยู่ในพระนิเวศของพระเจ้าให้ผู้บังคับบัญชากองร้อย<sup>10</sup> และท่านได้ตั้งประชาชนทั้งสิ้นให้ล้อมกษัตริย์ไว้ทุกคนถืออาวุธตั้งแต่ด้านขวาของพระวิหารถึงด้านซ้ายของพระวิหาร รอบแท่นบูชาและพระวิหาร<sup>11</sup> แล้วเขานำโอรสของกษัตริย์ออกมา และสวมมงกุฎให้ท่าน มอบพระโอวาทให้แก่ท่าน และเขาทั้งหลายตั้งท่านไว้เป็นกษัตริย์เยโฮยาดา กับบุตรชายของท่านก็เจิมพระองค์ และเขาทั้งหลายร้องว่า □ของกษัตริย์ทรงพระเจริญ□

### การประหารชีวิตของพระนางอาธาเลียห์ผู้ชั่วร้าย (2 พกษ 11:13-16)

<sup>12</sup> เมื่ออาธาเลียห์ได้ยินเสียงประชาชนวิ่งและสรรเสริญกษัตริย์ พระนางก็เสด็จเข้าไปหาประชาชนในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์<sup>13</sup> และเมื่อพระนางทอดพระเนตร ดูเถิด มีกษัตริย์ประทับยืนอยู่ที่เสาของพระองค์ตรงที่ทางเข้า บรรดาผู้บังคับกองและพลแตรก็อยู่ข้างกษัตริย์ และประชาชนทั้งปวงแห่งแผ่นดินก็เปรมปรีดี และเป่าแตร บรรดาเครื่องพร้อมทั้งเครื่องดนตรีของเขาก็เฝ้าการสรรเสริญ พระนางอาธาเลียห์ก็ฉีกฉลองพระองค์ของพระนาง ทรงร้องว่า □กบฏ กบฏ□<sup>14</sup> แล้วเยโฮยาดาปุโรหิตจึงนำบรรดานายร้อย ผู้บัญชาการกองทัพออกมา สั่งเขาว่า □จงคุมพระนางออกมาระหว่างแถวทหาร ผู้ใดที่ตามพระนางไปก็ให้ประหารชีวิตเสียด้วยดาบ□ เพราะปุโรหิตกล่าวว่า □อย่าประหารพระนางในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์□<sup>15</sup> เขาจึง

จับพระนาง แล้วพระนางก็เสด็จไปที่ทางเข้าประตูม้า ณ พระราชวังและเขาทั้งหลายก็ประหารพระนางเสียที่นั่น

### เยโฮยาดาตั้งโยอาชเป็นกษัตริย์ (2 พกษ 11:17-20)

<sup>16</sup> เยโฮยาดาได้กระทำพันธสัญญา ระหว่าง ท่านเอง กับประชาชน ทั้งปวง และกษัตริย์ว่า เขาทั้งหลายจะเป็นประชาชนของพระเยโฮวาห์ <sup>17</sup> แล้วประชาชนทั้งปวงก็ไปที่นิเวศของพระบาอัล และพังลงเสีย และเขาทุบแท่นบูชาและรูปเคารพของพระบาอัลนั้นให้เป็นชิ้นๆ และเขาประหารมัทธานบุโรหิตของพระบาอัลเสียที่หน้าแท่นบูชา <sup>18</sup> เยโฮยาดาวางยามไว้ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ภายใต้การควบคุมของบุโรหิตแห่งคนเลวี ผู้ซึ่งดาวิดทรงจัดตั้งให้ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ให้ถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ ตามที่บันทึกไว้ในพระราชบัญญัติของโมเสส ด้วยความเปรมปรีดีและการร้องเพลง ตามพระราชดำรัสสั่งของดาวิด <sup>19</sup> ท่านได้ตั้งผู้เฝ้าประตูไว้ที่ประตูรั้วพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เพื่อมิให้ผู้มีมลทินด้วยประการหนึ่งประการใดเข้าไป <sup>20</sup> ท่านได้นำผู้บังคับกองร้อย ชุนนาง ผู้ปกครองประชาชน และบรรดาประชาชนแห่งแผ่นดิน และท่านได้เชิญกษัตริย์ลงมาจากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ไปทางประตูบนไปสู่พระราชสำนัก และเขาก็เชิญกษัตริย์ประทับบนพระราชบัลลังก์แห่งราชอาณาจักร <sup>21</sup> บรรดาประชาชนแห่งแผ่นดินก็เปรมปรีดี และกรุงก็สงบเงียบหลังจากที่เขาได้ประหารพระนางอาธาเลียห์เสียด้วยดาบแล้ว

## 24

โยอาช (เยโฮอาช ◻️ ครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พกษ 12:1-3)

1 เมื่อ โย อา ช ได้ เริ่ม ครอบ ครอบง มี พระ ชนมายุ เจ็ด พรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสี่สิบปี พระมารดาของพระองค์ทรงพระนามว่า ศิปียาห์แห่งเมืองเบเออร์เซบา 2 และโยอาชทรงกระทำสิ่งที่ชอบในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ตลอดชั่วอายุของเยโฮยาดาบรูโรหิต 3 เยโฮยาดาห้ามเหสีให้พระองค์สององค์ และพระองค์ก็ให้กำเนิดโอรสและธิดาหลายองค์

พวกบรูโรหิตที่ไม่มีประสิทธิภาพและไม่เอาใจใส่งานของพระเจ้า (2 พกษ 12:4-8)

4 ต่อมาภายหลังโยอาชทรงตั้งพระทัยที่จะซ่อมแซมพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ 5 พระองค์ทรงประชุมบรูโรหิตและคนเลวี และตรัสกับเขาทั้งหลายว่า □จงออกไปตามหัวเมืองยูดาห์ และเก็บเงินจากอิสราเอลทั้งปวง เพื่อซ่อมแซมพระนิเวศของพระเจ้าของเจ้าเป็นปีๆไป และจงรีบทำงานนั้น□ แต่คนเลวีไม่เร่งรีบ 6 แล้วกษัตริย์จึงตรัสเรียกเยโฮยาดาผู้เป็นหัวหน้า และตรัสกับท่านว่า □ใจนท่านไม่เรียกร้องให้คนเลวีนำเงินส่วยเข้ามาจากยูดาห์และเยรูซาเล็ม ซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์กำหนดไว้ ให้ชุมนุมชนอิสราเอลนำมาเพื่อพลับพลาพระโอวาท□ 7 เพราะบรรดาโอรสของพระนางอาธาเลียห์หญิงชั่วร้ายคนนั้นได้ปล้นพระนิเวศของพระเจ้า และได้เอาสิ่งของที่มอบถวายทั้งสิ้นของพระนิเวศของพระเยโฮวาห์มอบให้แก่พระบาอัล

การซ่อมแซมพระวิหาร (2 พกษ 12:9-16)

8 กษัตริย์จึงทรงบัญชาและเขาได้ทำหีบลูกหนึ่งวางไว้ นอกประตูพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ 9 และมีคำประกาศไปทั่วยูดาห์และเยรูซาเล็มให้นำส่วยซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้ากำหนดแก่อิสราเอลในถิ่นทุรกันดาร เข้ามาถวาย

พระเยโฮวาห์<sup>10</sup> บรรดาเจ้านายทั้งสิ้นและประชาชนทั้งปวงก็เปรมปรีดี และนำส่วยของเขาทั้งหลายมาหย่อนลงในหีบจนครบ<sup>11</sup> และต่อมาเมื่อคนเลวีนำหีบเข้ามายังเจ้าพนักงานของกษัตริย์เมื่อไร และเมื่อเขาทั้งหลายเห็นว่า มีเงินมาก ราชเลขาและเจ้าหน้าที่ของมหาปุโรหิตจะเข้ามาเทหีบออก และนำหีบกลับไปยังที่เดิม เขาทั้งหลายทำอย่างนั้นวันแล้ววันเล่า และเก็บเงินได้เป็นอันมาก<sup>12</sup> กษัตริย์และเยโฮยาดา ก็ให้แก่บรรดาผู้ดูแลกิจการของพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และเขาทั้งหลายจ้างช่างก่อและช่างไม้ให้ซ่อมแซมพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ทั้งคนงานช่างเหล็ก และช่างทองสัมฤทธิ์ ให้ซ่อมแซมพระนิเวศของพระเยโฮวาห์<sup>13</sup> บรรดาคนที่รับจ้างทำงานจึงได้ทำงาน และงานซ่อมแซมก็ดำเนินก้าวหน้าในมือของเขา และเขาได้ซ่อมแซมพระนิเวศของพระเจ้าตามขนาดเดิมและเสริมให้แข็งแรงขึ้น<sup>14</sup> และเมื่อเขาได้กระทำสำเร็จแล้วเขาก็นำเงินที่เหลืออยู่มหาหน้าพระพักตร์กษัตริย์และเยโฮยาดา และเขาเอาเงินนั้นทำเครื่องใช้สำหรับพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ คือเครื่องใช้สำหรับการปรนนิบัติ ทั้งสำหรับการถวายเครื่องบูชาและช้อน และภาชนะทองคำและเงิน และเขาทั้งหลายได้ถวายเครื่องเผาบูชาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์เสมอตลอดชั่วอายุของเยโฮยาดา

### เยโฮยาดาปุโรหิตที่ดีเสียชีวิต

<sup>15</sup> แต่เยโฮยาดาก็ชราลงและหง่อมแล้วก็สิ้นชีวิต เมื่อสิ้นชีวิตนั้นท่านมีอายุหนึ่งร้อยสามสิบปี<sup>16</sup> เขาก็ฝังศพท่านไว้ในนครของดาวิดท่ามกลางบรรดากษัตริย์ เพราะท่านได้กระทำการดีในอิสราเอล และต่อพระเจ้าและพระนิเวศของพระองค์<sup>17</sup> หลังจากที่เยโฮยาดาสิ้นชีวิตแล้วบรรดาเจ้านายแห่งยูดาห์ได้เข้ามาถวายบังคมต่อกษัตริย์ แล้วกษัตริย์

ทรงฟังคำทูลของเขา 18 และเขาได้ทอดทิ้งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา และปรนนิบัติบรรดาเสารูปเคารพและรูปเคารพ และพระพิโรธได้ลงมาเหนือยูดาห์และเยรูซาเล็มเพราะการละเมิดของเขานี้ 19 แต่พระองค์ยังทรงใช้ผู้พยากรณ์มาท่ามกลางเขานำเขาให้กลับมายังพระเยโฮวาห์ คนเหล่านี้เป็นพยานปรักปรำเขา แต่เขาไม่ยอมเงี้ยวหูฟัง

### ประชาชนเอาหินขว้างเสาศาครียาห์ปุโรหิตที่ดี

20 แล้วพระวิญญานของพระเจ้าได้สวมทับเสาศาครียาห์บุตรชายเยโฮยาดาปุโรหิต และท่านได้ยืนเหนือประชาชนและกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า □พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า □ทำไมท่านทั้งหลายจึงละเมิดพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์อันเป็นเหตุให้ท่านเจริญขึ้นไม่ได้□ เพราะท่านทั้งหลายได้ทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระองค์จึงทอดทิ้งท่าน□ 21 แต่เขาทั้งหลายคิดร้ายต่อท่าน และโดยบัญชาของกษัตริย์เขาทั้งหลายจึงขว้างท่านด้วยหินในลานพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ 22 ดังนี้แหละกษัตริย์โยอาซจึงมิได้ทรงระลึกถึงความกรุณาซึ่งเยโฮยาดาบิดาของเสาศาครียาห์ได้สำแดงต่อพระองค์ แต่ได้ทรงประหารบุตรชายของท่านเสีย และเมื่อเขากำลังจะตาย เขาพูดว่า □ขอพระเยโฮวาห์ทรงทอดพระเนตรและแก้แค้น □ 23 ต่อมาพอปลายปีกองทัพอของคนซีเรียก็มาต่อสู้อับยาช เขามายังยูดาห์และเยรูซาเล็ม และได้ทำลายบรรดาเจ้านายของประชาชนจากหมู่ประชาชน และส่งของที่ริบได้ทั้งสิ้นไปยังกษัตริย์แห่งดามัสกัส 24 แม้ว่ากองทัพคนซีเรียมาแต่น้อยคน พระเยโฮวาห์ทรงมอบกองทัพใหญ่ไว้ในมือของ

เขา เพราะเขาทั้งหลายได้ทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา ดังนั้นแหละคนซีเรียได้ทำโทษโยอาช

### โยอาชสิ้นพระชนม์ (2 พกษ 12:19-21)

25 เมื่อเขาทั้งหลายจากพระองค์ไป (เขาละพระองค์ไว้บาด เจ็บอย่างสาหัส) ข้าราชการของพระองค์ก็คิดร้ายต่อพระองค์ เพราะโลหิตของบุตรชายเยโฮยาดาปุโรหิต และได้ประหารพระองค์เสียที่บนแท่นบรรทม พระองค์ก็สิ้นพระชนม์ และเขาทั้งหลายฝังพระศพไว้ในนครดาวิด แต่เขาทั้งหลายมิได้ฝังพระศพไว้ในอุโมงค์ของบรรดากษัตริย์ 26 คนเหล่านั้นที่คิดร้ายต่อพระองค์ คือศาบาตบุตรชายนางซีเมอ้ทคนอัมโมน และเยโฮศาบาตบุตรชายนางชิมริทคนโมอับ 27 เรื่องราวแห่งโอรสของพระองค์ และภาระหนักมากมายที่ตกอยู่แก่พระองค์ และการซ่อมแซมพระนิเวศของพระเจ้า ดูเถิด มีบันทึกไว้ในหนังสือเรื่องราวของกษัตริย์และอามาซียาห์โอรสของพระองค์ครอบครองแทนพระองค์

## 25

### อามาซียาห์ครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พกษ 14:1-2)

1 เมื่ออามาซียาห์เริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มยี่สิบเก้าปี พระมารดาของพระองค์ทรงพระนามว่า เยโฮอัดดาน ชาวเยรูซาเล็ม 2 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ แต่มิใช่ด้วยพระทัยที่เพียบพร้อม 3 และอยู่มาพอราชอาณาจักรอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์อย่างมั่นคงแล้ว พระองค์ทรงประหารชีวิตข้าราชการของพระองค์ ผู้ที่ฆ่าพระราชบิดาของพระองค์ 4 แต่พระองค์มิได้ทรงประหารชีวิตลูกหลานของเขา แต่ได้

ทรงกระทำตามที่มีบันทึกไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติของ  
โมเสส ที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้ นั่นว่า □อย่าให้บิดาต้อง  
รับโทษถึงตายแทนบุตรของตน หรือให้บุตรต้องรับโทษถึง  
ตายแทนบิดาของตน ให้ทุกคนรับโทษถึงตายเนื่องด้วยบาป  
ของคนนั่นเอง□

### ยูดาห์บุกกรอกเอโดม

5 แล้วอามาซียาห์ได้ประชุมพวกยูดาห์ และให้เขาอยู่ภาย  
ใต้ผู้บังคับกองพันและผู้บังคับกองร้อยตามเรือนบรรพบุรุษ  
ของเขา คือยูดาห์และเบนยามินทั้งสิ้น พระองค์ได้ทรงนับ  
คนที่มีอายุยี่สิบปีขึ้นไป และทรงเห็นว่ามีชายฉกรรจ์สาม  
แสนคน สามารถเข้าทำสงคราม สามารถถือ หอก และ โล่  
6 นอกจากนั้นพระองค์ทรงจ้างทแกล้วทหารจากอิสราเอล  
หนึ่งแสนคนเป็นเงินหนึ่งร้อยตะลันต์<sup>7</sup> แต่คนของพระเจ้า  
คนหนึ่งมาเฝ้าพระองค์ทูลว่า □โอ ข้าแต่กษัตริย์ ขออย่าให้  
กองทัพอิสราเอลไปกับพระองค์ เพราะพระเยโฮวาห์มิได้  
ทรงสถิตอยู่กับอิสราเอล คือกับคนเอฟราอิมเหล่านี้ทั้งสิ้น<sup>8</sup>  
แต่ถ้าพระองค์คาดหมายว่าโดยวิธีนี้ พระองค์จะเข้มแข็ง  
พอที่จะเข้าสงคราม พระเจ้าจะทรงเหวี่ยงพระองค์ลงต่อ  
หน้าศัตรู เพราะว่าพระเจ้าทรงฤทธิ์ที่จะช่วยไว้หรือทิ้งไป  
ได้□<sup>9</sup> และอามาซียาห์ตรัสกับคนของพระเจ้าว่า □แต่เราจะ  
กระทำประการใดเรื่องเงินหนึ่งร้อยตะลันต์ซึ่งเราได้ให้แก่  
กองทัพอิสราเอลไปแล้วนั้น□ แล้วคนของพระเจ้าทูลตอบ  
ว่า □พระเยโฮวาห์ทรงสามารถที่จะประทอนแก่พระองค์ยิ่ง  
กว่านี้อีกมาก□<sup>10</sup> และอามาซียาห์ก็ทรงปลดปล่อยกองทัพ  
ซึ่งมายังพระองค์จากเอฟราอิมให้กลับไปบ้านอีก เขาทิ้ง  
หลายจึงโกรธยูดาห์ยิ่งนัก และได้กลับบ้านด้วยความโกรธ  
อย่างรุนแรง<sup>11</sup> แต่อามาซียาห์ทรงกล้าแข็งขึ้น และทรงนำ



พลของพระองค์ออกไปยังหุบเขาเกลือและโจมตีคนเสอีร์หนึ่งหมื่นคน 12 คนยูดาห์จับเป็นได้หนึ่งหมื่นคน และพาเขาไปที่ยอดหิน และทิ้งเขาทั้งหลายลงมาจากยอดหินนั้น เขาก็ตกมาแหลกเป็นชิ้นๆ 13 แต่คนของกองทัพซึ่งอามาซิยาห์ทรงปลดให้กลับไป และไม่ให้เขาไปรบด้วยนั้น เขาตกลงเข้าโจมตีหัวเมืองของยูดาห์ ตั้งแต่สะมาเรียถึงเบธโฮโรน และฆ่าประชาชนเสียสามพันคน และริบข้าวของไปเป็นอันมาก 14 และอยู่มาเมื่ออามาซิยาห์เสด็จกลับจากการฆ่าฟันคนเอโดม พระองค์ทรงนำรูปเคารพของคนชาวเสอีร์มาตั้งไว้เป็นพระของพระองค์ และกราบนมัสการพระเหล่านั้น ทรงเผาเครื่องหอมถวาย 15 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรงกริ้วต่ออามาซิยาห์ และทรงใช้ผู้พยากรณ์คนหนึ่งไปหา ทูลพระองค์ว่า □ทำไมเจ้าจึงแสวงหาพระของชนชาติหนึ่ง ซึ่งไม่สามารถช่วยชนชาติของตนเองให้พ้นจากมือของเจ้าได้□ 16 อยู่มาขณะที่เขากำลังทูลอยู่ กษัตริย์ตรัสกับเขาว่า □เราได้แต่งตั้งเจ้าให้เป็นที่ปรึกษาของกษัตริย์หรือ หยุด ทำไมเจ้าจะต้องตายเล่า□ ผู้พยากรณ์นั้นจึงหยุด แต่ทูลว่า □ข้าพระองค์ทราบ ว่าพระเจ้าทรงตั้งพระทัยจะทำลายพระองค์ เพราะพระองค์ทรงกระทำเช่นนี้ และมีได้ทรงฟังคำปรึกษาของข้าพระองค์□

### สงครามระหว่างยูดาห์กับอิสราเอล (2 พกษ 14:8-14)

17 แล้วอามาซิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้ทรงรับคำปรึกษา และทรงใช้ให้ไปเฝ้าโยอาชโอรสของเยโฮอาหาส โอรสของเยชู กษัตริย์ของอิสราเอลทูลว่า □มาเถิด ให้เราทั้งสองมาเผชิญหน้ากัน□ 18 และโยอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงใช้ไปยังอามาซิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า □ต้นผักหนามบนเลบานอนส่งข่าวให้หาต้นสนสีดาร์บนเลบานอนว่า □จงยกบุตรสาวของเจ้าให้เป็นภรรยาบุตรชายของเรา□ และสัตว์ป่า

ทุ่งตัวหนึ่งแห่งเลบานอนผ่านมาและย่ำต้นผักหนามลงเสีย 19 ท่านว่า □ดูซิ ข้าพเจ้าได้โจมตีเอโดม□ และจิตใจของท่าน ก็ผยองขึ้นในความโอ้อวด แต่จงอยู่กับบ้านเถิด เพราะไหน ท่านจึงเร้าใจตนเองให้ต่อสู้และรับอันตราย อันจะให้ท่านล้มลง ทั้งท่านและยูดาห์กับท่าน□ 20 แต่อามาซิยาห์หาทรงฟังไม่ เพราะเป็นมาจากพระเจ้า เพื่อว่าพระองค์จะทรงมอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของศัตรูของเขา เพราะเขาทั้งหลายได้เสาะหาพระเจ้าแห่งเอโดม 21 โยอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงเสด็จขึ้นไป พระองค์และอามาซิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เผชิญหน้ากันที่เบธเชเมช ซึ่งเป็นของยูดาห์ 22 และยูดาห์ก็พ่ายแพ้อิสราเอล และทุกคนก็หนีกลับไปเดินทัพของตน 23 โยอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงจับอามาซิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ โอรสของโยอาช โอรสของเยโฮอาหาสที่เบธเชเมช และนำพระองค์มายังเยรูซาเล็ม และทรงฟังก่าแพงเยรูซาเล็มลงสี่ร้อยศอก ตั้งแต่ประตูเอฟราอิมถึงประตูมูม 24 และพระองค์ทรงริบทองคำและเงินทั้งหมด และเครื่องใช้ทั้งสิ้นซึ่งพบในพระนิเวศของพระเจ้า ในความอารักขาของโอเบดเอโดม ทั้งคลังทรัพย์ของสำนักพระราชวัง พร้อมกับคนประกันด้วย และพระองค์เสด็จกลับไปยังสะมาเรีย 25 อามาซิยาห์ โอรสของโยอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงพระชนม์อยู่สิบห้าปี หลังจากสวรรคตของโยอาช โอรสของเยโฮอาหาส กษัตริย์แห่งอิสราเอล

### การสิ้นพระชนม์ของอามาซิยาห์ (2 พกษ 14:17-20)

26 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอามาซิยาห์ ตั้งแต่ต้นจนปลาย ดูเถิด มิได้บันทึกไว้ในหนังสือของกษัตริย์แห่งยูดาห์ และอิสราเอลหรือ 27 นับแต่เวลาเมื่ออามาซิยาห์ทรงหนีไปจากการติดตามพระเยโฮวาห์ เขาทั้งหลายก็คิดกบฏต่อ

พระองค์ในเยรูซาเล็ม และพระองค์ทรงหนีไปที่ลาคิซ แต่เขาเข้าไปตามพระองค์ที่ลาคิซ และประหารพระองค์เสียที่นั่น <sup>28</sup> และเขาทั้งหลายนำพระศพใส่หลังม้ากลับมา และฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในเมืองแห่งยูดาห์

## 26

### อุสซียาห์เป็นกษัตริย์แทนอามาซียาห์ (2 พกษ 14:21)

<sup>1</sup> ประชาชนทั้งสิ้นแห่งยูดาห์จึงตั้งอุสซียาห์ ผู้ซึ่งมีพระชนมายุสิบหกพรรษา ให้เป็นกษัตริย์แทนอามาซียาห์ราชบิดาของพระองค์ <sup>2</sup> พระองค์ทรงสร้างเมืองเอโลทและให้กลับขึ้นแก่ยูดาห์ หลังจากที่ยกษัตริย์ทรงล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ <sup>3</sup> เมื่ออุสซียาห์ทรงเริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุสิบหกพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มห้าสิบสองปี พระมารดาของพระองค์ทรงพระนามว่า เย โคลียาห์ ชาวเยรูซาเล็ม <sup>4</sup> และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามที่อามาซียาห์ราชบิดาของพระองค์ได้ทรงกระทำทุกประการ <sup>5</sup> และพระองค์ทรงแสวงหาพระเจ้าในสมัยของเศคาริยาห์ ผู้เข้าใจในนิมิตต่างๆจากพระเจ้า และตราบโดที่พระองค์แสวงหาพระเยโฮวาห์ พระเจ้าทรงกระทำให้พระองค์เจริญ

### อุสซียาห์รับพระพรทั้งด้านสงครามและพระราชกิจ

<sup>6</sup> พระองค์เสด็จออกไปทำสงครามต่อสู้กับคนฟีลิสเตียและพังกำแพงเมืองกัท และกำแพงเมืองยิบเนห์ และกำแพงเมืองอัทโดด และพระองค์ทรงสร้างหัวเมืองในเขตแดนอัทโดด และที่อื่นๆอีกท่ามกลางคนฟีลิสเตีย <sup>7</sup> พระเจ้าทรงช่วยพระองค์ในการต่อสู้คนฟีลิสเตีย และต่อสู้คนอาระเบียซึ่ง

อาศัยอยู่ในกูร์บาอัล และต่อสู้กับคนเมอูนิม 8 คนอัมโมน ได้ถวายบรรณาการแก่อุสซึยาห์ และพระนามของพระองค์ ก็แผ่แพร่ออกไปถึงเขตแดนอียิปต์ เพราะพระองค์ทรงเข้มแข็งขึ้นยิ่งนัก 9 ยิ่งกว่านั้นอี กอสุซึยาห์ทรงสร้างป้อมในเยรูซาเล็มที่ ประตูมม ที่ประตูหุบเขา และที่หัวเลี้ยว และป้องกันไว้แข็งแรง 10 และพระองค์ทรงสร้างป้อมในถิ่นทุรกันดาร ทรงขุดบ่อน้ำหลายแห่ง เพราะพระองค์ทรงมีฝูงสัตว์ใหญ่โต ทั้งในหุบเขาและในที่ราบ และทรงมีชาวนาและคนแต่งต้นองุ่นในเนินเขา และในคารเมล เพราะพระองค์ทรงรักเกษตรกรรม 11 ยิ่งกว่านั้นอี กอสุซึยาห์ทรงมีกองทหาร ซึ่งออกไปทำศึกเป็นกองๆตามจำนวนที่เยอี เอลราชเลซา ได้รวบรวมไว้ด้วยกันกับมาอาเสอาห์เจ้าหน้าที่ภายใต้การควบคุมของฮานันยาห์ ผู้บังคับกองพลคนหนึ่งของกษัตริย์ 12 จำนวนประมุขของบรรพบุรุษทั้งหมดแห่งพวกทแกลั ทหารคือ สองพันหกร้อยคน 13 ได้บังคับบัญชาของคนเหล่านี้ มีกองทัพพลสามแสนเจ็ดพันห้าร้อยคน ผู้ทำสงครามได้ด้วยกำลังมาก เพื่อช่วยกษัตริย์ให้ต่อสู้กับศัตรู 14 และอุสซึยาห์ทรงเตรียมโล่ หอก หมวกเหล็ก เสื้อเกราะ ธนู และก้อนหินสำหรับสลิง ไว้สำหรับกองทัพ 15 ในเยรูซาเล็ม พระองค์ทรงกระทำเครื่องกลไก โดยคนช่างประดิษฐ์ทำขึ้น ไว้บนป้อมและตามมุม เพื่อยิงลูกธนูและโยนก้อนหินใหญ่ๆ และพระนามของพระองค์ก็ลือไปไกล เพราะพระองค์ทรงได้รับความช่วยเหลืออย่างมหัศจรรย์เงินพระองค์เข้มแข็ง

### อุสซึยาห์ทรงกระทำหน้าที่ของปุโรหิตแล้วถูกลงโทษ

16 แต่เมื่อพระองค์ทรงเข้มแข็งแล้ว พระองค์ก็มีพระทัยผยองขึ้นจึงทรงกระทำความเสียหาย เพราะพระองค์ละเมิด

ต่อ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ และเข้าไป ในพระวิหารของพระเยโฮวาห์เพื่อ เฝ้าเครื่องหอมบนแท่นเครื่องหอม 17 แต่อาซาริยาห์ปุโรหิตได้เข้าไปติดตามพระองค์ พร้อมกับปุโรหิตของพระเยโฮวาห์แปดสิบคนผู้ซึ่งเก่งกล้า 18 และเขาทั้งหลายได้ขีดขวางกษัตริย์อัสซีเรียห์และทูลพระองค์ว่า ข้าแต่อัสซีเรียห์ มิใช่หน้าที่ของพระองค์ที่จะ เฝ้าเครื่องหอมถวายแด่พระเยโฮวาห์ แต่เป็นหน้าที่ของ ปุโรหิตลูกหลานของอาโรน ผู้ซึ่งชำระไว้ให้บริสุทธิ์เพื่อเฝ้าเครื่องหอม ขอเชิญพระองค์เสด็จออกไปจากสถานบริสุทธิ์นี้ เพราะพระองค์ได้ทรงล่วงเกิน และพระองค์จะไม่ได้รับเกียรติอันใดจากพระเยโฮวาห์พระเจ้าเลย 19 แล้วอัสซีเรียห์ทรงกริ้ว พระองค์มีกระถางไฟอยู่ในพระหัตถ์จะทรง เฝ้าเครื่องหอม และเมื่อพระองค์ทรงกริ้วต่อพวกปุโรหิต โรคเรื้อนก็เกิดขึ้นมาที่พระนลาฏต่อหน้าปุโรหิตในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ข้างแท่นเฝ้าเครื่องหอม 20 และอาซาริยาห์ปุโรหิตใหญ่ และบรรดาปุโรหิตทั้งปวงมองดูพระองค์ และดูเถิด พระองค์ทรงเป็นโรคเรื้อนที่พระนลาฏ และเขาทั้งหลายก็ผลักพระองค์ออกไปจากที่นั่น และพระองค์เองก็ทรงรีบเสด็จออกไป เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงลงโทษพระองค์แล้ว 21 และกษัตริย์อัสซีเรียห์ก็ทรงเป็นโรคเรื้อนจนวันสิ้นพระชนม์ และเพราะเป็นโรคเรื้อนก็ทรงประทับในวังต่างหาก เพราะพระองค์ทรงถูกตัดขาดจากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และโยฮามโอรสของพระองค์เป็นผู้ดูแลราชสำนักปกครองประชาชนแห่งแผ่นดินนั้น

การสิ้นพระชนม์ของอัสซีเรียห์ โยฮามครอบครองแทนพระองค์ (2 พกษ 15:32)

22 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอัสซียาห์ ตั้งแต่ต้นจน  
ปลาย อัสยาห์ผู้พยากรณ์ บุตรชายอามอส ได้บันทึกไว้  
23 และอัสซียาห์ก็ทรง ล่วง หลับ ไป อยู่ กับ บรรพบุรุษของ  
พระองค์ และเขาก็ฝังพระศพไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์  
ในนาที่ฝังศพอันเป็นของกษัตริย์ เพราะเขาทั้งหลายว่า □  
พระองค์ทรงเป็นโรคเรื้อน□ และโยฮามโอรสของพระองค์ก็  
ครอบครองแทนพระองค์

## 27

### โยฮามทรงครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พกษ 15:32-38)

1 เมื่อโยฮามทรงเริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุยี่สิบห้า  
พรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซา เล็มสิบหก  
ปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่า เยรูซาห์ บุตรสาว  
ของศาโดก 2 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสาย  
พระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามซึ่งอัสซียาห์ราชบิดาของ  
พระองค์ได้ทรงกระทำทุกประการ เว้นแต่พระองค์มิได้เข้า  
ไปในพระวิหารของพระเยโฮวาห์ แต่ประชาชนยังประพฤติ  
อย่างเลวทราม 3 พระองค์ทรงสร้างประตูบนของพระนิเวศ  
แห่งพระเยโฮวาห์ และทรงกระทำการก่อสร้างมากที่กำแพง  
ตำบลโอเฟล 4 ยิ่งกว่านั้นอีกพระองค์ทรงสร้างห้วเมืองใน  
ถิ่นเทือกเขาแห่งยูดาห์ และสร้างป้อมกับหอคอยตามป่าไม้  
5 และพระองค์ทรงสู้รบกับกษัตริย์คนอัมโมนและทรงชนะ  
และในปีนั้นคนอัมโมนได้ถวายเงินแก่พระองค์หนึ่งร้อยตะ  
ลันต์ และข้าวสาลีหนึ่งหมื่นโคระกับข้าวบาร์เลย์หนึ่งหมื่น  
คนอัมโมนได้ถวายเท่ากันในปีที่สองและในปีที่สาม 6 โยฮา  
มจึงทรงมีกำลังมากขึ้น เพราะพระองค์ทรงเตรียมทาง  
ทั้งหลายของพระองค์ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้า  
ของพระองค์ 7 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยฮาม และการ

สงครามทั้งสินของพระองค์ และพระราชวัตรของพระองค์  
 ดูเถิด มีบันทึกไว้ในหนังสือของกษัตริย์แห่งอิสราเอลและยู  
 ดาห์<sup>8</sup> เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองมีพระชนมายุยี่สิบห้า  
 พรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสิบหกปี<sup>9</sup>  
 และโยฮามล่างกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และ  
 เขาฝังพระศพไว้ในนครดาวิด และอาหีส์โอรสของพระองค์  
 ครอบครองแทนพระองค์

## 28

### อาหีส์ครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พกษ 16:1)

<sup>1</sup> เมื่ออาหีส์ทรงเริ่มครองราชย์มีพระชนมายุยี่สิบพรรษา  
 และ พระองค์ทรง ครอง ราชย์ ใน เยรูซาเล็มสิบ หกปี แต่  
 พระองค์มิได้ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของ  
 พระเยโฮวาห์ อย่างกับดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์<sup>2</sup> แต่  
 ทรงดำเนินตามทางของกษัตริย์แห่งอิสราเอล พระองค์ถึ  
 งกับทรงสร้างรูปเคารพหล่อสำหรับพระบาอัล<sup>3</sup> ยิ่งกว่านั้น  
 พระองค์ทรงเผาเครื่องหอมในหุบเขาบุตรชายของฮินโนม  
 และทรงเผาโอรสทั้งหลายของพระองค์ในไฟ ตามการกระ  
 ทำอันน่าสะอิดสะเอียนของประชาชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรง  
 ขับไล่ออกไปให้พ้นหน้าประชาชนอิสราเอล<sup>4</sup> พระองค์ทรง  
 ถวายสัตวบูชาและทรงเผาเครื่องหอมที่ปูชนียสถานสูง และ  
 บนเนินเขาและได้ตั้งไม้เขี้ยวสดทุกต้น

### อาหีส์กับเปคาห์สู้รบกัน (2 พกษ 16:5-6)

<sup>5</sup> เพราะ ฉะนั้น พระ เย โฮ วาห์ พระเจ้า ของ พระองค์ จึง  
 ทรง มอบ พระองค์ไว้ ใน พระหัตถ์ ของ กษัตริย์ แห่ง ซีเรีย  
 ผู้ทรงชนะพระองค์ และจับประชาชนของพระองค์เป็นเชลย  
 จำนวนมาก นำมายังดามัสกัส และพระองค์ทรงถูกมอบไว้

ในพระหัตถ์ของกษัตริย์แห่งอิสราเอล ผู้ชนะพระองค์ด้วยการฆ่าฟันอย่างใหญ่หลวง <sup>6</sup> เพราะว่าเปคาห์บุตรชายเรมา ลียาห์ได้ฆ่าเสียหนึ่งแสนสองหมื่นคนในยูดาห์ในวันเดียว ทั้งสิ้นเป็นทหารกล้าแข็ง เพราะเขาทั้งหลายได้ทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย <sup>7</sup> และศิริทแก้วทหารของเอฟราอิม ได้สังหารมาอาเสอาห์โอรสของกษัตริย์ และอัสรี คิม อธิบด กรมวัง และเอล คานาห์อุปราช <sup>8</sup> คนอิสราเอลได้จับญาติพี่น้องของตนเป็นเชลยสองแสนคน มีผู้หญิง บุตรชาย และบุตรสาว และได้ริบของเป็นอันมากมาจากเขานำมายังสะมาเรีย <sup>9</sup> แต่ผู้พยากรณ์คนหนึ่งของพระเยโฮวาห์อยู่ที่นั่นชื่อว่าโอดเด ท่านออกไปพบกองทัพอิชมาเอลซึ่งมายังสะมาเรีย และพูดกับเขาทั้งหลายว่า □ ดูเถิด เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านทั้งหลาย ทรงกริ้วต่อยูดาห์ พระองค์ทรงมอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของท่าน แต่ท่านทั้งหลายได้สังหารเขาเสียด้วยความเกรี้ยวกราดซึ่งขึ้นไปถึงฟ้าสวรรค์ <sup>10</sup> และบัดนี้ท่านทั้งหลายเจตนาจะข่มขี่ประชาชนแห่งยูดาห์และเยรูซาเล็มให้เป็นทาสชายและทาสหญิงของท่าน ตัวท่านเองไม่มีบาปต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านหรือ <sup>11</sup> บัดนี้ขอฟังข้าพเจ้า และขอส่งเชลยซึ่งท่านได้นำมาจากญาติพี่น้องของท่านกลับไป เพราะว่าพระพิโรธอันแรงกล้าของพระเยโฮวาห์อยู่เหนือท่านทั้งหลาย □ <sup>12</sup> บางคนในหัวหน้าคนเอฟราอิมคือ อาซาริยาห์ บุตรชายโยฮานัน เบเรคิยาห์บุตรชายเมซิลเล โมท เยฮิสคิยาห์บุตรชายซัลลุมและอามาสาบุตรชายหัดลัย ได้ยืนขึ้นขัดขวางบรรดาผู้ที่กลับมาจากสงคราม <sup>13</sup> พูดกับเขาทั้งหลายว่า □ เจ้าอย่านำเชลยเข้ามาที่นี่ เพราะเจ้ามุ่งหมายที่จะนำโทษบาปมาเหนือเราต่อพระเยโฮวาห์ เพิ่มเข้ากับบาปและ



การละเมิดในปัจจุบันของเรา เพราะว่าการละเมิดของเราก็ใหญ่โตอยู่ พระพิโรธอันแรงกล้าต่ออิสราเอลมีอยู่แล้ว 14 เพราะฉะนั้น ผู้ถืออาวุธจึงทิ้งเชลยและของที่ริบมาต่อหน้าเจ้านายและชุมนุมชนทั้งปวง 15 และผู้ชายซึ่งถูกระบุงชื่อนั้นได้ลุกขึ้นเอาเสื้อผ้าอันเป็นของที่ริบมาให้แก่คนที่เปลือยกายอยู่ในพวกเชลยและเขาก็นุ่งห่มให้เขาไว้ และให้รองเท้าและจัดหาอาหารและเครื่องต้มให้ และขโมยเขา และนำคนที่อ่อนเปลี้ยในพวกเขาขึ้นมา นำเขากลับมายังญาติพี่น้องของเขาที่เมืองเยรีโค คือเมืองต้นอินทผลัม และเขาทั้งหลายก็กลับไปยังสะมาเรีย

### คนเอโดมกับคนฟิลิสเตียนบุกรุกยูดาห์

16 ครั้งนั้นกษัตริย์อาหัสทรงใช้ให้ไปหากษัตริย์แห่งอัสซีเรียเพื่อขอความช่วยเหลือ 17 เพราะคนเอโดมได้บุกรุกเข้ามาอีก และโจมตียูดาห์ และจับไปเป็นเชลยบ้าง 18 และคนฟิลิสเตียได้เข้าปล้นหัวเมืองในหุบเขาและที่ภาคใต้ของยูดาห์ และได้ยึดเมืองเบรเซเมซ อัยยาโลน เกเดโรท และโสโคกับชนบท ทิมนากับชนบท และทั้งกิมโซกับชนบท และเขาก็ตั้งอยู่ที่นั่น 19 เพราะพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้ยูดาห์ต่ำลงด้วยเหตุอาหัสกษัตริย์แห่งอิสราเอล เพราะอาหัสทรงกระทำให้ยูดาห์เปลือยเปล่าไปแล้ว และได้ละเมิดต่อพระเยโฮวาห์อย่างร้ายแรง 20 ฉะนั้นทีกัลทปีเลเซอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรียจึงยกขึ้นมาต่อสู้กับพระองค์ และกระทำให้พระองค์ทุกข์พระทัยแทนที่จะสนับสนุนพระองค์ให้เข้มแข็ง 21 เพราะอาหัสทรงเอาของส่วนหนึ่งจากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และจากราชสำนัก และจากเจ้านายถวายเป็นบรรณาการแก่กษัตริย์ของอัสซีเรีย แต่หาเป็นประโยชน์แก่พระองค์ไม่ 22 ในคราวทุกข์ยากนั้น พระองค์ยังละเมิดต่อพระเยโฮวาห์

คือกษัตริย์อาหัสองค์เดียวกันนี้แหละ <sup>23</sup> เพราะพระองค์ทรง  
 ถวายสัตวบูชาแก่พระของเมืองดามัสกัสซึ่ง ได้ให้พระองค์  
 พายแพ้วและตรีศิวา □ เพราะว่ามีพระแห่งกษัตริย์ของซีเรียได้  
 ช่วยเขาทั้งหลาย เราจึงจะถวายสัตวบูชาแก่พระเหล่านั้น  
 เพื่อจะช่วยให้เรา □ แต่พระเหล่านั้นเป็นเครื่องทำลายพระองค์  
 และทั้งอิสราเอลทั้งปวงด้วย <sup>24</sup> และอาหัสทรงรวบรวมเครื่อง  
 ใช้ของพระนิเวศแห่งพระเจ้า และตัดเครื่องใช้แห่งพระนิเวศ  
 ของพระเจ้า เป็นชิ้นๆ และพระองค์ทรงปิดประตูพระนิเวศ  
 ของพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงสร้างแท่นบูชาสำหรับ  
 พระองค์ทุกมุมเมืองเยรูซาเล็ม <sup>25</sup> พระองค์ทรงสร้างปูชนีย  
 สถานสูงในหัวเมืองของยูดาห์ทุกหัวเมืองเพื่อเผาเครื่องหอม  
 ถวายพระอื่น กระทำให้พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษ  
 ของพระองค์ทรงพระพิโรธ

การสิ้นพระชนม์ของอาหัส เฮเซคียาห์ครอบครองแทน  
 พระองค์ (2 พกษ 16:19-20)

<sup>26</sup> ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของพระองค์ และพระราชวัตร  
 ของพระองค์ทั้งสิ้น ตั้งแต่ต้นจนปลาย ดูเถิด เขาบันทึกไว้ใน  
 ในหนังสือของกษัตริย์แห่งยูดาห์และอิสราเอล <sup>27</sup> และอาหัส  
 ก็ล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ เขาก็ฝังพระศพ  
 ไว้ในกรุง คือในเยรูซาเล็ม แต่เขามีได้นำพระศพไปไว้ใน  
 อุโมงค์ของกษัตริย์แห่งอิสราเอล และเฮเซคียาห์โอรสของ  
 พระองค์ได้ครอบครองแทนพระองค์

## 29

เฮเซคียาห์ทรงครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พกษ 18:1;  
 อสย 36-39)

1 เมื่อเฮเซคียาห์มีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา พระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มยี่สิบเก้าปี พระมารดาของพระองค์ทรงพระนามว่า อาบียาห์ บุตรสาวของเศคาริยาห์<sup>2</sup> และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามซึ่งดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ได้ทรงกระทำทุกประการ<sup>3</sup> ในปีแรกแห่งรัชกาลของพระองค์ในเดือนแรก พระองค์ทรงเปิดประตูพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และได้ทรงทำการซ่อมแซมประตูนั้น<sup>4</sup> พระองค์ทรงนำปุโรหิตและคนเลวีเขามาและทรงให้เขาชุมนุมที่ถนนด้านตะวันออก<sup>5</sup> และตรัสกับเขาว่า □คนเลวีเอ๋ย ขอฟังเรา จงชำระตัวให้บริสุทธิ์ และชำระพระนิเวศของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านให้บริสุทธิ์ และขนสิ่งสกปรกออกเสียจากสถานบริสุทธิ์<sup>6</sup> เพราะบรรพบุรุษของเราทั้งหลายได้กระทำการละเมิด และได้กระทำการชั่วในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา เขาทั้งหลายได้ทอดทิ้งพระองค์ และหันหน้าของเขาเสียจากที่ประทับของพระเยโฮวาห์ และได้หันหลังให้<sup>7</sup> เขาปิดประตูมุขพระนิเวศด้วย และได้ดับประทีปเสีย และมีได้เผาเครื่องหอมหรือถวายเครื่องเผาบูชาในสถานบริสุทธิ์แต่พระเจ้าแห่งอิสราเอล<sup>8</sup> เพราะฉะนั้นพระพิโรธของพระเยโฮวาห์จึงมาบนยูดาห์และเยรูซาเล็ม และพระองค์ทรงกระทำให้เขาเป็นสิ่งที่น่าหวาดเสียว เป็นที่สยดสยอง และเป็นที่เหยียดหยันตามที่ท่านได้เห็นกับตาของท่านแล้ว<sup>9</sup> เพราะดูเถิด บิดาทั้งหลายของเราได้ล้มลงด้วยดาบ และบุตรชายบุตรสาวกับภรรยาของเราได้เป็นเชลยเพราะเหตุนี้<sup>10</sup> บัดนี้เรามีใจประสงค์ที่จะกระทำพันธสัญญากับพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล เพื่อว่าพระพิโรธอันแรงกล้าของพระองค์จะหัน

ไปเสียดจากเรา 11 บุตรชายทั้งหลายของข้าพเจ้าเอ๋ย อย่าเพิกเฉยเพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงเลือกท่านให้ยืนอยู่เฉพาะพระพักตร์ของพระองค์ เพื่อปรนนิบัติพระองค์ และเป็นผู้ปรนนิบัติของพระองค์ และเผาเครื่องหอม 12 แล้วคนเลวี่ก็ลุกขึ้น คือมาฮาบทบุตรชายอามาสัย และโยเอลบุตรชายอาซาริยาห์ ผู้เป็นลูกหลานของโคฮาท และลูกหลานของเมราริ มีศิษบุตรชายอัปดี และอาซาริยาห์บุตรชายเยฮาลเลเลล และของคนเกอร์โชน มีโยอาห์บุตรชายศิมมาห์ และเอเดนบุตรชายโยอาห์ 13 และลูกหลานของเอลีซาฟาน มีชิมรีและเยอีเอล และลูกหลานของอาสาฟ มีเศคาริยาห์และมัทธานิยาห์ 14 และลูกหลานของเฮมาน มีเยอีเอลและชิมเออี และลูกหลานของเยดูธุน มีเชโมอาห์และอุสซีเอล 15 เขาทั้งหลายรวบรวมพี่น้องของเขา และชำระตนให้บริสุทธิ์ และเข้าไปตามที่กษัตริย์ได้ทรงบัญชา โดยพระวอนนะของพระเยโฮวาห์ ให้ชำระพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ให้บริสุทธิ์ 16 ปุโรหิตได้เข้าไปในส่วนข้างในของพระนิเวศของพระเยโฮวาห์เพื่อชำระให้บริสุทธิ์ และเขานำสิ่งสกปรกที่เขาพบในพระวิหารของพระเยโฮวาห์ออกมาที่ลานพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และคนเลวี่ก็ขนเอาของนั้นออกไปยังลำธารซิดโรน 17 เขาเริ่มชำระในวันแรกของเดือนแรก และในวันที่แปดของเดือนนั้นเขามายัง मुखของพระเยโฮวาห์ เขาชำระพระนิเวศของพระเยโฮวาห์อยู่แปดวัน และในวันที่สิบหกของเดือนแรกก็เสร็จ 18 แล้วเขาเข้าไปหากษัตริย์เฮเซคิยาห์และทูลว่า ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำความสะอาดพระนิเวศของพระเยโฮวาห์สิ้นเสร็จแล้ว ทั้งแท่นเครื่องเผาบูชา และเครื่องใช้ของแท่นนั้นทั้งสิ้น และโต๊ะขนมปังหน้าพระพักตร์ และเครื่องใช้ของโต๊ะนั้นทั้งสิ้น 19 เครื่องใช้ทั้งสิ้น ซึ่งกษัตริย์

อาห้สคัตทิง ในรัชสมัยของพระองค์ เมื่อพระองค์ได้กระทำการละเมิด ข้าพระองค์ทั้งหลายได้เตรียมพร้อมและได้ชำระแล้ว และดูเถิด ของเหล่านั้นก็อยู่หน้าแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์

เฮเซคียาห์ให้ประชาชนนมัสการพระเจ้าในพระวิหารอีก

20 แล้วกษัตริย์เฮเซคียาห์ทรงลุกขึ้นแต่เช้า และรวบรวมเจ้านายของกรุง และเสด็จขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ 21 และเขาได้นำวัวผู้เจ็ดตัว แกะผู้เจ็ดตัว ลูกแกะเจ็ดตัว และแพะผู้เจ็ดตัวเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปสำหรับราชอาณาจักร สถานบริสุทธิ์ และยูดาห์ และพระองค์ทรงบัญชาให้ลูกหลานของอาโรน คือปุโรหิตให้ถวายของเหล่านั้นบนแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ 22 เขาทั้งหลายจึงฆ่าวัวผู้และปุโรหิตก็รับเลือดและพรมที่แท่นบูชา และเขาทั้งหลายฆ่าแกะผู้และเอาเลือดของมันพรมแท่นบูชา และฆ่าลูกแกะ เอาเลือดของมันพรมแท่นบูชา 23 แล้วแพะผู้สำหรับเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปนั้นเขานำมาที่กษัตริย์และที่ประชุมชน และเขาทั้งหลายก็เอามือของเขาวางบนแพะนั้น 24 และปุโรหิตก็ฆ่าแพะเสีย และเอาเลือดของมันทำการคืนดีกันบนแท่นนั้นเพื่อทำการลบมลทินบาปให้อิสราเอลทั้งปวง เพราะกษัตริย์ทรงบัญชาว่า ให้ทำเครื่องเผาบูชาและเครื่องบูชาไถ่บาปสำหรับอิสราเอลทั้งปวง 25 แล้วพระองค์ทรงให้คนเลวีประจำอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ มีฉาบ พิณใหญ่ และพิณเขาคู่ ตามบัญญัติของดาวิด และของกาดผู้ทำนายของกษัตริย์ และของนาธันผู้พยากรณ์ เพราะว่าพระบัญญัตินั้นมาจากพระเยโฮวาห์ทางผู้พยากรณ์ของพระองค์ 26 คนเลวีก็ยืนอยู่ ถือเครื่องดนตรีของดาวิด และปุโรหิตถือแตร 27 แล้ว

เฮเซคียาห์ทรงบัญชาว่า ให้ถวายเครื่องเผาบูชานั้นบนแท่น และเมื่อเริ่มถวายเครื่องเผาบูชา ก็เริ่มถวายเพลงแด่พระเยโฮวาห์ และตรงกับเครื่องดนตรีของดาวิดกษัตริย์ของอิสราเอลก็เริ่มด้วย <sup>28</sup> ชุมนุมชนทั้งสิ้นกินมัสการ และนักร้องก็ร้องเพลง และคนดนตรีก็เป่าแตร ทำอย่างนี้อยู่จนถวายเครื่องเผาบูชาเสร็จ <sup>29</sup> เมื่อการถวายบูชาเสร็จแล้ว กษัตริย์และคนทั้งปวงที่อยู่กับพระองค์ก็กราบลงนมัสการ <sup>30</sup> และกษัตริย์เฮเซคียาห์และเจ้านายก็บัญชาให้คนเลวีร้องเพลงสรรเสริญพระเยโฮวาห์ด้วยถ้อยคำของดาวิดและของอาสาฟผู้ทำนาย และเขาทั้งหลายร้องเพลงสรรเสริญด้วยความยินดี และเขาก็กัมศีระลงนมัสการ <sup>31</sup> แล้วเฮเซคียาห์ตรัสว่า บัดนี้ท่านทั้งหลายได้ชำระตัวของท่านให้บริสุทธิ์ต่อพระเยโฮวาห์ จงเข้ามาใกล้ นำเครื่องสัตวบูชา และเครื่องบูชาโมทนามายังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และชุมนุมชนก็นำเครื่องสัตวบูชา และเครื่องบูชาโมทนา และทุกคนที่มีใจสมัครก็ได้นำเครื่องเผาบูชามา <sup>32</sup> จำนวนเครื่องเผาบูชาซึ่งชุมนุมชนนำมา คือวัวผู้เจ็ดสิบตัว แกะผู้หนึ่งร้อยและลูกแกะสองร้อย ทั้งสิ้นนี้เป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ <sup>33</sup> และเครื่องบูชาที่มอบถวายไว้ มีวัวผู้หกร้อยตัว และแกะสามพันตัว <sup>34</sup> แต่มีปุโรหิตน้อยเกินไป จนถลกหนังเครื่องเผาบูชาทั้งหมดไม่ได้ คนเลวีพี่น้องของเขาก็ได้ช่วยจนเสร็จงาน และจนกว่าปุโรหิตคนอื่นจะเสร็จการชำระตนให้บริสุทธิ์ เพราะในการชำระตนนั้นคนเลวีจริงจั่งยิ่งกว่าพวกปุโรหิต <sup>35</sup> นอกจากเครื่องเผาบูชามีจำนวนมากมายแล้วยังมีไขมันของเครื่องสันติบูชา และมีเครื่องดื่มบูชาคู่กับเครื่องเผาบูชาด้วย ดังนั้นแหละงานปรนนิบัติในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ก็ฟื้นคืน

มาอีก 36 เฮเซคียาห์กับประชาชนทั้งปวงก็เปรมปรีดีด้วยการที่พระเจ้าได้ทรงกระทำให้แก่ประชาชนครั้งนี้ เพราะเรื่องนี้เกิดขึ้นปัจจุบันทันด่วน

## 30

### การตระเตรียมสำหรับเทศกาลปัสกา

1 เฮเซคียาห์ทรงรับสั่งไปถึงอิสราเอลและยูดาห์ทั้งปวง และทรงพระอักษรถึงเอเฟราอิมกับมนัสเสห์ด้วยว่า เขาทั้งหลายควรจะมายังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ที่เยรูซาเล็ม เพื่อจะถือเทศกาลปัสกาถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล 2 เพราะวากษัตริย์และเจ้านายของพระองค์ทั้งชุมนุมชนทั้งปวงในเยรูซาเล็มได้ปรึกษากันที่จะถือเทศกาลปัสกาในเดือนที่สอง 3 ด้วยเขาทั้งหลายจะถือปัสกาตามกำหนดไม่ได้ เพราะว่าพวกปุโรหิตยังมีได้ชำระตนให้บริสุทธิ์เพียงพอแก่จำนวน และประชาชนยังมีได้ชุมนุมกัน ในเยรูซาเล็ม 4 และแผนงานนั้นก็เป็นทีชอบแก่ กษัตริย์และชุมนุมชนทั้งปวง 5 เขาจึงลงมติให้ทำประกาศออกไปทั่วอิสราเอล ตั้งแต่เบเออร์เซบาถึงเมืองดานว่า ประชาชนควรมาถือปัสกาถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลที่เยรูซาเล็ม เพราะเขามีได้ถือเป็นเวลานานตามที่ได้กำหนดไว้ 6 คนเดินทางสี่จึงออกไปทั่วอิสราเอลและยูดาห์ ถือหนังสือจากกษัตริย์และบรรดาเจ้านายของพระองค์ เพราะกษัตริย์ได้ทรงบัญชาว่า □ชนอิสราเอลเอ๋ย จงกลับมาหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอับราฮัม อิสอัค และอิสราเอล เพื่อพระองค์จะหันกลับมายังคนส่วนที่เหลืออยู่ของท่าน ผู้ซึ่งหนีรอดจากพระหัตถ์ของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย 7 ท่านอย่าเป็นเหมือนบิดาและเหมือนพี่น้องของท่านผู้ได้กระทำการละเมิดต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา พระองค์จึงทรงมอบ

เขาให้ถึงความเศร้าสลดตามที่ท่านเองก็เห็นอยู่<sup>8</sup> และคราวนี้  
 อย่างคอแข็งอย่างบิดาของท่านทั้งหลายเลย แต่จงยอมมอบตัว  
 ท่านแด่พระเยโฮวาห์ และมายังสถานบริสุทธิ์ของพระองค์  
 ซึ่งพระองค์ทรงชำระไว้ให้บริสุทธิ์เป็นนิത്യ และปรนนิบัติ  
 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน เพื่อพระพิโรธอันแรงกล้า  
 ของพระองค์จะหันไปเสียจากท่าน<sup>9</sup> เพราะถ้าท่านทั้งหลาย  
 หันกลับมายังพระเยโฮวาห์ พี่น้องของท่านและลูกหลานของ  
 ท่านจะประสบความเอ็นดูจากผู้ที่จับเขาไปเป็นเชลย และจะ  
 ได้กลับมายังแผ่นดินนี้อีก เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ  
 ท่านทรงพระเมตตาและกรุณา ถ้าท่านกลับมาหาพระองค์  
 พระองค์จะไม่ทรงหันพระพักตร์ไปจากท่าน<sup>10</sup> คนเดิน  
 หนังสือจึงไปตามหัวเมืองต่างๆ ทั่วแผ่นดินเอฟราอิมและ  
 มัณสะเสห์ไกลไปจนถึงเศบูลุน แต่คนทั้งหลายก็หัวเราะเยาะ  
 เขา และเหยียดหน้าเขา<sup>11</sup> มีแต่คนอาเซอร์ มัณสะเสห์และเศบูล  
 ลุนบางคน ที่ถ่อมตัว และมายังเยรูซาเล็ม<sup>12</sup> พระหัตถ์ของ  
 พระเจ้าอยู่เหนือยูดาห์ด้วย ทรงให้เขาเป็นใจเดียวกันที่จะ  
 กระทำตามซึ่งกษัตริย์และเจ้านายได้บัญชาเขาไว้ตามพระ  
 วาจนะของพระเยโฮวาห์<sup>13</sup> ประชาชนเป็นอันมากมาประชุม  
 กัน ในเยรูซาเล็มเพื่อถือเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ ในเดือน  
 ที่สอง เป็นการชุมนุมใหญ่ยิ่งนัก<sup>14</sup> พวกเขาลุกขึ้นและได้  
 กำจัดแท่นบูชาที่อยู่ในเยรูซาเล็มและแท่นสำหรับเผาเครื่อง  
 หอมทั้งปวงนั้น เขาชนไปทิ้งเสียในลำธารซิดโรน

### การถือเทศกาลปัสกาศด้วยความยินดี

<sup>15</sup> และเขาทั้งหลายได้ฆ่าแกะปัสกาในวันที่สิบสี่ของเดือน  
 ที่สอง บุโรหิตและคนเลวีก็ต้องรู้สึกละอาย เพราะฉะนั้น  
 เขาจึงชำระตัวให้บริสุทธิ์ และนำเครื่องเผาบูชามาในพระ  
 นิเวศของพระเยโฮวาห์<sup>16</sup> เขาทั้งหลายเข้าประจำตำแหน่ง



ที่เขาเคย ตามพระราชบัญญัติของโมเสสคนของพระเจ้า ปุโรหิตก็เอาเลือดซึ่งเขารับมาจากมือของคนเลวีประพรม <sup>17</sup> เพราะว่ามีหลายคนในชุมนุมชนนั้นยังมีได้ชำระตนให้บริสุทธิ์ เพราะฉะนั้นคนเลวีจึงต้องฆ่าแกะปีสกาแทนทุกคนที่มลทิน เพื่อกระทำให้บริสุทธิ์ต่อพระเยโฮวาห์ <sup>18</sup> เพราะว่ามีวชนนั้น คนเป็นอันมากที่มาจากเอฟราอิม มนัสเสห์ อิสสาคาร์ และเศบูลุนยังไม่ได้ชำระตน ถึงกระนั้นเขาก็ยังรับประทานปีสกาผิดต่อข้อที่กำหนดไว้ แต่เฮเซคียาห์ทรงอธิษฐานเพื่อเขาว่า ข้าพเจ้าขอพระเยโฮวาห์ผู้ประเสริฐทรงให้อภัยแก่ทุกคน <sup>19</sup> ผู้บังใจเสาะหาพระเจ้า คือพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา ถึงแม้ว่าจะไม่ชำระตัวตามกฎของความบริสุทธิ์แห่งสถานบริสุทธิ์นี้ <sup>20</sup> พระเยโฮวาห์ทรงฟังเฮเซคียาห์และทรงรักษาประชาชน <sup>21</sup> และประชาชนอิสราเอลที่อยู่ ณ เยรูซาเล็ม ได้ถือเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อเจ็ดวันด้วยความยินดียิ่ง และคนเลวีกับปุโรหิตได้สรรเสริญพระเยโฮวาห์ทุกวันๆ ร้องเพลงทำเสียงดังด้วยเครื่องดนตรีของเขา ถวายแด่พระเยโฮวาห์ <sup>22</sup> และเฮเซคียาห์ทรงกล่าวหนุนใจพวกคนเลวีทั้งปวงผู้สอนถึงความรู้อันประเสริฐแห่งพระเยโฮวาห์ พวกเขาจึงรับประทานอาหารในเทศกาลนั้นเจ็ดวัน ได้ถวายสัตว์เป็นเครื่องสันติบูชา และสารภาพความผิดบาปต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของตน

### การถือเทศกาลปีสกาอีกเจ็ดวัน

<sup>23</sup> แล้วชุมนุมชนทั้งสิ้นก็ตกลงกันที่จะถือเทศกาลไปอีกเจ็ดวัน เขาจึงถือเทศกาลไปอีกเจ็ดวันด้วยความยินดี <sup>24</sup> เพราะเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้ทรงประทานวัวผู้หนึ่งพันตัวและแกะเจ็ดพันตัวแก่ชุมนุมชน และพวกเจ้านาย

ได้ให้วัวผู้หนึ่งพันตัวและแกะหนึ่งหมื่นตัวแก่ชุมนุมชน และ  
 ปุโรหิตเป็นจำนวนมากก็ได้ชำระตนให้บริสุทธิ์<sup>25</sup> ชุมชน  
 ทั้งสิ้นของยูดาห์ กับบรรดาปุโรหิตและคนเลวี และชุมนุม  
 ชนทั้งสิ้นซึ่งออกมาจากอิสราเอล และคนต่างด้าวซึ่งออก  
 มาจากแผ่นดินอิสราเอลและซึ่งอยู่ในยูดาห์เปรมปรีดีกัน  
<sup>26</sup> จึงมีความชื่นบานใหญ่ยิ่งในเยรูซาเล็ม เพราะตั้งแต่สมัย  
 ของซาโลมอนโอรสของดาวิดกษัตริย์แห่งอิสราเอลไม่เคยมี  
 อย่างนี้เลยในเยรูซาเล็ม<sup>27</sup> แล้วบรรดาปุโรหิตและคนเลวีได้  
 ลุกขึ้นอวยพรประชาชน เสียงของเขาก็ถึงพระกรรณ และ  
 คำอธิษฐานของเขาก็ขึ้นมายังที่ประทับบริสุทธิ์ของพระองค์  
 คือสวรรค์

## 31

### การทำลายรูปเคารพ (2 พกษ 18:4)

1 เมื่อสำเร็จงานนี้ทั้งสิ้นแล้วอิสราเอลทั้งปวงผู้อยู่ที่นั่น  
 ได้ออกไป ยังหัวเมืองยูดาห์และทำลายเสาศักดิ์สิทธิ์เป็น  
 ขึ้นๆ และโค่นบรรดาเสารูปเคารพลง และพังปูชนียสถาน  
 สูงลง และพังแท่นทั่วยูดาห์และเบนยามินทั้งสิ้นและในเอฟ  
 ราอิมกับมณั้สเสห์ จนเขาทำลายเสียหมดสิ้น แล้วประชาชน  
 อิสราเอลทั้งปวงก็กลับไปยังหัวเมืองของตน ทุกคนกลับไป  
 ยังที่ดินของเขา

### เฮเซคียาห์นำให้มีการปฏิรูปใหม่

2 เฮเซ คียาห์ได้ทรงจัดการ แบ่ง บรรดาปุโรหิต และ คน  
 เลวี เป็น กองๆ แต่ ละ กอง ตาม หน้า ที่ ปรนนิบัติ ของ ตน คือ  
 บรรดาปุโรหิต และ คน เลวี ให้ เป็น พนักงาน ฝ่าย เครื่อง เภา  
 บูชา และ เครื่อง สันติ บูชา ให้ ปรนนิบัติ และ ให้ ถวาย โมทนา

และสรรเสริญภายในประตูค่ายของพระเยโฮวาห์<sup>3</sup> ส่วนที่ กษัตริย์ทรงบริจาคนอกจากทรัพย์สินส่วนพระองค์นั้น เป็นเครื่อง เเผาบูชาคือเครื่องเผาบูชาสำหรับเช้าและสำหรับเย็น และ เครื่องเผาบูชาสำหรับวันสะบาโต วันขึ้นหนึ่งค่ำและเทศกาล ตามกำหนด ดังที่บันทึกไว้ในพระราชบัญญัติของพระเยโฮ วาห์<sup>4</sup> และพระองค์ทรงบัญชาประชาชนผู้อยู่ในเยรูซาเล็ม ให้บริจาคนส่วนที่เป็นของปุโรหิตและของคนเลวี เพื่อเขา เหล่านั้นจะได้เข้มแข็งขึ้นในพระราชบัญญัติของพระเยโฮ วาห์<sup>5</sup> พอพระบัญชากระจายออกไป ประชาชนอิสราเอล ก็ได้บริจาคนเข้ามาอย่างมากมาย มีผลรุ่นแรกของข้าว น้ำ องุ่น น้ำมัน น้ำผึ้ง และผลิตผลทุกอย่างของไร่นา และเขา นำสิบชักหนึ่งแห่งของทุกชนิดเข้ามาอย่างมากมาย<sup>6</sup> และ ประชาชนอิสราเอลและยูดาห์ผู้อาศัยอยู่ในหัวเมืองของยู ดาห์ได้นำสิบชักหนึ่งของวัวและแกะ และสิบชักหนึ่งของสิ่ง บริสุทธิที่มอบถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา และ เก็บไว้เป็นกองๆ<sup>7</sup> ในเดือนที่สาม เขาเริ่มกองสุมขึ้นและ สำเร็จในเดือนที่เจ็ด<sup>8</sup> เมื่อเฮเซคียาห์และเจ้านายมาเห็นกอง เหล่านั้น ท่านทั้งหลายก็ถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์และ อวยพรแก่อิสราเอลประชาชนของพระองค์<sup>9</sup> เฮเซคียาห์ก็ ทรงไต่ถามปุโรหิตและคนเลวีถึงเรื่องกองเหล่านั้น<sup>10</sup> อาชา ริยาห์ปุโรหิตใหญ่ ผู้เป็นวงศ์วานของศาโดกทูลตอบพระองค์ ว่า □ ตั้งแต่ประชาชนได้เริ่มนำส่วนบริจาคนเข้ามา ใน พระ นิเวศของพระเยโฮวาห์ พวกข้าพระองค์ได้รับประทานและมี พอกับมีเหลือมาก เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงอำนวยพระพร ประชาชนของพระองค์ จึงมีเหลืออยู่ใหญ่โตอย่างนี้□<sup>11</sup> แล้ว เฮเซคียาห์จึงทรงบัญชาให้เขาจัดห้องในพระนิเวศของพระ เยโฮวาห์และเขาทั้งหลายก็จัดไว้<sup>12</sup> และเขาทั้งหลายนำสิ่ง

บริจาคเข้ามาอย่างสัตย์ซื่อทั้งสิบชักหนึ่งและของมอบถวาย  
 หัวหน้าเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลคือโคนานิยาห์คนเลวีกับซิเมอีน้อง  
 ชายเป็นคนรอง <sup>13</sup> เยฮีเอล อาชาซียาห์ นาหัท อาสาเฮล  
 เยริโมท โยซาบาด เอลีเอล อีสมาคิยาห์ มาฮาท และเบไน  
 ยาห์ เป็นผู้ควบคุมช่วยเหลือโคนานิยาห์ และซิเมอีน้องชาย  
 ของเขา โดยการแต่งตั้งของกษัตริย์เฮเซคิยาห์ และอาชาริ  
 ยาห์เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของพระนิเวศของพระเจ้า <sup>14</sup> โคเร  
 บุตรชายอิมนาห์คนเลวี ผู้เฝ้าประตูตะวันออก เป็นผู้ดูแล  
 ของบูชาที่ถวายตามใจสมัครแก่พระเจ้า แจกส่วนบริจาคที่  
 สงวนไว้สำหรับพระเยโฮวาห์และสิ่งบริสุทธิ์ที่สุด <sup>15</sup> เอเดน มิ  
 นยามิน เยชูอา เซไมอาห์ อามาริยาห์ เซคานิยาห์ได้ช่วยเขา  
 ในตำแหน่งหน้าที่ในหัวเมืองของบรูโรทิต ให้แจกแก่พี่น้อง  
 ของเขาทั้งหลาย ทั้งผู้ใหญ่และผู้น้อยเหมือนกันตามกอง  
 เวน <sup>16</sup> เว้นแต่คนเหล่านั้นที่ขึ้นทะเบียนไว้ตามผู้ชาย ตั้งแต่  
 สามขวบขึ้นไป ทุกคนที่เข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮ  
 วาห์ เป็นเวรตามหน้าที่ประจำวันที่ต้องทำ เพื่อทำการปรน  
 นิบัติตามหน้าที่โดยกองของเขา <sup>17</sup> การขึ้นทะเบียนบรูโรทิตก  
 ษัตริย์กระทำตามวงศัวานแห่งบรรพบุรุษของเขา ส่วนคนเลวีตั้งแต่  
 อายุยี่สิบปีขึ้นไปก็ขึ้นตามหน้าที่ของเขา ตามกองเวนของ  
 เขาทั้งหลาย <sup>18</sup> และขึ้นทะเบียนทั้งลูกเล็กๆของเขา ภรรยา  
 ของเขา บุตรชายบุตรสาวของเขามวลชนทั้งสิ้น เพราะใน  
 ตำแหน่งหน้าที่นั้นเขาทั้งหลายได้ชำระตัวให้บริสุทธิ์ <sup>19</sup> สำ  
 หรับลูกหลานของอาโรนคือพวกบรูโรทิต ผู้อยู่ในทุ่งนารวม  
 รอบหัวเมืองของเขานั้น มีผู้ชายในหัวเมืองต่างๆ ผู้ถูกระบุ  
 ชื่อให้แจกจ่ายส่วนแบ่งแก่ผู้ชายทุกคนในพวกบรูโรทิต และ  
 ทุกคนในพวกคนเลวีผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนไว้ <sup>20</sup> เฮเซคิยาห์ทรง

กระทำดังนี้ทั่วทั้งยูดาห์ และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ดีและชอบ และที่เป็นความจริงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์<sup>21</sup> และงานทุกอย่างซึ่งพระองค์ทรงเริ่มกระทำในการปรนนิบัติแห่งพระนิเวศของพระเจ้า และตามพระราชบัญญัติและพระบัญญัติ เพื่อแสวงหาพระเจ้าของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำด้วยเต็มพระทัย และทรงจำเริญขึ้น

## 32

เซนาเคอริบมานุกรุกยูดาห์ (2 พกษ 18:13-19:37; อสย 36:1-22)

<sup>1</sup> ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้และการสถาปนาขึ้นนั้น เซนาเคอริบกษัตริย์อัสซีเรียยกมานุกรุกยูดาห์ และตั้งค่ายล้อมหัวเมืองที่มีป้อมไว้ ทรงดำริที่จะยึดไว้<sup>2</sup> และเมื่อเฮเซคียาห์ทรงเห็นว่าเซนาเคอริบยกมาด้วยเจตนาจะต่อสู้กับเยรูซาเล็ม<sup>3</sup> พระองค์ทรงวางแผนการกับเจ้านายของพระองค์ และทแกล้วทหารของพระองค์ที่จะอุดน้ำตามน้ำพุที่อยู่นอกเมืองเสีย และเขาทั้งหลายก็ทรงช่วยพระองค์<sup>4</sup> มีประชาชนเป็นอันมากรวบรวมกันเข้ามา และเขาทั้งหลายอุดน้ำพุและปิดลำธารซึ่งไหลผ่านแผ่นดินเสีย พูดว่า "ทำไมจะให้บรรดากษัตริย์อัสซีเรียยกมาพบน้ำเป็นอันมากเล่า"<sup>5</sup> พระองค์ทรงประกอบกิจอย่างบีบบิ้น สร้างกำแพงที่ปรักหักพังนั้นทั่วไปใหม่ และสร้างหอคอยขึ้น และทรงสร้างกำแพงข้างนอกอีกชั้นหนึ่ง และพระองค์ทรงเสริมกำแพงป้อมมิลโลที่นครดาวิด ทรงสร้างหอกและโล่เป็นจำนวนมาก<sup>6</sup> และพระองค์ทรงตั้งผู้บังคับการต่อต้านไว้เหนือประชาชน และทรงรวบรวมเข้าไว้ด้วยกัน ถนนที่ประตูนคร และตรัสอย่างหนุนใจเขาทั้งหลายว่า<sup>7</sup> "จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่ากลัวหรือท้อถอยต่อกษัตริย์อัสซีเรีย และต่อกองทัพทั้ง

สินที่อยู่กับเขานั้น เพราะมีผู้หนึ่งฝ่ายเราที่ใหญ่กว่าฝ่ายเขา 8 ฝ่ายเขามีแต่กำลังเนื้อหนัง แต่ฝ่ายเรามีพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทรงสถิตกับเราที่ทรงช่วยเราและสู้รบฝ่ายเรา □ ประชาชนก็วางใจในพระดำรัสของเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์

### การชู่เช็ญอย่างหยิ่งยโสของเซนนาเคอริบ (2 พกษ 18:17-25)

9 ภายหลังเซนนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย (ผู้ซึ่งกำลังล้อมเมือง ลาคีชอยู่ด้วย กำลังรบทั้ง สิ้น ของพระองค์ □ ได้รับสั่งให้ข้าราชการของพระองค์ไปยังกรุงเยรูซาเล็มถึงเฮเซคียาห์กษัตริย์ของยูดาห์ และถึงประชาชนทั้งปวงของยูดาห์ที่อยู่ในเยรูซาเล็มว่า 10 □เซนนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียตรัสตั้งนี้ว่า □เจ้าทั้งหลายฟังอะไรร เจ้าจึงยืนยันให้ล้อมอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม 11 เฮเซคียาห์มิได้พาเจ้าให้หลงเพื่อจะมอบให้เจ้าตายด้วยการอดอาหารและความกระหายหรือในเมื่อเขาบอกเจ้าว่า □พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราจะทรงช่วยเราให้พ้นจากมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย □ 12 เฮเซคียาห์คนนี้แหละมิใช่หรือที่ได้กำจัดปุชนียสถานสูง และแท่นบูชาของพระองค์ และบัญชาแก่ยูดาห์กับเยรูซาเล็มว่า □เจ้าจงนมัสการอยู่หน้าแท่นบูชาแท่นเดียว และเจ้าจงเผาเครื่องหอมบนแท่นนั้น □ 13 เจ้าไม่รู้หรือที่เราและบรรพบุรุษของเรา ได้กระทำอะไร แก่ชนชาติ ทั้ง หลาย แห่ง ประเทศ ต่างๆ พระของบรรดาประชาชาติแห่งประเทศเหล่านั้นสามารถที่จะช่วยประเทศของเขาให้พ้นจากมือของเราหรือ 14 ในพวกพระทั้งปวงแห่งประชาชาติเหล่านั้นที่บรรพบุรุษของเราได้ทำลายเสียอย่างสิ้นเชิง ยังมีพระองค์ใดเล่าที่สามารถช่วยประชาชนของตนให้พ้นจากมือของเรา แล้วพระเจ้าของเจ้า

นะหรือจะสามารถช่วยเจ้าให้พ้นจากมือของเรา 15 เพราะฉะนั้นบัดนี้อย่าให้เฮเซคียาห์ล่อลวงเจ้า หรือพาเจ้าให้หลงในทำนองนี้ อย่าเชื่อเขา เพราะไม่มีพระแห่งประชาชาติหรือราชอาณาจักรใดที่สามารถช่วยประชาชนของตนให้พ้นจากมือของเรา หรือจากมือบรรพบุรุษของเรา พระเจ้าของเจ้าจะช่วยเจ้าให้พ้นจากมือของเราได้น้อยยิ่งกว่านั้นสักเท่าใดเล่า □ □ 16 และข้าราชการของพระองค์ก็กล่าวทั้บถมพระเยโฮวาห์พระเจ้าและเฮเซคียาห์ผู้รับใช้ของพระองค์มากยิ่งขึ้น

**เซนนาเคอริบหมิ่นประมาทพระเจ้าของเฮเซคียาห์ (2 พกษ 19:9-13)**

17 และพระองค์ทรงพระอักษรหมิ่นประมาทพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล และตรัสทั้บถมพระองค์ว่า □ พระของบรรดาประชาชาติแห่งประเทศทั้งหลายมิได้ช่วยประชาชนของตนให้พ้นจากมือของเราฉันใด พระเจ้าของเฮเซคียาห์ก็จะไม่ช่วยประชาชนของตนให้พ้นจากมือของเราฉันนั้น □ 18 และเขาทั้งหลายก็ตะโกนความนี้ด้วยเสียงอันดังเป็นภาษาฮีบรูให้ชาวเยรูซาเล็มผู้อยู่บนกำแพงฟัง เพื่อให้เขาตกใจและหวาดหวั่น ไหว จะได้ยึดเอาเมืองนั้น 19 เขาได้พูดถึงพระเจ้าแห่งเยรูซาเล็มอย่างกับที่เขาพูดถึงพระแห่งชนชาติทั้งหลายของแผ่นดินโลก ซึ่งเป็นผลงานของมือมนุษย์ 20 แล้ววกษัตริย์เฮเซคียาห์และผู้พยากรณ์อิสยาห์บุตรชายอามอสได้อธิษฐานเพราะเรื่องนี้และร้องทูลต่อสวรรค์ 21 และพระเยโฮวาห์ทรงใช้ทูตสวรรค์องค์หนึ่ง ซึ่งได้ตัดทแกล้วทหารทั้งปวงและผู้บังคับกองและนายทหารในค่ายของวกษัตริย์แห่งอัสซีเรียออกเสีย เพราะฉะนั้นพระองค์จึงเสด็จกลับไปยังแผ่นดินของพระองค์ด้วยความอับอายขายพระพักตร์ และเมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในนิเวศแห่งพระของพระองค์ คนเหล่านั้นที่ออกมาจากบันเอาของพระองค์เองได้ฆ่าพระองค์ด้วย

ดาบเสียที่นั่น 22 ดังนั้นพระเยโฮวาห์จึงทรงช่วยเฮเซคียาห์ และชาวเยรูซาเล็มให้พ้นจากพระหัตถ์ของเซนนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย และจากมือของศัตรูทั้งสิ้นของพระองค์ และพระองค์ทรงนำเขาทั้งหลายอยู่ทุกด้าน 23 และคนเป็นอันมากนำของถวายพระเยโฮวาห์มายังกรุงเยรูซาเล็ม และของกำนัลต่างๆมาถวายเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ พระองค์จึงทรงเป็นที่ยกย่องในสายตาของทั้งปวง ตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นมา

### เฮเซคียาห์ทรงประชวรและทรงกลับฟื้นมาใหม่ (2 พกษ 20:1-11)

24 ครั้งนั้นเฮเซคียาห์ทรงประชวรใกล้จะสิ้นพระชนม์ และพระองค์ทูลอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ทรงตอบ และประทานหมายสำคัญอย่างหนึ่งให้แก่เฮเซคียาห์ 25 แต่เฮเซคียาห์มิได้สนองพระคุณนั้น เพราะพระทัยของพระองค์ผยองขึ้น เพราะฉะนั้นพระพิโรธจึงมาเหนือพระองค์ยูดาห์และเยรูซาเล็ม 26 แต่เฮเซคียาห์ทรงอ่อนน้อม ถ่อมพระทัยที่กำเริบนั้นลง ทั้งพระองค์และชาวเยรูซาเล็ม พระพิโรธของพระเยโฮวาห์จึงมิได้มาเหนือเขาทั้งหลายในรัชกาลเฮเซคียาห์ 27 เฮเซคียาห์ทรงมีราชทรัพย์และเกียรติใหญ่ยิ่ง และพระองค์ทรงสร้างคลังไว้สำหรับพระองค์ เพื่อเก็บเงิน ทองคำ และเพชรพลอยต่างๆ เครื่องเทศ โล่ และสำหรับทรัพย์สินที่มีค่าทุกชนิด 28 ทั้งฉางสำหรับข้าว น้ำมัน และน้ำมัน ที่ผลิตมา และโรงเก็บสัตว์เลี้ยงทุกชนิดและคอกแกะ 29 พระองค์ทรงจัดหัวเมืองเพื่อพระองค์ด้วย ทั้งฝูงแพะแกะและฝูงวัวเป็นอันมาก เพราะพระเจ้าทรงประทานทรัพย์สินให้พระองค์มากยิ่งขึ้น 30 เฮเซคียาห์องค์นี้เองทรงปิดทางน้ำออกตอนบนของน้ำพุกิโฮนเสีย แล้วนำไปให้ไหลลงไปทาง



ทิศตะวันตกของนครดาวิด และเฮเซคียาห์ทรงจำเริญในพระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์<sup>31</sup> อย่างไรก็ตามในเรื่องทูตที่เจ้านายเมืองบาบิโลนใช้ให้มาถามถึงการมหัสจรรย์ซึ่งได้เกิดขึ้นในแผ่นดิน พระเจ้าก็ทรงปล่อยพระองค์ตามอำเภอใจ เพื่อจะทดลองพระองค์ และเพื่อจะทราบพระดำริทั้งสิ้นในพระทัยของพระองค์<sup>32</sup> ฝ่ายพระราชกิจนอกนั้นของเฮเซคียาห์ และความดีของพระองค์ ดูเถิด มีบันทึกไว้ในนิมิตของอิสยาห์ผู้พยากรณ์บุตรชายอามอส และในหนังสือของกษัตริย์แห่งยูดาห์และอิสราเอล

### การสิ้นพระชนม์ของเฮเซคียาห์ (2 พกษ 20:20-21)

<sup>33</sup> และ เฮ เซ คี ยาห์ ล่วง หลับ ไป อยู่ กับ บรรพบุรุษ ของ พระองค์ และ เขา ฝัง พระศพ ไว้ ใน อุโมงค์ สำคัญ ที่ สุด ของ โอรส ของ ดาวิด และ บรรดา คน ยูดาห์ และ ชาว เยรูซาเล็ม ทังปวง ได้ ถวาย เกียรติ เมื่อ พระองค์ สิ้น พระชนม์ และ มนัสเสห์ โอรส ของ พระองค์ ได้ ครอบครอง แทน พระองค์

## 33

### มนัสเสห์ผู้ชั่วร้ายครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พกษ 21:2-9)

<sup>1</sup> เมื่อมนัสเสห์เริ่มครอบครองมีพระชนมายุสิบสองพรรษา และ พระองค์ทรง ครอบ ครอง ใน เยรูซาเล็ม ห้า สิบ ห้า ปี <sup>2</sup> พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามการกระทำที่นาสะอิดสะเอียนของประชาชาติ ซึ่ง พระ เย โฮ วาห์ ทรง ชับ ไล่ ไป เสีย ให้ พัน หน้า ประชาชน อิสราเอล <sup>3</sup> เพราะพระองค์ทรงสร้างปุษนียสถานสูงขึ้นไปใหม่ ซึ่งเฮเซคียาห์พระราชบิดาของพระองค์ได้ทรงพังลงนั้น และทรงสร้างแท่นบูชาแด่พระบาอัล และทรงทำบรรดาเสา

รูปเคารพ และนมัสการบริวารทั้งสิ้นของฟาसारธค์ และปรนนิบัติพระเหล่านั้น 4 และพระองค์ทรงสร้างแท่นบูชาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสว่า □นามของเราจะอยู่ในเยรูซาเล็มเป็นนิตย์□ 5 และพระองค์ได้ทรงสร้างแท่นบูชาสำหรับบรรดาบริวารแห่งฟาसारธค์ในลานทั้งสองแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ 6 และพระองค์ได้ทรงถวายโอรสของพระองค์ให้ลุยไฟในหุบเขาบุตรชายของฮินโนม ถูถูกษยาม ใช้เวทมนตร์ ใช้ไสยศาสตร์ ติดต่อกับคนทรง และพอมดหมอผี พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายเป็นอันมากในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็นการช่วยให้พระองค์ทรงกริ้วโกรธ 7 และรูปเคารพสลัก ซึ่งคือรูปเคารพที่พระองค์ทรงสร้างนั้น พระองค์ทรงตั้งไว้ในพระนิเวศของพระเจ้า ซึ่งพระเจ้าตรัสกับดาวิดและซาโลมอน โอรสของดาวิดว่า □ในนิเวศนี้และในเยรูซาเล็ม ซึ่งเราได้เลือกออกจากตระกูลทั้งสิ้นของอิสราเอล เราจะบรรจุนามของเราไว้เป็นนิตย์ 8 และเราจะไม่ให้เท้าของอิสราเอลพเนจรออกไปจากแผ่นดิน ซึ่งเราได้กำหนดให้บรรพบุรุษของเจ้าอีกเลย ถ้าเขาเพียงแต่จะระมัดระวังกระทำทุกอย่างซึ่งเราได้บัญชาเขาไว้ คือราชบัญญัติ กฎเกณฑ์ และกฎทั้งสิ้นซึ่งได้ให้ไว้โดยทางโมเสส□ 9 มนัสเสห์ทรงชักจูงยูดาห์และชาวเยรูซาเล็มให้หลง เขาจึงได้กระทำความชั่วร้ายยิ่งกว่าบรรดาประชาชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงทำลายให้พินาศ ประชาชนอิสราเอลนั้น 10 พระเยโฮวาห์ตรัสกับมนัสเสห์และประชาชนของพระองค์ แต่เขาทั้งหลายไม่ฟัง

**มนัสเสห์เป็นเชลยแล้วกลับคืนมา**

11 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรงให้ผู้บังคับกองทหารของกษัตริย์แห่งอัสซีเรียมาต่อสู้อาณาทั้งหลาย ได้จับมนัสเสห์

ท่ามกลาง พง หนาม และ จองจำ ด้วย ตรวน และ นำ พระองค์ มายังบาบิโลน <sup>12</sup> และเมื่อพระองค์ทรงทุกข์ยาก พระองค์ ทรง วิงวอน ขอ พระ กรุณา ต่อ พระ เย โส วาห์ พระเจ้า ของ พระองค์ และถ่อมพระทัยลงอย่างมากต่อพระพักตร์พระเจ้า ของ บรรพบุรุษของ พระองค์ <sup>13</sup> พระองค์ทรง อธิษฐาน ต่อ พระเจ้า และพระเจ้าทรงรับคำวิงวอนของพระองค์ และทรง ฟังคำอ้อนวอนของพระองค์ และนำพระองค์กลับมายังกรุง เยรูซาเล็ม ในราชอาณาจักรของพระองค์อีก แล้วมนัสเสห์ ทรง ทราบ ว่า พระ เย โส วาห์ ทรง เป็น พระเจ้า <sup>14</sup> ภาย หลัง พระองค์ทรง สร้าง กำแพง ชั้น นอก ให้นครดาวิดทาง ตะวัน ตกของศิโยนในหุบเขา ไปจนถึงทางเข้าประตูปลา แล้ววาง รอบ ตำบล โอเฟล และก่อขึ้น ให้สูง มาก และพระองค์ทรง ตั้ง ผู้บังคับบัญชากองทัพ ให้อยู่ใน ห้ว เมือง มีป้อม ในยูดาห์ ทั้งสิ้น <sup>15</sup> และพระองค์ทรงเอาพระต่างด้าวและรูปเคารพไป เสียจากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และแทนบูชาทั้งสิ้นซึ่ง พระองค์ได้ทรง สร้าง ไว้บนภูเขาแห่งพระนิเวศของพระเย โฮวาห์ และในเยรูซาเล็ม และพระองค์ทรงทิ้งออกไปนอก เมือง <sup>16</sup> และพระองค์ทรงซ่อม แทนบูชาของพระเยโฮวาห์ และทรงถวายเครื่องสัตวบูชาเป็นเครื่องสันติบูชาและเครื่อง โมทนาพระคุณบนแท่นนั้น และพระองค์ทรงบัญชาให้ยูดาห์ ปราบปรามพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล <sup>17</sup> ถึงกระนั้นก็ ดีประชาชนก็ยังถวายสัตวบูชาที่ปูชนียสถานสูง แต่ถวายต่อ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาเท่านั้น <sup>18</sup> ส่วนพระราชกิจนอก นั้น ของมนัสเสห์ และคำอธิษฐานของพระองค์ต่อพระเจ้า และถ้อยคำของผู้ทำนาย ผู้ทูลพระองค์ในพระนามของพระ เยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ดุเถิด มีบันทึกไว้ในหนังสือ ของกษัตริย์แห่งอิสราเอล <sup>19</sup> และคำอธิษฐานของพระองค์ และเรื่องที่พระเจ้าทรงรับคำวิงวอนของพระองค์ บาบทั้งสิ้น

ของพระองค์ และการละเมิดของพระองค์ทั้งสิ้น และสถานที่ซึ่งพระองค์ทรงสร้างปูชนียสถานสูง และตั้งบรรดาเสารูปเคารพและรูปเคารพสลัก ก่อนที่พระองค์ทรงถ่อมพระองค์ลงนั้น ดูเถิด เขาบันทึกไว้ในหนังสือประวัติที่ผู้ทำนายแต่ง 20 มนัสเสห์จึงทรงล่องกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังพระศพไว้ในพระราชวังของพระองค์ และอาโมนโอรสของพระองค์ได้ครอบครองแทนพระองค์

### อาโมนครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พกษ 21:18-22)

21 เมื่ออาโมนเริ่มครอบครองมีพระชนมายุยี่สิบสองพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสองปี 22 พระองค์ทรงกระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ อย่างมนัสเสห์ราชาบิดาของพระองค์ทรงกระทำนั้น อาโมนถวายสัตว์บูชาแก่รูปเคารพสลักทั้งสิ้น ซึ่งมนัสเสห์ราชาบิดาของพระองค์ได้ทรงสร้างขึ้น และทรงปรนนิบัติรูปเคารพนั้น 23 และพระองค์มิได้ถ่อมพระองค์ลงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ อย่างมนัสเสห์ราชาบิดาของพระองค์ได้ถ่อมพระองค์ลงนั้น แต่อาโมนองคนี้ได้ละเมิดยิ่งขึ้น

### การสิ้นพระชนม์ของอาโมน (2 พกษ 21:23-26)

24 แล้วข้าราชการของพระองค์ก็ร่วมกันคิดกบฏต่อพระองค์ และได้ฆ่าพระองค์เสียในพระราชวังของพระองค์ 25 แต่ประชาชนแห่งแผ่นดินได้ประหารบรรดาคนเหล่านั้นที่คิดกบฏต่อกษัตริย์อาโมน และประชาชนแห่งแผ่นดินได้แต่งตั้งให้โยสิยาห์โอรสของพระองค์ครอบครองแทนพระองค์

## 34

### โยสิยาห์ครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พกษ 22:1-23:30)

1 เมื่อ โยสิยาห์ เริ่ม ครอบครอง มี พระชนมายุ แปด พรรษา และ พระองค์ ทรง ครอบครอง ใน เยรูซาเล็ม สามสิบ เอ็ด ปี 2 พระองค์ ทรง กระทำ สิ่ง ที่ ถูก ต้อง ใน สาย พระเนตร ของ พระเยโฮวาห์ และ ดำเนิน ใน มรรคา ของ ดาวิด บรรพบุรุษ ของ พระองค์ และ พระองค์ มิ ได้ ทรง เอน เอียง ไป ทาง ขวา มือ หรือ ทาง ซ้าย 3 เพราะ ในปี ที่ แปด แห่ง รัชกาล ของ พระองค์ เมื่อ พระองค์ ยัง ทรง พระเยาว์ อยู่ พระองค์ ทรง เริ่ม แสวงหา พระเจ้า ของ ดาวิด บรรพบุรุษ ของ พระองค์ และ ในปี ที่ สิบสอง พระองค์ ทรง เริ่ม กวาดล้าง ยูดาห์ และ เยรูซาเล็ม ด้วย การ กำจัด ปุชนิยสถาน สูง ทั้ง บรรดา เสารูป เคารพ และ รูป เคารพ แกะสลัก และ รูป เคารพ หล่อ 4 และ เขา พัง แท่น บูชา พระบาอัล ลง ต่อ พระพิภพ ของ พระองค์ และ พระองค์ ทรง โคน บรรดา รูป เคารพ ซึ่ง ตั้ง อยู่ บน นั้น ลง และ พระองค์ ทรง ทบ บรรดา เสารูป เคารพ และ รูป เคารพ แกะสลัก กับ รูป เคารพ หล่อ เป็น ชิ้นๆ และ ทรง กระทำ ให้ เป็น ผง โรย บน หลุม ศพ ของ บรรดา คน ที่ ถวาย สัตวบูชา แก่ พระเหล่านั้น 5 และ พระองค์ ทรง เผา กระดูก ของ บุโรหิต บน แท่น พระเหล่านั้น และ ทรง กวาด ยูดาห์ และ เยรูซาเล็ม 6 และ พระองค์ ทรง กระทำ เช่น กัน ใน หัวเมือง ของ มนัสเสห์ เอฟราอิม และ สิเมโอน และ ไป ถึง นัฟทาลี ใน ที่ ปรั กหัก พัง ซึ่ง อยู่ โดย รอบ 7 เมื่อ พระองค์ ทรง ทำลาย แท่น บูชา และ บรรดา เสารูป เคารพ และ ทรง ทบ รูป เคารพ สลัก ให้ เป็น ผง และ ทรง โคน บรรดา รูป เคารพ ทั้ง สิ้น ลง ทั่ว แผ่น ดิน อิสราเอล แล้ว พระองค์ เสด็จ กลับ เยรูซาเล็ม

### การซ่อมแซมพระวิหาร (2 พกษ 22:3-7)

8 ในปี ที่ สิบ แปด แห่ง รัชกาล ของ พระองค์ เมื่อ พระองค์ ทรง กวาดล้าง แผ่น ดิน และ พระนิเวศ แล้ว พระองค์ ทรง ใช้ ชาว ฟาน บุตร ชาย อาชาลียาห์ และ มาอาเสอาห์ ผู้ว่าราชการ

นคร และโยอาหับบุตรชายโยอาฮาสเจ้ากรมสารบรรณ ให้ซ่อมแซมพระนิเวศของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์<sup>9</sup> เมื่อเขาทั้งหลายมาหาฮิลคียาห์มหาปุโรหิตแล้ว เขาได้มอบเงินซึ่งคนทั้งหลายนำมายังพระนิเวศของพระเจ้า ซึ่งคนเลวีผู้เฝ้าธรณีประตูได้เก็บจากมนัสเสห์และเอฟราอิม และจากบรรดาคนที่เหลือของอิสราเอล และจากยูดาห์กับเบนยามินทั้งสิ้น แล้วพวกเขากลับไปยังเยรูซาเล็ม<sup>10</sup> เขาทั้งหลายมอบให้แก่คนทำงานผู้ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และมอบให้แก่คนทำงานผู้ทำงานอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เพื่อการซ่อมแซมพระนิเวศให้มั่นคง<sup>11</sup> เขาทั้งหลายมอบให้แก่ช่างไม้และช่างก่อสร้างเพื่อจะซื้อหินสลักและไม้กระดาน เพื่อประกับและเป็นคานสำหรับอาคาร ซึ่งกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้ปล่อยให้ทรุดโทรมพังทลายไป<sup>12</sup> และคนทั้งหลายก็ทำงานอย่างสัตย์ซื่อ ผู้คุมงานมียาหาทและโอบาดีห์คนเลวีลูกหลานของเมเรารี และเศคาริยาห์กับเมซูลัมลูกหลานของคนโคฮาทเป็นผู้ดูแล คนเลวีทุกคนที่ชำนาญเครื่องดนตรี<sup>13</sup> เป็นผู้ดูแลคนหีบหาม และบรรดาคนที่ทำงานปรนนิบัติทุกอย่าง คนเลวีบางคนเป็นอาลักษณ์เป็นเจ้าหน้าที่และเป็นนายประตู

ฮิลคียาห์ได้พบพระราชบัญญัติของโมเสส (2 พกษ 22:8)

<sup>14</sup> ขณะที่เขาทั้งหลายนำเงินที่ได้ถวายในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ออกมา ฮิลคียาห์ปุโรหิตได้พบหนังสือพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์ซึ่งทรงประทานทางโมเสส<sup>15</sup> และฮิลคียาห์พูดกับซาฟานราชเลขาว่า ข้าพเจ้าได้พบหนังสือพระราชบัญญัติในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์<sup>16</sup> และฮิลคียาห์ก็มอบหนังสือนั้นให้ซาฟาน<sup>16</sup> และซาฟานได้นำหนังสือ

ไปถวายกษัตริย์ และต่อไปก็ทูลรายงานกษัตริย์ว่า □ สิ่ง  
ทั้งปวงที่พระองค์ทรงมอบหมายแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ให้  
กระทำนั้น เขากำลังกระทำอยู่แล้ว □ 17 เขารวบรวมเงินซึ่ง  
พบในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และได้มอบไว้ในมือของ  
ผู้ดูแลและคนงาน

### การอ่านพระราชบัญญัติได้นำการกลับใจยิ่งใหญ่มา (2 พกษ 22:9-13)

18 แล้วซาฟานราชเลขาทูลกษัตริย์ว่า □ ฮิลคียาห์ปุโรหิต  
ได้มอบหนังสือแก่ข้าพระองค์มานึ่ง □ แล้วซาฟานก็อ่าน  
ถวายต่อพระพักตร์กษัตริย์ 19 และอยู่มาเมื่อ กษัตริย์ทรง  
สดับถ้อยคำของพระราชบัญญัตินั้น พระองค์ทรงนึกฉลอง  
พระองค์ 20 และกษัตริย์ทรงบัญชาแก่ฮิลคียาห์ อาหิเศบบุตร  
ชายซาฟาน อับโดเนบุตรชายมีคาห์ ซาฟานราชเลขา และอา  
สายาห์ผู้รับใช้ของกษัตริย์ ตรัสว่า 21 □ จงไปทูลถามพระเยโฮ  
วาห์ให้แก่เรา และให้แก่บรรดาผู้ที่เหลืออยู่ในอิสราเอลและ  
ในยูดาห์ เกี่ยวกับถ้อยคำในหนังสือซึ่ง ได้พบนั้น เพราะว่า  
พระพิโรธของพระเยโฮวาห์ซึ่งเทลงเหนือเรานั้นใหญ่ยิ่งนัก  
เพราะว่าบรรพบุรุษของเราไม่ได้รักษาพระวจาณะของพระเย  
โฮวาห์ ตามซึ่งเขียนไว้ในหนังสือนี้ทุกประการ □

### คำพยากรณ์ของนางฮุลดาค (2 พกษ 22:14-20)

22 ฮิลคียาห์และคนเหล่านั้นซึ่งกษัตริย์ทรงใช้ไปจึงไปยังฮุ  
ลดาคหญิงผู้พยากรณ์ภรรยาของซัลลูม บุตรชายทิกวาห์ บุ  
ตรชายหัสราห์ผู้ดูแลฉลองพระองค์ (นางอยู่ในเยรูซาเล็มที่  
แขวงสอง □ และพูดกับนางถึงเรื่องนั้น 23 และนางพูดกับเขา  
ว่า □ พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า จงบอก  
ชายผู้ซึ่งใช้พวกเจ้าให้มาหาเราว่า 24 □ พระเยโฮวาห์ตรัสตั้ง

นี่ว่า ดูเถิด เราจะนำเหตุชั่วร้ายมาเหนือสถานที่นี้ และเหนือชาวเมืองนี้ คือคำสาปทั้งสิ้นที่บันทึกไว้ในหนังสือซึ่งได้อ่านถวายต่อพระพักตร์กษัตริย์แห่งยูดาห์นั้น <sup>25</sup> เพราะว่าเขาทั้งหลายได้ทอดทิ้งเรา และได้เผาเครื่องหอมถวายพระอื่น เพื่อเขาจะกระทำให้เราโกรธด้วยการงานทั้งสิ้นแห่งมือของเขา เพราะฉะนั้นความพิโรธของเราจะเทลงเหนือสถานที่นี้และจะดับไม่ได้ <sup>26</sup> แต่กษัตริย์ของยูดาห์ผู้ใช้เจ้าให้มาทูลพระเยโฮวาห์นั้น เจ้าจงทูลท่านดังนี้ว่า  พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า เรื่องถ้อยคำซึ่งเจ้าได้ยินนั้น <sup>27</sup> เพราะจิตใจของเจ้าอ่อนโยน และเจ้าได้ถ่อมตัวลงต่อพระพักตร์พระเจ้า เมื่อเจ้าได้ยินถ้อยคำที่ปรักปรำสถานที่นี้ และชาวเมืองนี้ เจ้าได้ถ่อมตัวลงต่อหน้าเรา และเจ้าได้ฉีกเสื้อผ้าของเจ้าและร้องไห้ต่อหน้าเรา พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราได้ฟังเจ้าด้วย <sup>28</sup> ดูเถิด เราจะรวบรวมเจ้าไปอยู่กับบรรพบุรุษของเจ้า และเขาจะรวบรวมเจ้าไปสู่ที่ฝังศพอย่างสันติ และตาของเจ้าจะไม่เห็นบรรดาเหตุชั่วร้ายซึ่งเราจะนำมาเหนือสถานที่นี้และชาวเมืองนี้  และเขาทั้งหลายนำพระวอนะกลับมายังกษัตริย์

### การอ่านพระราชบัญญัติให้ประชาชนทั้งปวงฟัง (2 พกษ 23:1-2)

<sup>29</sup> แล้วกษัตริย์รับสั่งให้รวบรวมบรรดาผู้ใหญ่ของยูดาห์และเยรูซาเล็ม <sup>30</sup> และกษัตริย์เสด็จขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ พร้อมกับคนทั้งปวงของยูดาห์และชาวเยรูซาเล็มกับปุโรหิตและคนเลวี คนทั้งปวงทั้งใหญ่และเล็ก และพระองค์ทรงอ่านถ้อยคำทั้งสิ้น ในหนังสือพันธสัญญาซึ่งได้พบในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ให้เขาฟัง



### กษัตริย์และประชาชนทำพันธสัญญากับพระเจ้า (2 พกษ 23:3)

<sup>31</sup> และกษัตริย์ประทับยืนอยู่ในพระที่ของพระองค์ และกระทำพันธสัญญาต่อ พระพักตร์พระเยโฮวาห์ ที่จะทรงดำเนินตามพระเยโฮวาห์ และรักษาพระบัญญัติ พระโอวาท และกฎเกณฑ์ของพระองค์ด้วยสุดพระจิตสุดพระทัย ที่จะทรงประกอบกิจตาม ถ้อยคำของพันธสัญญา ซึ่งบันทึกไว้ในหนังสือม้วนนี้ <sup>32</sup> แล้วพระองค์ทรงรับสั่งบรรดาผู้ที่อยู่ในเยรูซาเล็ม และในเบนยามิน ให้เข้า ส่วน ในพันธสัญญานั้น และชาวเยรูซาเล็มก็กระทำตามพันธสัญญาของพระเจ้า พระเจ้าของบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย <sup>33</sup> และโยสิยาห์ได้เอาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนทั้งปวงออกไปเสียจากดินแดนทั้งสิ้น ซึ่งเป็นของประชาชนอิสราเอล และทรงกระทำให้บรรดาผู้ที่อยู่ในอิสราเอลปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาทั้งหลาย เขาทั้งหลายก็มิได้พรากไปจากการติดตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของบรรพบุรุษของเขาทั้งหลายตลอดรัชสมัยของพระองค์

## 35

### การถือเทศกาลปัสกา (2 พกษ 23:21-23)

<sup>1</sup> ยิ่งกว่านั้นโยสิยาห์ทรงถือเทศกาลปัสกาถวายแด่พระเยโฮวาห์ในกรุงเยรูซาเล็ม เขาฆ่าแกะปัสกาในวันที่สิบสี่ของเดือนต้น <sup>2</sup> พระองค์ทรงแต่งตั้งบรูโรหิตให้ประจำหน้าที่ และทรงสนับสนุนเขาในการปรนนิบัติของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ <sup>3</sup> และพระองค์ตรัสกับคนเลวี ผู้บริสุทธิ์เฉพาะพระเยโฮวาห์ ผู้สอนอิสราเอลทั้งปวงว่า □จงวางหีบบริสุทธิ์ไว้ในพระนิเวศ ซึ่งซาโลมอนโอรสของดาวิดกษัตริย์ของอิสราเอล

ทรงสร้างไว้ เจ้าทั้งหลายไม่ต้องใส่บาหมไปอีก บัดนี้จงปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า และอิสราเอลประชาชนของพระองค์<sup>4</sup> จงเตรียมตัวของเจ้าตามเรือนบรรพบุรุษของเจ้าเป็นกองๆ ตามบันทึกพระราชดำรัสชี้แจงของดาวิดกษัตริย์แห่งอิสราเอล และตามบันทึกพระราชดำรัสชี้แจงของซาโลมอน โอรสของพระองค์<sup>5</sup> และยืนประจำอยู่ในสถานบริสุทธิ ตามพวกต่างๆตามครอบครัวของบรรพบุรุษที่เป็นพี่น้องของท่าน ผู้เป็นประชาชน และตามส่วนแบ่งของแต่ละครอบครัวของคนเลวี<sup>6</sup> และฆ่าแกะปีสกา และฆ่าแกะตัวให้บริสุทธิ และเตรียมไว้ให้พี่น้องของเจ้า เพื่อให้เขากระทำตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์ทางโมเสสนั้น<sup>7</sup> แล้วโยสิยาห์ได้ทรงบริจาคแก่ประชาชนเป็นเครื่องปีสกานูชาสำหรับคนทั้งปวงที่อยู่ทีนั้น เป็นลูกแกะและลูกแพะจากฝูงแกะแกะจำนวนสามหมื่นตัว และวัวผู้สามพันตัว สัตว์เหล่านั้นได้มาจากทรัพย์สินของกษัตริย์<sup>8</sup> และเจ้านายของพระองค์บริจาคด้วยความเต็มใจแก่ประชาชน แก่ปุโรหิต และแก่คนเลวี ฮิลคียาห์เศคาริยาห์และเยฮีเอล เจ้าหน้าที่ชั้นหัวหน้าของพระนิเวศแห่งพระเจ้า ได้มอบลูกแกะและลูกแพะสองพันหกร้อยตัวกับวัวผู้สามร้อยตัวแก่ปุโรหิตเป็นเครื่องปีสกานูชา<sup>9</sup> กับโคนานิยาห์ และเซไมอาห์ กับเนธันเอล พวกน้องชายของเขา และฮาซาบิยาห์ และเยฮีเอล กับโยซาบาด หัวหน้าของคนเลวี ได้ให้ลูกแกะและลูกแพะห้าพันตัวกับวัวผู้ห้าร้อยตัวแก่คนเลวีเป็นเครื่องปีสกานูชา<sup>10</sup> เมื่อเตรียมการเรียบร้อยแล้วบรรดาปุโรหิตก็ยืนประจำที่ของตน และคนเลวีก็อยู่ตามกองของตน ตามพระบัญชาของกษัตริย์<sup>11</sup> แล้วเขาก็ฆ่าแกะปีสกา แล้ววัวผู้ก็เอาเลือดซึ่งรับมาจากมือเขาประพรม ส่วนคนเลวีถลกหนังสัตว์นั้น<sup>12</sup> แล้วเขาก็แยกส่วนที่เป็นเครื่องเผาบูชาไว้ต่างหากเพื่อแจกจ่ายได้ตามพวกต่างๆ ผู้เป็นประชาชน

ที่แบ่งเป็นแต่ละครอบครัว ให้ถวายแด่พระเยโฮวาห์ ดังที่บันทึกไว้ในหนังสือของโมเสส และเขาก็กระทำกับวัวผู้ทำนองเดียวกัน <sup>13</sup> และเขาก็ปิ้งแกะปัสกาด้วยไฟตามกฎ และเขาทั้งหลายต้มเครื่องบูชาบริสุทธิอื่นๆ ในหม้อ ในหม้อขนาดใหญ่ และในกระทะ และนำไปให้ประชาชนทั้งปวงโดยเร็ว <sup>14</sup> ภายหลังเขาทั้งหลายจึงเตรียมสำหรับตนเองและสำหรับปุโรหิต เพราะว่าบุโรหิตลูกหลานของอาโรนติดธุระในการถวายเครื่องเผาบูชาและส่วนไขมันจนกลางคืน คนเลวีจึงเตรียมเพื่อตนเองและเพื่อบุโรหิตลูกหลานของอาโรน <sup>15</sup> บรรดานักร้องซึ่งเป็นลูกหลานของอาสาฟอยู่ประจำที่ของตนตามบัญชาของดาวิด อาสาฟ และเฮมาน กับเยดูธุนผู้ทำนายของกษัตริย์ และคนเฝ้าประตูก็อยู่ประจำทุกประตู เขาไม่จำเป็นละงานหน้าที่ของเขา เพราะคนเลวีพี่น้องของเขาได้เตรียมไว้ให้เขา <sup>16</sup> เขาจึงเตรียมการปรนนิบัติทั้งสิ้นแด่พระเยโฮวาห์ในวันเดิวนั้นเอง เพื่อจะถือเทศกาลปัสกา และถวายเครื่องเผาบูชาบนแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ ตามพระบัญชาของกษัตริย์โยสิยาห์ <sup>17</sup> และประชาชนอิสราเอลผู้อยู่ที่นั่นได้ถือเทศกาลปัสกาเวลานั้น และเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อเจ็ดวัน <sup>18</sup> ตั้งแต่สมัยของซามูเอลผู้พยากรณ์ ไม่มีเทศกาลปัสกาเหมือนอย่างนี้ได้ถือกันมาในอิสราเอล ไม่มีกษัตริย์แห่งอิสราเอลสักองค์หนึ่งถือเทศกาลปัสกาอย่างที่ยอสิยาห์ได้ทรงถือนี้ และบรรดาบุโรหิตกับคนเลวี และยูดาห์กับอิสราเอลทั้งปวงซึ่งอยู่พร้อมกัน ทั้งชาวเยรูซาเล็ม <sup>19</sup> เขาถือเทศกาลปัสกาในปีที่สิบแปดแห่งรัชกาลโยสิยาห์

### การสิ้นพระชนม์ของโยสิยาห์ (2 พกษ 23:28-30)

<sup>20</sup> หลังจากสิ่งทั้งปวงเหล่านี้เมื่อโยสิยาห์ได้เตรียมพระวิหารไว้ เนโคกษัตริย์แห่งอียิปต์ได้เสด็จขึ้นไปสู้รบที่คาร

คะมิซที่แม่น้ำยูเฟรติส และโยสิยาห์เสด็จออกไปสู้รบกับ  
 พระองค์<sup>21</sup> แต่พระองค์รับสั่งให้ทูตไปทูลโยสิยาห์ว่า □  
 กษัตริย์แห่งยูดาห์เอ๋ย เรามีเรื่องอะไรเกี่ยวข้องกับท่าน วัน  
 นี้เราได้มาต่อสู้ท่านแต่ต่อสู้กับวงศ์วานซึ่งเราทำสงคราม  
 ด้วย เพราะพระเจ้าทรงบัญชาเราให้เร่งรีบ ขออย่ายังการ  
 ขัดขวางพระเจ้าผู้ทรงสถิตกับเรา เกรงว่าพระองค์จะทรง  
 ทำลายท่านเสีย□<sup>22</sup> ถึงกระนั้นก็ดีโยสิยาห์มิได้เห็นพระ  
 พักตร์ไปจากพระองค์แต่ทรงปลอมพระองค์เพื่อจะสู้รบกับ  
 พระองค์ มิได้ฟังพระดำรัสของเนโคที่ออกจากพระโอรชฐ์  
 ของพระเจ้า แต่เข้ารบ ณ ที่หุบเขาเมกิดโด<sup>23</sup> และนัก  
 ธนูได้ถึงกษัตริย์โยสิยาห์ และกษัตริย์ตีสกับข้าราชการ  
 ของพระองค์ว่า □จงพาเราไปเสียเถอะ เพราะเราถูกบาด  
 เจ็บสาหัสแล้ว□<sup>24</sup> ข้าราชการของพระองค์จึงนำพระองค์  
 ออกจากรถรบ และให้พระองค์ประทับในรถรบคันที่สอง  
 ของพระองค์ และนำพระองค์มาเยรูซาเล็ม และพระองค์ก็  
 สิ้นพระชนม์ และเขาฝังไว้ในอุโมงค์แห่งบรรพบุรุษของ  
 พระองค์ ยูดาห์และเยรูซาเล็มทั้งปวงได้ไว้ทุกข์ให้โยสิยาห์<sup>25</sup>  
<sup>25</sup> เยเรมีย์กล่าวคำคร่ำครวญถวายโยสิยาห์ด้วย และบรรดานั  
 กร้องชายและนักร้องหญิงทั้งปวงกล่าวถึงโยสิยาห์ในคำ  
 คร่ำครวญของเขาจนทุกวันนี้ เขาทั้งหลายกระทำเรื่องนี้ให้  
 เป็นกฎในอิสราเอล ดูเถิด มีบันทึกไว้ในหนังสือคร่ำครวญ<sup>26</sup>  
<sup>26</sup> ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยสิยาห์ และความดีของ  
 พระองค์ ตามที่บันทึกไว้ในพระราชบัญญัติของพระเยโฮ  
 วาห์<sup>27</sup> และพระราชกิจของพระองค์ ตั้งแต่ต้นจนปลาย ดู  
 เถิด มีบันทึกไว้ในหนังสือของกษัตริย์แห่งอิสราเอลและยู  
 ดาห์

## 36

เยโฮอาหาสครอบครอง แต่ถูกถอดออกจากราชสมบัติ  
(2 พกษ 23:30-33)

<sup>1</sup> ประชาชนแห่งแผ่นดินได้ตั้งเยโฮอาหาสโอรสของโยสิยาห์ และให้พระองค์เป็นกษัตริย์แทนราชบิดาของพระองค์ในเยรูซาเล็ม <sup>2</sup> เมื่อเยโฮอาหาสเริ่มครอบครองมีพระชนมายุยี่สิบสามพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสามเดือน <sup>3</sup> แล้วกษัตริย์แห่งอียิปต์ทรงถอดพระองค์ในเยรูซาเล็ม และกำหนดให้แผ่นดินนั้นถวายบรรณาการเป็นเงินหนึ่งร้อยตะลันต์ และทองคำหนึ่งตะลันต์ <sup>4</sup> และกษัตริย์แห่งอียิปต์ตั้งให้เอลียาคิมพระอนุชาของพระองค์เป็นกษัตริย์เหนือยูดาห์และเยรูซาเล็ม และทรงเปลี่ยนพระนามของพระองค์ใหม่ว่า เยโฮยาคิม แต่เนโคทรงจับเยโฮอาหาสพระเชษฐานำไปยังอียิปต์ <sup>5</sup> เมื่อเยโฮยาคิมเริ่มครองราชย์นั้นทรงมีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา และพระองค์ทรงครองราชย์ในเยรูซาเล็มสิบเอ็ดปี พระองค์ทรงกระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ <sup>6</sup> เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนเสด็จขึ้นมาต่อสู้กับพระองค์ และจองจำพระองค์ด้วยตรวนเพื่อพาพระองค์ไปยังบาบิโลน <sup>7</sup> เนบูคัดเนสซาร์ทรงนำเครื่องใช้ส่วนหนึ่งของพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ไปยังบาบิโลน และทรงเก็บไว้ในวิหารของพระองค์ในบาบิโลน

เยโฮยาคิมได้ครอบครองเป็นเวลาสามเดือน (2 พกษ 24:6-10)

<sup>8</sup> ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโฮยาคิม และการอันนำสะอิดสะเอียนซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และเหตุการณ์อื่นๆซึ่งเกี่ยวกับพระองค์ ดูเถิด สิ่งเหล่านี้ก็ถูกบันทึกไว้ในหนังสือ

ของกษัตริย์แห่งอิสราเอลและยูดาห์ และเยโฮยาคินโอรสของพระองค์ได้ครองราชย์แทนพระองค์<sup>9</sup> เมื่อเยโฮยาคินเริ่มครองราชย์นั้นทรงมีพระชนมายุสิบแปดพรรษา และพระองค์ทรงครองราชย์ในเยรูซาเล็มสามเดือนกับสิบวัน พระองค์ทรงกระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์<sup>10</sup> พอถึงสิ้นปีแล้วกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ทรงใช้ให้นำพระองค์มายังบาบิโลน พร้อมกับเครื่องใช้ประเสริฐแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และตั้งให้เศเดคียาห์บิดาของพระองค์เป็นกษัตริย์เหนือยูดาห์และเยรูซาเล็ม

### เศเดคียาห์ครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พกษ 24:17-18)

11 เมื่อเศเดคียาห์เริ่มครอบครองมีพระชนมายุสิบเอ็ดพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสิบเอ็ดปี<sup>12</sup> พระองค์ทรงกระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ พระองค์มิได้ถ่อมพระองค์ลงต่อหน้าเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ ผู้กล่าวจากพระโอษฐ์ของพระเยโฮวาห์<sup>13</sup> พระองค์ทรงกบฏเช่นกันต่อกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ ผู้ซึ่งทรงให้พระองค์ปฎิญาณในพระนามของพระเจ้า พระองค์ทรงแข็งพระศอของพระองค์ ทำพระทัยให้กระด้าง ไม่หันไปหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล<sup>14</sup> ยิ่งกว่านั้นบรรดาปุโรหิตใหญ่และประชาชนก็ทำการละเมิดอย่างยิ่ง โดยการติดตามบรรดาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของประชาชาติ และเขาทั้งหลายกระทำให้พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ทรงชำระให้บริสุทธิ์ในเยรูซาเล็มนั้นเป็นมลทินไป

### คนยูดาห์ถูกกวาดไปเป็นเชลย (2 พกษ 25:1-17)

15 พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา ทรงใช้ให้ทูตของพระองค์มาอย่างไม่หยุดยั้ง เพราะพระองค์ทรงมีพระทัยกรุณาต่อประชาชนของพระองค์และต่อที่ประทับของพระองค์ 16 แต่เขาทั้งหลายเยาะเย้ยทูตของพระเจ้า และดูหมิ่นพระวจนะของพระองค์ และดำผู้พยากรณ์ของพระองค์ จนพระพิโรธของพระเยโฮวาห์พลุ่งขึ้นต่อประชาชนของพระองค์จนแก้ไม่ไหว 17 พระองค์จึงทรงนำกษัตริย์แห่งคนเคลเดียมาต่อสู้อาณาทั้งหลาย ผู้ซึ่งฆ่าชายหนุ่มของเขาด้วยดาบในพระนิเวศอันเป็นสถานบริสุทธิ์ของเขา และไม่มี ความกรุณาแก่ชายหนุ่มหรือหญิงพรหมจารี คนแก่หรือคนชรา พระองค์ทรงมอบทั้งหมดไว้ในมือของเขา 18 และเครื่องใช้ทั้งสิ้นของพระนิเวศของพระเจ้า ทั้งใหญ่และเล็ก และทรัพย์สมบัติแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และทรัพย์สมบัติแห่งกษัตริย์และแห่งเจ้านายของพระองค์ สิ่งทั้งหมดนี้พระองค์ทรงนำมายังบาบิโลน 19 และเขาเผาพระนิเวศของพระเจ้า และพังกำแพงเยรูซาเล็มลง และเอาไฟเผาวังของเมืองนั้นเสียสิ้น และทำลายเครื่องใช้ประเสริฐทั้งปวงในนั้น 20 และบรรดาผู้ที่รอดจากดาบนั้น พระองค์ทรงให้กวาดไปเป็นเชลยยังบาบิโลน และเขาทั้งหลายเป็นผู้รับใช้ของพระองค์และแก่ราชวงศ์ของพระองค์ จนถึงการสถาปนาราชอาณาจักรเปอร์เซีย 21 เพื่อให้สำเร็จตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์ที่ผ่านปากของเยเรมีย์ จนกว่าแผ่นดินจะได้ชื่นชมกับปีสะบาโตของมัน เพราะตราบเท่าที่มันยังว่างเปล่าอยู่ มันก็รักษาสะบาโต เพื่อจะให้ครบตามกำหนดเจ็ดสิบปี

กษัตริย์ไซรัสทรงประกาศให้สร้างพระวิหารของพระเจ้าขึ้นใหม่

22 ในปีแรกแห่งรัชกาลไซรัสกษัตริย์ของเปอร์เซีย เพื่อพระวามะของพระเยโฮวาห์ทางปากของเยเรมีย์จะสำเร็จ พระเยโฮวาห์ทรงรบเร้าจิตใจของไซรัสกษัตริย์ของเปอร์เซีย กษัตริย์จึงทรงมีประกาศตลอดราชอาณาจักรของพระองค์ และบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรลงด้วยว่า 23 □ไซรัสกษัตริย์แห่งเปอร์เซียตรัสตั้งนี้ว่า □พระเยโฮวาห์พระเจ้าของฟ้าสวรรค์ได้พระราชทานบรรดาราชอาณาจักรแห่งแผ่นดินโลกแก่เรา และพระองค์ทรงกำชับให้เราสร้างพระนิเวศให้พระองค์ที่เยรูซาเล็ม ซึ่งอยู่ในยูดาห์ มีผู้ใดในท่ามกลางท่านทั้งหลายที่เป็นประชาชนของพระองค์ ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาสถิตกับเขา ขอให้เขาขึ้นไปเถิด□ □



cv

**พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV**  
**The Holy Bible in Thai, translated from the English**  
**King James Version**

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

---

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a